

II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. január 12.)

külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégetértékre alkalmazott adózási amortizációról C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07)

(az értesítés a C(2010) 9566. számú dokumentummal történt)

(Csak a spanyol nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/282/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térséget létrehozó megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta az érintett feleket észrevételeik megtételére a hivatkozott rendelkezésekkel összhangban⁽¹⁾ és az említett észrevételek figyelembevételével,

mivel:

és -elosztó vállalat részvényeinek az Iberdrola spanyol villamosenergia-termelő vállalkozás általi ellenséges felvásárlása miatt. Az említett képviselő szerint az Iberdrola a részesedésszerzésre alkalmazható adókedvezmény formájában jogellenes állami támogatásban részesült. A képviselő azzal a kéréssel fordult a Bizottsághoz, hogy vizsgálja meg a versennyel kapcsolatos valamennyi olyan problémát, amely a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete)⁽³⁾ 4. cikke alapján 2007. január 12-én bizottsági vizsgálatra bejelentett részesedésszerzésből származik. 2007. március 26-án a Bizottság úgy határozott (ügyszám: COMP/M.4517 – Iberdrola/ScottishPower, SG-Greffe (2007) D/201696)⁽⁴⁾, hogy nem vitatja a bejelentett ügyletet, és azt az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.

I. ELJÁRÁS

- (1) Az Európai Parlament több képviselője a Bizottsághoz intézett írásbeli kérdések (E 4431/05 sz., E 4772/05 sz. és E 5800/06 sz.) útján jelezte, hogy Spanyolország egy olyan különleges rendszert vezetett be, amely vélhetően jogosulatlan adókedvezményben részesíti azokat a spanyol társaságokat, amelyek a társasági adóról szóló spanyol törvény („Real Decreto Legislativo n° 4/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el Texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades”)⁽²⁾, a továbbiakban: TRLIS) 12. cikkének (5) bekezdése alapján jelentős részesedést szereztek külföldi vállalkozásokban.
- (2) David Martin európai parlamenti képviselő a P 5509/06 sz. írásbeli kérdés útján panaszt nyújtott be a Bizottságnak a ScottishPower Ltd. brit villamosenergia-termelő

- (3) A Bizottság 2007. január 15-i és 2007. március 26-i levelében tájékoztatást kért a spanyol hatóságoktól a TRLIS 12. cikke (5) bekezdése alkalmazási körének és hatásának értékeléséhez annak esetlegesen állami támogatásként történő minősítése és a belső piaccal való összeegyeztethetőségének megállapítása céljából.
- (4) A spanyol hatóságok a fenti megkeresésekre a 2007. február 16-án és 2007. június 4-én kelt levelekben válaszoltak.

⁽¹⁾ HL C 311., 2007.12.21., 21. o.

⁽²⁾ Közzétéve 2004. március. 11-én a Boletín Oficial del Estado-ban.

⁽³⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽⁴⁾ Lásd: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=2_M_4517

- (5) 2007. augusztus 28-án a Bizottsághoz egy magángazdasági szereplőtől faxon érkezett panaszt, amely szerint a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésében meghatározott rendszer a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást valósít meg. A panasztevő kérte, hogy személyazonosságát ne fedjék fel.
- (6) 2007. október 10-i határozatával (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) a Bizottság megindította az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 108. cikkének (2) bekezdésében (korábban az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése) meghatározott hivatalos vizsgálati eljárást a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésében lefektetett üzleti és cégérték adózási amortizációja ügyében, mivel az feltehetően minden lényeges feltételnek megfelelt ahhoz, hogy állami támogatásnak kelljen tekinteni az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint. A Bizottság tájékoztatta Spanyolországot arról, hogy határozott az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindításáról. Az eljárás megindításáról szóló határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽⁵⁾, azzal a felhívással, hogy az érdekelt felek tegyék meg észrevételeiket.
- (7) Egy 2007. december 5-i keltezésű levélben a Bizottsághoz észrevételek érkeztek Spanyolországtól az eljárás megindításáról szóló határozatról.
- (8) 2008. január 18. és június 16. között a Bizottság harminckét harmadik féltől kapott az eljárás megindításáról szóló határozatra vonatkozó észrevételeket. A névtelenséget nem kérő harmadik felek felsorolását e határozat I. melléklete tartalmazza.
- (9) A 2008. április 9-én, május 15-én, május 22-én és 2009. március 27-én kelt leveleiben a Bizottság elküldte a spanyol hatóságoknak az említett észrevételeket, alkalmas adva azok megválaszolására. A spanyol hatóságok a 2008. június 30-án és 2009. április 22-én kelt levelekben reagáltak a harmadik felek észrevételeire.
- (10) 2008. február 18-án, 2009. május 12-én és június 8-án a spanyol hatóságok és a Bizottság képviselői technikai megbeszéléseket tartottak többek között a kérdéses rendszer alkalmazása bizonyos vonatkozásainak tisztázása és az ügy elemzése szempontjából releváns spanyol jogszabályok értelmezése céljából.
- (11) 2008. április 7-én találkozóra került sor a Bizottság és a Banco de Santander S.A. képviselői között; 2008. április 16-án találkoztak a Bizottság képviselői és a több érdekelt harmadik felet képviselő J&A Garrigues SL ügyvédi iroda képviselői; 2008. július 2-án találkozóra került sor a Bizottság és az Altadis S.A. képviselői között; és 2009. február 12-én tartották a Bizottság és a Telefónica S.A. képviselőinek találkozóját.
- (12) 2008. július 14-én a spanyol hatóságok a vitatott intézkedésre vonatkozóan további információkat nyújtottak be, különösen a 2006-os adóbevallásokból kigyűjtött adatokat, amelyekből általános következtetést lehetett levonni a vitatott intézkedés által kedvezményezett adófizetőkre vonatkozóan.
- (13) 2009. június 16-án a spanyol hatóságok elektronikus levél útján további adatokat szolgáltatottak és arra hivatkoztak, hogy az Európai Unión belüli határokon átnyúló összefonódások megvalósítása tekintetében a spanyol vállalkozásoknak még mindig több akadályt kell leküzdeniük.
- (14) 2009. október 28-án a Bizottság elfogadott egy elutasító határozatot ⁽⁶⁾ az Unión belüli részesedésszerzések során a kedvezményezettek részére a vitatott jogszabály alapján nyújtott támogatásra vonatkozó visszafizetés tárgyában (a továbbiakban: korábbi határozat). Az e határozat (119) bekezdésében foglaltak szerint az eljárás megindításáról szóló határozat által megindított eljárást a Bizottság nyitva tartotta az Unión kívüli részesedésszerzések vonatkozásában, mivel a spanyol hatóságok kötelezettséget vállaltak arra, hogy újabb részletekkel szolgálnak az Unión kívüli egyesülések előtti akadályokra vonatkozóan.
- (15) 2009. november 12-én, 16-án és 20-án a spanyol hatóságok összefoglaló tájékoztatást nyújtottak be a spanyol vállalatok által a nem uniós országokban megvalósított közvetlen befektetésekről.
- (16) 2009. december 16-án a Bizottság olyan információkat kért a spanyol hatóságoktól a nem uniós országokban folyó ügyletekről, amelyeket szükségesnek tartott annak érdekében, hogy a spanyol hatóságok által javasolt elvek mentén elvégezhesse a rendszer állami támogatás szempontjából történő értékelését.
- (17) A 2010. január 3-án kelt levelükben a spanyol hatóságok részletes tájékoztatást nyújtottak be arról a 15 nem uniós országról, ahol a spanyol közvetlen külföldi befektetések túlnyomó többsége (körülbelül 70 %-a) megvalósul. Pontosabban a spanyol hatóságok két jelentést nyújtottak be, amelyeket a Garrigues ügyvédi iroda és a KPMG készített, és amelyek az e harmadik országokban tapasztalható állítólagos adózási és jogi akadályok elemzését tartalmazzák.
- (18) Egy 2010. január 27-én kelt levélben a Bizottsághoz észrevételek érkeztek a Santander csoport tagjaként működő Banesto vállalattól.
- (19) 2010. március 3-án kelt elektronikus levelükben a spanyol hatóságok megválaszoltak egy nekik 2010. február 26-án feltett technikai jellegű kérdést.

⁽⁵⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

⁽⁶⁾ Lásd a Bizottság C(2009) 8107. sz. végleges határozatát és az azt követő C(2009) 8107. sz. helyesbítést, amely 2010 januárja óta elérhető a Bizottság honlapján: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_C45_2007.

- (20) Egy 2010. július 9-én kelt levélben a Bizottsághoz észrevételek érkeztek a Banco Santander-től.
- (21) Egy 2010. november 25-én kelt levélben a Bizottság Bizottsághoz észrevételek érkeztek a Telefónicától.
- (22) 2009. november 27-én, 2010. június 16-án és 2010. június 29-én technikai megbeszélésekre került sor a Bizottság és a spanyol hatóságok között.

II. A VITATOTT INTÉZKEDÉS RÉSZLETES LEÍRÁSA

- (23) A szóban forgó intézkedés olyan adókedvezményről rendelkezik, amely lehetővé teszi a felvásárolt külföldi társaságban való jelentős részesedésszerzésből eredő üzleti és cégérték amortizációját.
- (24) Az intézkedés a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésén alapul (a továbbiakban: vitatott intézkedés). Konkrétabban a 2001. december 27-i 24/2001. törvény 2. cikkének (5) bekezdése egy új, (5) számú bekezdéssel egészítette ki és így módosította az 1995. december 27-i 43/1995. sz. spanyol társaságiadó-törvény 12. cikkét. A 2004. március 5-i 4/2004. sz. királyi törvényerejű rendelet tartalmazza a spanyol társaságiadó-törvény egységes szerkezetbe foglalást változatát.
- (25) A Bizottság tudatában van annak, hogy a spanyol jogszabályok az eljárás megindításáról szóló határozat meghozatala óta fejlődésen mentek keresztül⁽⁷⁾. Ennek ellenére úgy véli, hogy a legutóbbi módosítások sem képesek módosítani vagy megváltoztatni az eljárás megindításáról szóló határozatban megfogalmazott kétségeket. A következetesség biztosítása érdekében a Bizottság e határozatban a spanyol jogszabályoknak az eljárás megindításáról szóló határozatban szereplő számozására hivatkozik, noha az időközben módosulhatott. Az új jogi rendelkezéseket egyértelműen újként jelölik meg.
- (26) A TRLIS „Értékkiigazítások: vagyontárgyak értékvesztése” című 12. cikkének (5) bekezdése 2002. január 1-jén lépett hatályba. Lényegében azt mondja ki, hogy a spanyolországi adóalany társaságok egy külföldi társaságban való legalább 5 %-os részesedésszerzés esetén az abból eredő üzleti és cégérték összegét éves részletekben levonhatják adóköteles bevételükből a megszerzést követő legalább húsz év alatt.
- (27) Az üzleti és cégérték a kereskedelmi név jó hírének, az ügyfelekkel való jó kapcsolatoknak, az alkalmazottak képességének és hasonló tényezőknek az értékét képviseli, amelyek alapján a nyilvánvalónál nagyobb jövőbeli nyereség várható. A spanyol számviteli alapelvek szerint⁽⁸⁾, az üzleti és cégérték az az összeg, amellyel egy adott gazdasági szervezetben való részesedésszerzés költsége meghaladja a társaság tárgyi eszközeinek piaci értékét, és amelyet azt követően, hogy a felvásárló társaság átveszi a felvásárolt társaság feletti irányítást, elkülönített immateriális eszközként kell feltüntetni⁽⁹⁾.
- (28) A spanyol adóztatási alapelvek értelmében az üzleti és cégérték – a vitatott intézkedés kivételével – csak független társaságok tárgyi eszközeinek felvásárlása vagy az azokkal történő hozzájárulás eredményeként megvalósuló üzleti kombinációt, illetve egyesület vagy szétválást követően amortizálható.
- (29) A spanyol adórendszerben szokásos használatának megfelelően a „üzleti és cégérték” a felvásárló társaság és a felvásárolt társaság egyesülése után keletkező üzleti és cégérték. A TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésében említett üzleti és cégérték fogalma tehát egy olyan fogalmat vezet be a részesedésszerzés területén, amely általában a tárgyi eszközök átruházása vagy a társaságok üzleti kombinációjának tranzakciói során használatos. A TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének értelmében a üzleti és cégértéket úgy kell meghatározni, hogy a felvásárolt társaság tárgyi eszközeinek és immateriális javainak piaci értékét levonjuk a részesedésszerzésért kifizetett összegből.
- (30) A TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése kimondja, hogy a üzleti és cégérték amortizációja a következő – a TRLIS 21. cikke alapján meghatározott – követelmények teljesülésétől függ:
- a) a spanyol felvásárló társaság megszakítás nélkül legalább egy évig minimum 5 %-os közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik a külföldi társaságban⁽¹⁰⁾;

⁽⁸⁾ Lásd az 1885-ös kereskedelmi kódex 46. és 39. cikkét.

⁽⁹⁾ A „társasági jognak a számvitel terén történő, az európai uniós jogszabályokkal összhangban történő nemzetközi harmonizációját célzó reformjáról és átalakításáról szóló”, 2007. július 4-i 16/2007. sz. törvény végrehajtásából eredően.

⁽¹⁰⁾ Lásd a TRLIS 21. cikke (1) bekezdésének a) pontját.

⁽⁷⁾ A 2008. december 23-i 4/2008. sz. törvény számos adójogi rendelkezést módosított.

b) a külföldi társaság a spanyolországi adózáshoz hasonló módon adózik. Ez a körülmény vélemezhetően teljesül, ha a felvásárolt társaság egy olyan országban rendelkezik székhellyel, amellyel Spanyolország az információcseréről is rendelkező egyezményt írt alá a nemzetközi kettős adóztatás elkerüléséről és az adózás kijátszásának megakadályozásáról ⁽¹¹⁾;

c) a külföldi társaság bevételei főleg külföldi üzleti tevékenységből, származnak vagy ilyen bevételként kezelhetők. Ez a feltétel akkor teljesül, ha a felvásárolt társaság bevételének legalább 85 %-a:

i. nem tartozik az átlátható nemzetközi adózás spanyol rendszere szerinti adóalapba és Spanyolországban szerzett nyereségként adózik ⁽¹²⁾. E követelmények különösen az alábbi tevékenységekből származó bevételek esetében tekinthetők teljesültnek:

— nagykereskedelem, amennyiben az árut a felvásárolt gazdasági szervezet székhelye szerinti országban vagy területen, illetve Spanyolország vagy a spanyol területek kivételével bármely más országban vagy területen bocsátják a felvásárlók rendelkezésére,

— szolgáltatások nyújtása olyan kedvezményezettek számára, akik nem spanyolországi adózási illetőséggel rendelkeznek,

— pénzügyi szolgáltatások nyújtása olyan kedvezményezettek számára, akik nem spanyolországi adózási illetőséggel rendelkeznek,

— nem spanyolországi kockázatokra nyújtott biztosítási szolgáltatások;

ii. osztalékból származó bevétel, amennyiben teljesülnek a TRLIS 21. cikke (1) bekezdésének a) pontjában a részesedésből származó bevétel jellegére vonatkozóan, illetve a spanyol társaság közvetlen vagy közvetett részesedési szintjét illetően meghatározott feltételek (a TRLIS 21. cikke (1) bekezdése c) pontjának 2. alpontja) ⁽¹³⁾.

(31) A vitatott intézkedés mellett érdemes röviden összefoglalni a TRLIS azon rendelkezéseit is, amelyekre a határozatban utalás történik:

— A TRLIS 11. cikkének (4) bekezdése ⁽¹⁴⁾ (a 11. cikk címe: „Értékkorrekciók: amortizációk”, és a TRLIS IV. fejezete tartalmazza, amely az adóalap meghatározásáról rendelkezik) szerint a részesedésszerzésből eredő üzleti és cégérték legalább húsz év alatt amortizálódik a következő feltételek teljesülése esetén: i. az üzleti és cégérték visszerthes részesedésszerzésből ered; ii. az eladó nem áll kapcsolatban a felvásárló társasággal. E rendelkezésnek a 2007. július 4-i 16/2007. törvény által az eljárás megindításáról szóló határozatot követően bevezetett módosításai azt is tisztázták, hogy ha a ii. pontban meghatározott feltétel nem teljesül, az üzleti és cégérték számításánál azt az összeget kell figyelembe venni, amelyet a részesedésért a csoporthoz tartozó valamelyik társaság fizetett a velük kapcsolatban nem álló eladónak, valamint kötelezővé teszi iii. egy legalább a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése szerint levont összeggel megegyező összegű, korlátozott alap képzését.

— A TRLIS 12. cikkének (3) bekezdése, amely a TRLIS IV. fejezetében található, engedélyezi a másodlagos piacon nem jegyzett hazai vagy külföldi szervezetek saját alapjaiban szerzett részesedés részleges értékcsökkenési leírását, legfeljebb a pénzügyi év kezdetén és végén elszámolható elméleti könyvelt érték közötti különbség mértékéig. A vitatott intézkedés a TRLIS e cikkével összekapcsolva alkalmazható ⁽¹⁵⁾.

— A TRLIS 89. cikkének (3) bekezdése (a 89. cikk címe: „Részesedések az átadó szervezet és a felvásárló szervezet tőkéjében”) a VIII. fejezet VII. címe alatt található, amelynek címe „Európai vállalat vagy európai szövetkezet általi, európai uniós tagállamok közötti egyesülésekre, szétválásokra, eszközátruházásokra, részvények cseréjére és honosság megváltoztatására vonatkozó különleges rendszer”. A TRLIS 89. cikkének (3) bekezdése meghatározza a társasági szerkezetátalakításból származó üzleti és cégérték amortizációját. E rendelkezés szerint ahhoz, hogy az üzleti kombináció eredményeként létrejött üzleti és cégértékre alkalmazni lehessen a TRLIS 11. cikkének (4) bekezdését, a következő feltételeknek kell teljesülniük: i. legalább 5 %-os részesedés a felvásárolt társaságban az üzleti kombináció létrejötte előtt; ii. igazolás arról, hogy az eladó megfizette az üzleti és cégérték utáni adót; és iii. az eladó nem áll kapcsolatban a felvásárló társasággal. Amennyiben a iii. számú feltétel nem teljesül, a levonásra kerülő összeg megegyezik az immateriális javak visszavonhatatlan értékcsökkenési leírásával.

⁽¹⁴⁾ A hatályos jogszabályokban ez a rendelkezés a TRLIS 12. cikkének (6) bekezdése.

⁽¹⁵⁾ A 12. cikk (5) bekezdésének egyértelmű meghatározása szerint: „A különbség (azaz a TRLIS 12. pontjának (5) bekezdésében említett különbség) levonása adott esetben összegegyeztethető azokkal az értékvesztésekkel, amelyekre e cikk (3) bekezdése utal.”

⁽¹¹⁾ Lásd a TRLIS 21. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

⁽¹²⁾ Lásd a TRLIS 21. cikke (1) bekezdésének c)1 pontját.

⁽¹³⁾ Lásd a TRLIS 21. cikke (1) bekezdése c) pontjának 2. alpontját.

- A TRLIS „Adómentesség azon külföldi forrásokból származó osztalékok és bevételek nemzetközi kettős adóztatásának elkerülésére, amelyek nem spanyolországi székhelyű gazdasági szervezetek saját alapjait képviselő értékpapírjainak átadásából származnak” című 21. cikke a TRLIS IV. címének részét képezi. A 21. cikk megfogalmazza azon feltételeket, amelyek mellett a nem spanyolországi székhelyű gazdasági szervezetek nyereségéből származó és spanyolországi adózási illetőséggel rendelkező társaságok által felvett osztalékok vagy részesedések adómentességben részesülnek.
  - A TRLIS „Állandó telephely révén külföldön szerzett meghatározott bevételek adómentessége” című 22. cikke a TRLIS IV. fejezetének részét képezi. A 22. cikk megfogalmazza azon feltételeket, amelyek mellett a nem spanyolországi állandó telephely révén szerzett bevételek adómentességben részesülnek.
- (32) E határozat alkalmazásában:
- az eszközök átadása az az ügylet, amelynek során egy társaság egy vagy több tevékenységi ágazatát átadja egy másik társaságnak, anélkül, hogy ez az átadó társaság megszűnésével járna,
  - üzleti kombináció az az ügylet, amelynek során egy vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnéskor társasági vagyonát teljes egészében átadja egy már létező vagy egy általa alapított másik társaságnak a másik társaság társasági tőkéjét megtestesítő értékpapíroknak a saját tagjai részére történő kibocsátásáért cserébe,
  - részesedésszerzés olyan ügylet, amely által egy társaság részesedést szerez egy másik társaság tőkéjében anélkül, hogy szavazati többséget szerezne, vagy megszerezne a felvásárolt társaság szavazati jogai feletti ellenőrzést,
  - felvásárolt társaság a nem spanyolországi székhellyel és a (28) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő bevétellel rendelkező társaság, amelyben egy spanyolországi székhellyel rendelkező társaság részesedést szerez,
  - Unión belüli részesedésszerzések a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi vonatkozó feltételnek megfelelő részesedésszerzések egy olyan felvásárolt társaságban, amelyet valamelyik tagállam jogszabályaival összhangban alapítottak, és amelynek székhelye, központi ügyvitele vagy fő tevékenységi központja az Európai Unión belül található,
  - Unión kívüli részesedésszerzések a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi vonatkozó feltételnek megfelelő részesedésszerzések egy olyan felvásárolt társaságban, amelyet nem valamelyik tagállam jogszabályaival összhangban alapítottak, és amelynek székhelye, központi ügyvitele vagy fő tevékenységének központja nem az Európai Unión belül található.
- ### III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK ALAPJA
- (33) Az eljárás megindításáról szóló határozattal a Bizottság megkezdte az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében (korábban az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében) meghatározott hivatalos vizsgálati eljárást a vitatott intézkedést illetően, mivel az vélhetően minden feltételnek megfelel ahhoz, hogy az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésével összhangban állami támogatásnak minősüljön. A Bizottságnak kétségei voltak azt illetően is, hogy a vitatott intézkedés összeegyeztethetőnek tekinthető-e a belső piaccal, mivel a 107. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt kivételek egyike sem tűnt alkalmazhatónak.
- (34) A Bizottság úgy vélte, hogy a vitatott intézkedés meghaladta a referenciául szolgáló spanyol társaságiadó-rendszer rendes alkalmazási körét. A Bizottság arra is rámutatott, hogy egy külföldi felvásárolt társaságban való 5 %-os részesedésszerzésből eredő üzleti és cégérték adóleírása rendkívüli ösztönzőt jelent.
- (35) A Bizottság észlelte, hogy az adóleírást csak a társaságok egy meghatározott kategóriája tekintetében alkalmazták, mégpedig azok vonatkozásában, amelyek a társasági tőke legalább 5 %-át kitevő részesedéseket szereznek egy felvásárolt társaságban, amely kizárólag a TRLIS 21. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő külföldi felvásárolt társaság lehet. A Bizottság azt is hangsúlyozta, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint a kizárólag a nemzeti termékek exportját előnyben részesítő adókedvezmény állami támogatásnak minősül⁽¹⁶⁾. Ezért a vitatott intézkedés szelektívnek tűnt.
- ⁽¹⁶⁾ Lásd a Bíróság 6/69. és 11/69. sz., Bizottság kontra Franciaország egyesített ügyekben hozott ítéletét (EBHT 1969., 523. o.). Lásd az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény 18. pontját is (HL C 384., 1998.12.10., 3. o.).

- (36) A Bizottság ebben az összefüggésben azt is megállapította, hogy a szelektív előnyadás nem magyarázható az adórendszer jellegével. Úgy vélte különösen, hogy a vitatott intézkedés olyan megkülönböztetést hozott létre, amely nem áll összhangban a spanyol számviteli és adózási rendszer általános rendszerével és nem igazolható az adózási rendszer technikai sajátosságaihoz kapcsolódó okokkal sem. Az üzleti és cégérték valójában csak üzleti kombináció vagy eszközátadás esetén vonható le, egyedüli kivétel a vitatott intézkedésben foglalt rendelkezés. A Bizottság rámutatott arra is, hogy a vitatott intézkedéssel kapcsolatban túlzás lenne azt állítani, hogy az a spanyol rendszer semlegességre irányuló célkitűzéseit kívánja megvalósítani, mivel csak a külföldi társaságokban való jelentős részesedésszerzésre korlátozódik.
- (37) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a vitatott intézkedés állami források felhasználását is magában foglalja, mivel adóbevételektől fosztja meg a spanyol adóhatóságot. Végül azáltal, hogy a vitatott intézkedés szelektív gazdasági előnyt biztosít a külföldi társaságokban jelentős részesedést szerző spanyol társaságoknak, torzulhat az európai társaságokban történő részesedésszerzés piaca. A Bizottság semmilyen indokot nem talált arra, hogy a vitatott intézkedést a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthesse.
- (38) A Bizottság következtetése szerint tehát a vitatott intézkedés a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősülhet. Ha ez így van, akkor azt a Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet 14. cikkének rendelkezései szerint vissza kell téríteni. A Bizottság ennek megfelelően felkérte a spanyol hatóságokat és az érdekelt feleket arra, hogy nyújtsák be a jogos elvárás elvének vagy az uniós jog bármely más általános elvének estleges teljesülésével kapcsolatos azon megjegyzéseiket, amelyek alapján a Bizottság kivételesen eltekinthetne az említett tanácsi rendelet 14. cikke (1) bekezdésének második mondata szerinti visszatérítéstől.

IV. AZ ELSŐ RÉSZLEGES NEGATÍV HATÁROZAT

- (39) Korábbi határozatában a Bizottság megállapította, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében támogatási rendszernek minősül, amikor az Unión belüli részesedésszerzésekre alkalmazzák.
- (40) A Bizottság megállapította azt is, hogy mivel a vitatott intézkedés végrehajtása az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésébe ütközött, az intézkedés az Unión belüli részesedésszerzések tekintetében jogellenes támogatási rendszer valósított meg.
- (41) Az eljárás megindításáról szóló, 2007. október 10-i határozat által megindított eljárást a Bizottság nyitva tartotta az Unión kívüli részesedésszerzések vonatkozásában, figyelembe véve azt, hogy a spanyol hatóságok kötelezettséget vállaltak arra, hogy újabb részletekkel szolgálnak az Unión kívüli, határokon átnyúló egyesülések előtti akadályokra vonatkozóan.

V. A SPANYOL HATÓSÁGOK ÉS AZ ÉRDEKELT HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (42) A Bizottság a spanyol hatóságoktól⁽¹⁷⁾ és harminckét érdekelt féltől⁽¹⁸⁾ – köztük nyolc társulástól – kapott észrevételeket.
- (43) Összefoglalva: a spanyol hatóságok véleménye szerint a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése, mivel külföldi társaságban jelentős részesedést szerzett minden adófizető esetében lehetővé teszi adott immateriális javak amortizációját, nem eltérés a spanyol adózási rendszertől, hanem általános jellegű intézkedésnek minősül. Figyelembe véve a Bizottság gyakorlatát és az ítélkezési gyakorlatot, a spanyol hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy a vitatott intézkedések nem tekinthetők az EUMSZ 107. cikke értelmében vett állami támogatásnak. A spanyol hatóságok továbbá úgy vélik, hogy egy ettől eltérő következtetés sértené a jogbiztonság elvét. A spanyol hatóságok rámutatnak, hogy az állami támogatásokról szóló jogszabályok alapján a Bizottság nem hangolhatja össze adóztatási kérdéseket, ezért kétségbe vonják a Bizottságnak ezen általános jellegű intézkedés vitatására vonatkozó hatáskörét is.
- (44) Általában véve harminc érdekelt harmadik fél (a továbbiakban: a harminc érdekelt fél) támogatja a spanyol hatóságok nézetét, míg másik két harmadik fél (a továbbiakban: a két érdekelt fél) véleménye szerint a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése a belső piaccal összeegyeztethetetlen jogellenes állami támogatást valósít meg. Ennek megfelelően a harminc érdekelt fél érveit a spanyol hatóságok álláspontjával együtt mutatjuk be, míg a két érdekelt fél érveit külön szerepelnek.

A. A spanyol hatóságok és a 30 érdekelt harmadik fél észrevételei

- (45) A spanyol hatóságok előzetes megjegyzésként hangsúlyozzák, hogy a közvetlen adók a tagállamok hatáskörébe tartoznak. Következésképp a Bizottság fellépésének e területen az EK-Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvéhez kell igazodnia (amelyet mára lényegében felváltott az EUMSZ 5. cikke). A spanyol hatóságok emlékeztetnek továbbá arra, hogy az EK-Szerződés 3. cikke (amelynek helyébe lényegében az EUMSZ 3–6. cikkei léptek), illetve az EK-Szerződés 58. cikke (1) bekezdésének a) pontja (amelynek helyébe az EUMSZ 65. cikke lépett) lehetővé teszi, hogy a tagállamok a befektetés helye vagy az adófizető adózási illetősége szerint eltérő adózási szabályokat alkalmazzanak anélkül, hogy ez a tőke szabad áramlásának korlátozását jelentené.

⁽¹⁷⁾ Lásd a (7) bekezdést.

⁽¹⁸⁾ Lásd a (8) bekezdést.

(46) A harminc érdekelt fél kijelenti továbbá, hogy a Bizottság negatív döntése sértene az EUMSZ-ben meghatározott nemzeti adóügyi autonómia elvét, valamint az EK-Szerződés 56. cikkét (amelynek helyébe az EUMSZ 63. cikke lépett), amely tiltja a tőke szabad mozgásának korlátozását.

A.1. A vitatott intézkedés nem valósít meg állami támogatást

(47) A spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél véleménye szerint a vitatott intézkedés nem valósít meg állami támogatást az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében, mivel: i. nem nyújt gazdasági előnyt; ii. nem kedvez meghatározott társaságoknak; iii. nem torzítja, vagy nem fenyeget azzal, hogy eltorzítja a tagállamok közötti versenyt. A spanyol adórendszer logikájának megfelelően úgy vélik, hogy a vitatott intézkedést általános jellegű intézkedésnek kell tekinteni, amely megkülönböztetés nélkül érvényes bármilyen típusú társaságra és bármely tevékenységre.

A.1.1. A vitatott intézkedés nem nyújt gazdasági előnyt

(48) A Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatában megnyilvánuló álláspontjával szemben a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése nem jelent kivételt a spanyol társasági adó rendszere alól, mivel i. a spanyol számviteli rendszer nem megfelelő hivatkozási pont az adózási rendszer alóli valamely kivétel indokolásához; ii. még ha az is lenne, az üzleti és cégérték idővel leírható eszközként történő kezelése hagyományosan általános részét képezi a spanyol számviteli és társaságiadó-rendszernek.

(49) Először, a számviteli szabályok harmonizálásának hiánya miatt a számviteli eredmény nem szolgálhat referenciaként a vitatott intézkedés kivételes jellegének megállapításához. Spanyolországban az adóalapot valójában az adózási szabályok szerint kiigazított számviteli eredmény alapján számítják ki. Ezért Spanyolország véleménye szerint az adott ügyben számviteli megfontolások nem szolgálhatnak egy adózási intézkedés referenciájaként.

(50) Másodszor, helytelen az a vélemény, hogy az üzleti és cégérték amortizációja nem illeszkedik a spanyol számviteli rendszer logikájába, mivel mind az üzleti és cégérték⁽¹⁹⁾, mind a goodwill⁽²⁰⁾ amortizálható legfeljebb 20 éven belül. E tapasztalatokon alapuló szabályok a mögöttes eszközök értékvesztését tükrözik, függetlenül

attól, hogy azok tárgyi vagy immateriális eszközök. A TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése azért nem minősülne kivételnek, mivel nem tér el az üzleti és cégérték amortizációjára vonatkozóan a spanyol számviteli és adózási rendszerekben meghatározott szabályoktól.

(51) Harmadszor, a spanyol hatóságok rámutatnak, hogy a vitatott intézkedés nem képvisel valódi gazdasági előnyt, mivel a megszerzett részesedés eladásakor a levont összeg a tőkenyereségre kivetett adón keresztül megtérül, tehát az adófizető ugyanabba a helyzetbe kerül, mint amelyben akkor találta volna magát, ha nem alkalmazták volna a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdését.

(52) Negyedszer, a Bizottság az előny meglétének megállapításakor tévesen hivatkozik a TRLIS 11. cikkének (4) bekezdésére és 89. cikkének (3) bekezdésére. Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság kijelenti, hogy ahhoz, hogy érvényesüljön TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése, nincs szükség sem egy üzleti kombináció meglétére, sem a felvásárolt társaság feletti ellenőrzés átvételére. E kijelentésben a spanyol adórendszer téves értelmezése tükröződik, mivel e két cikk nem akadályozza meg azt, hogy egy felvásárolt társaság feletti ellenőrzést közösen felvásárló vállalatok csoportja az ügyletből származó üzleti és cégérték megfelelő részét levonja. E két cikk értelmében tehát a felvásárolt társaság feletti egyéni ellenőrzés nem feltétele a vitatott intézkedés által biztosított kedvezmények igénybevételének. Ilyen értelemben a kedvezményezett ellenőrzési pozíciójával kapcsolatban nem helytálló az az állítás, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése kedvezőbb elbánást biztosít, mint a TRLIS 11. cikkének (4) bekezdése vagy 89. cikkének (3) bekezdése. Végül meg kell jegyezni, hogy az 5 %-os részesedési kritérium összhangban van a TRLIS 89. cikkének (3) bekezdésében meghatározott feltételekkel, valamint a Bizottság iránymutatásaival és gyakorlatával is⁽²¹⁾.

(53) A spanyol hatóságok hangsúlyozzák, hogy a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének egy feltételezetten előnyt adó jellemzőjének megállapítása érdekében a Bizottság tévesen hivatkozik a TRLIS 12. cikkének (3) bekezdésére: a 12. cikk (3) bekezdése a felvásárolt társaság regisztrált objektív veszteségei esetén alkalmazott leértékelésre vonatkozik, míg a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése, a (3) bekezdés előírásait kiegészítve, az üzleti és cégérték leértékelésének betudható értékvesztésről rendelkezik.

⁽¹⁹⁾ A spanyol hatóságok az 1989. december 22-i 1564/1989. számú királyi rendelet 194. cikkére hivatkoztak.

⁽²⁰⁾ A spanyol hatóságok az Instituto de Contabilidad y Auditoria de Cuentas (ICAC) 3. határozatára hivatkoztak, BOICAC, 1996.11.27.

⁽²¹⁾ Lásd a Bizottság 2004. szeptember 22-én az N 354/4. sz. ügyben – Írországi holding társaságok támogatási rendszere – hozott határozatát (HL C 131., 2005.5.28., 10. o.).

(54) Ötödször, a Bizottságnak az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló közleménye ⁽²²⁾ (a továbbiakban: a Bizottság közleménye) kifejezetten kijelenti, hogy az amortizációs szabályok nem valószínűsítenek meg állami támogatást. Mivel a goodwill amortizációjának jelenlegi együtthatója megegyezik az üzleti és cégérték legalább húsz év alatt végbemenő amortizációs együtthatójával, a szabály nem jelent az általános adórendszerrel való eltérést.

(55) Végül pedig a harminc érdekelt fél is osztja azt a véleményt, hogy amennyiben a vitatott intézkedés előnyt jelentene, annak kedvezményezettjei végső soron a felvásárolt társaság részvényesei lennének, mivel ők kapnák meg a vitatott intézkedésből profitáló felvásárló vállalat által kifizetett árat.

A.1.2. A vitatott intézkedés nem kedvez meghatározott társaságoknak vagy meghatározott áruk termelésének

(56) Először, Spanyolország fenntartja, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése általános jellegű intézkedés, mivel tevékenységtől, ágazattól, nagyságtól, formától vagy bármely más jellemzőtől függetlenül bármely spanyol társaságra alkalmazható. A vitatott intézkedés alkalmazása tekintetében egyetlen feltételt ír elő az adófizetőre vonatkozóan, mégpedig azt, hogy adózási szempontból Spanyolországban rendelkezzen illetőséggel. Attól a tényről, hogy nem minden adózó élhet a szóban forgó intézkedés kedvezményeivel, az intézkedés nem válik szelektívvé. Ezért a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése sem ténylegesen, sem pedig jogi értelemben nem lehet az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében szelektív. Ennek megfelelően a spanyol hatóságok 2008. július 14-én keltezett levelükben ⁽²³⁾ a 2006. évi spanyol adóbevallásokból kigyűjtött adatokat küldtek, amelyek azt bizonyítják, hogy valamennyi társasági típus (kkv-k és nagyvállalatok), valamint a legkülönbözőbb gazdasági ágazatokban működő társaságok részesültek a vitatott intézkedés kedvezményeiben. A spanyol hatóságok azt is hangsúlyozzák, hogy az Elsőfokú Bíróság nemrégiben hozott ítéletében kijelentette ⁽²⁴⁾: a kedvezményezetttek alacsony száma önmagában nem elegendő az intézkedés szelektivitásának bizonyítására, mivel lehetséges, hogy e csoport valójában az összes hasonló tényleges és jogi helyzetben levő társaságot felöleli. A spanyol hatóságok különösen azt hangsúlyozzák, hogy a vitatott intézkedés hasonlóságokat mutat egy olyan közelmúltbeli esettel ⁽²⁵⁾, amelyet a Bizottság általános intézkedésnek minősített, ezért ugyanolyan elbánást kérnek.

(57) Másodszor, a spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél szerint az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság összekeverte a szelektivitás fogalmát és a vitatott intézkedés objektív feltételeit, amelyek csak bizonyos tranzakciókra vonatkoznak (azaz egy felvásárolt külföldi társaságban való részesedésre). A Bizottság lényegében azt állítja, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése azért szelektív, mivel nem részesíti ugyanabban az elbánásban a spanyol társaságokba történt hasonló befektetéseket. Azonban a Bizottság nem veszi figyelembe, hogy a szelektivitás kritériumát nem az a tény határozza meg, hogy a vitatott intézkedés kedvezményezettje egy vállalkozáscsoport-e vagy egy olyan multinacionális társaság, amely részesedéssel rendelkezik egy felvásárolt társaságban. Az, hogy egy intézkedés csak azoknak a vállalatoknak nyújt kedvezményt, amelyek megfelelnek a vitatott intézkedésben megfogalmazott objektív kritériumnak, önmagában nem jelenti azt, hogy az intézkedés szelektív lenne. A szelektivitás kritériumának megfelelően a vitatott intézkedés kedvezményezettjével szemben szubjektív korlátozásokat kell alkalmazni. Az eljárás céljaira kialakított szelektivitási kritérium túl homályos, túlságosan tág és ellentmond a Bizottság korábbi gyakorlatának. Ha továbbfejlesztenénk ezt a koncepciót, arra a téves következtetésre jutnánk, hogy az adóból levonható költségek többsége az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik.

(58) A spanyol hatóságok hozzátézik, hogy az a korlátozás, amely szerint csak egy felvásárolt társaságban való jelentős részesedésből eredő üzleti és cégérték amortizálható, nem elégséges a vitatott intézkedés általános jellegének megváltoztatásához, mivel az intézkedés megkülönböztetés és egyéb feltételek nélkül alkalmazható valamennyi Spanyolországban adózó társaságra. A Bíróság ítélezési gyakorlata szerint ⁽²⁶⁾ az olyan intézkedés, amely megkülönböztetés nélkül kedvez a nemzeti területen található összes vállalkozásnak, nem minősülhet állami támogatásnak.

(59) Harmadszor, ami az 5 %-os küszöböt illeti, ez a szint nem írja elő a befektetés minimális összegét, ezért a vitatott intézkedés nem csak a nagyvállalkozásoknak kedvez. Azt illetően pedig, hogy a vitatott intézkedés alkalmazásának nem feltétele, hogy az eladó a szerzett tőkenyeresség után adót fizessen, a spanyol hatóságok úgy vélekednek, hogy e körülmény nem releváns, mivel hatáskör híján nem ellenőrizhetik egy nem spanyolországi adóalany eladó külföldön szerzett bevételeit. Végül az intézkedés hatályának a felvásárolt társaságok részvényei megszerzésére adótechnikai okokból történő korlátozása összhangban áll a különböző közösségi irányelvek alkalmazása következtében kialakult helyzettel.

⁽²²⁾ HL C 384., 1998.12.10., 3. o.

⁽²³⁾ Lásd a (12) bekezdést.

⁽²⁴⁾ Lásd a C-501/00. sz. *Spanyolország kontra Bizottság* ügyet [2008] EBHT I-591.

⁽²⁵⁾ Lásd a meghatározott immateriális eszközökből származó jövedelmek csökkentéséről szóló, 2008. február 13-i N 480/07. sz. bizottsági határozatot (HL C 80., 2008.4.1., 1. o.).

⁽²⁶⁾ Lásd a C-143/99. sz., *Adria-Wien Pipeline GmbH és Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* ügyben hozott ítéletet (EBHT 2001., I-8365. o.).

- (60) Negyedszer, a vitatott intézkedés bevezetése mindenképpen indokolható a semlegesség elvével, amely valamennyi spanyol adózási jogszabály alapelve. Ennek az elvnek megfelelően a befektetések adóztatásának – a felhasznált eszközöktől függetlenül – semlegesnek kell lennie, legyen szó akár eszközök átadásáról, üzleti kombinációról vagy részesedésszerzésről. Következésképpen a kérdéses beszerzés lebonyolítására használt eszközöktől függetlenül bármely befektetésre ugyanazt az adóleírást kell alkalmazni. Ebből a szélesebb nézőpontból tekintve a vitatott intézkedés végső célja a tőke szabad mozgásának biztosítása a felvásárolt társaságokkal való tranzakcióknak a tisztán nemzeti tranzakciókhoz képest diszkriminatív adóztatásának megszüntetése által. Mivel pedig semmilyen jogi vagy adózási akadály nincs annak, hogy a honos társaságokban szerzett jelentős részesedés következtében üzleti kombináció jöjjön létre a felvásárló és a felvásárolt társaság között, a kombináció eredményeként adózási szempontból megjelenő üzleti és cégérték amortizálható⁽²⁷⁾. Mivel azonban mindeddig nem fejeződött be a közösségi szintű harmonizáció, és ami még rosszabb, az Európai Unió kívüli harmonizáció nem létezik, a határokon átnyúló ügyletek üzleti és cégértéke nem tud megjelenni.
- (61) Továbbá a vizsgálat során a spanyol hatóságok, valamint a harminc érdekelt fél közül néhányan nagyon részletes leírást szolgáltatottak a 15 harmadik ország jogrendszerében fennálló jogi akadályokról. A spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél által benyújtott beadványban található technikai információk összegzése e határozat II. és III. mellékleteiben található (a továbbiakban: jelentések). E leírásokat széles értelemben, a spanyol hatóságok által tett következő nyilatkozat⁽²⁸⁾ összefüggésében kell értelmezni: „a spanyol adórendszer így a külföldi társaságokban való részesedésszerzések esetére más adózási szabályokat ír elő, mint a spanyol társaságok megszerzésének esetére (egyesülési műveleteket nem lehet megvalósítani, kockázatvállalás stb.) annak érdekében, hogy biztosítsa a spanyol belső szabályozásban és a magában az uniós jogban is előírt adózási semlegesség elvét, valamint a spanyol adórendszer következetességét és hatékonyságát”. Az említett hatóságok és a harminc érdekelt fél szerint a jelentésekben leírt korlátok lehetetlenné teszik a különböző tagállamokból származó vállalatok közötti üzleti kombinációkat. A vitatott intézkedés tehát ezen akadályok – amelyek meglétéről Spanyolország nem tehet – negatív hatását kívánja megszüntetni. Következésképpen a vitatott intézkedés hatályának a határokon átnyúló részesedésszerzésekre történő korlátozása szükséges a semlegesség elvének érvényesítése érdekében. Tehát – továbbra is a spanyol hatóságok szerint – a spanyol adórendszer eltérő módon kezeli az eltérő helyzetű adófizetőket⁽²⁹⁾, és ezzel garantálja a spanyol adórendszer semlegességét, amit egyrészt maga a spanyol adórendszer, másrészt az EUMSZ ír elő.
- (62) Végeredményben tehát a vitatott intézkedés célja a spanyol adórendszer által a befektetési döntéseket illetően támasztott azon adózási akadályok megszüntetése, amelyek – szemben a hazai társaságokban történő részesedésszerzésekkel – büntetik a külföldi társaságokban történő részesedésszerzéseket. A vitatott intézkedés a részesedésszerzés mindkét típusának (az eszközök közvetlen megvétele és közvetett részesedésszerzés üzletrészek megvétele által) ugyanazt az adóügyi elbánást biztosítja: s ezáltal mindaddig, amíg jogilag és ténylegesen is el nem tűnnek a határokon átnyúló üzleti kombinációk előtt tornyosuló akadályok, lehetővé teszi a két típusból származó üzleti és cégérték (közvetlen üzleti és cégérték és üzleti és cégérték) meghatározását a különböző piacok integrációjának előmozdítása érdekében. Ily módon a spanyol hatóságok biztosítják, hogy az adófizetők az említett akadályoktól mentesen dönthessenek arról, hogy a helyi vagy a határokon átnyúló szinten kívánják-e realizálni befektetéseiket. A TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése felszámolja az akadályok negatív következményeit és ezáltal visszaállítja a tisztességes versenyfeltételeket.
- A.1.3. A vitatott intézkedés nem torzítja a versenyt és nem érinti az uniós kereskedelmet
- (63) A spanyol hatóságok azt állítják, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogszabályoknak megfelelően, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése korlátozza a versenyt, mivel i. „a társasági részesedések” állítólagos „piaca” a versenyjog szempontjából nem minősül releváns piacnak; és ii. még ha az lenne is, az üzleti és cégérték amortizációja önmagában nem érinti a spanyol vállalkozások versenyhelyzetét.
- (64) Először, a Bizottság annak alapján, hogy a 12. cikk (5) bekezdése lehetővé teszi, hogy a spanyol adófizetők egy felvásárolt társaságban való jelentős részesedésszerzésük után jóváírásban részesüljenek, úgy vélte, hogy a vitatott intézkedés versenyellenes előnyt valósít meg. A Bizottság azonban nem végezte el a spanyol és a nemzetközi társaságok gazdasági helyzetének összehasonlító vizsgálatát.
- (65) Másodszor, a vitatott intézkedés nem torzíthatja a versenyt, mivel korlátozás nélkül bármely spanyol társaság rendelkezésére áll. Bármely társaság, amely ugyanolyan helyzetben van, mint a vitatott intézkedés valamely kedvezményezettje, részesülhet a vitatott intézkedés adóterheket csökkentő rendelkezéséből, ami kizárja, hogy ebből bármilyen versenyelőnye származhatna. Továbbá nem tartozik az állami támogatásokról szóló szabályok hatálya alá a tagállamokban a helyi társaságok versenyhelyzetét javítani képes alacsonyabb szintű adómérték, mindaddig, amíg az általános jellegű.

⁽²⁷⁾ A TRLIS 89. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával.

⁽²⁸⁾ Lásd a 7. bekezdésben említett, a spanyol hatóságok által a Bizottsághoz címzett, 2007. december 5-én kelt levél 35. oldalát.

⁽²⁹⁾ A spanyol hatóságok 2008. június 30-án kelt levele 8. oldalának állítása szerint, lásd a (9) bekezdést.

- (66) Végül a Bizottság az összefonódás-ellenőrzési rendelet⁽³⁰⁾ fényében már megvizsgálta számos olyan határon átnyúló spanyol műveletet, amelyek számára a vitatott intézkedés kedvező lehetett volna. Azonban a Bizottság az említett vizsgálatok egyikénél sem vetette fel a lehetséges versenytorzulás problémáját.
- (67) A Bizottság észrevételeivel nem csupán az a baj, hogy távol állnak a valóságtól, hanem az is, hogy nem ismerik a spanyol társaságok befektetési helyzetét. A vitatott intézkedés nem torzítja a versenyt és nem gyakorol a közös érdek ellen ható mértékben negatív hatást az Európai Unión belül folyó kereskedelemre.
- (68) Egy összehangolatlan piacon az adórendszerek közötti verseny eredményeképp a tökéletesen egyforma ügyletek adókihatása a szereplők honosságától függően eltérő. A verseny e helyzet hatására eltorzul, még akkor is, ha a kérdéses nemzeti intézkedések általános jellegűek. Más szavakkal, e torzulás nem az állami támogatásnak, hanem az összehangolás hiányának tudható be. A Bizottság érvelését folytatva, magának a Bizottságnak több száz nemzeti intézkedés kapcsán kellene hivatalos vizsgálatot indítania, ami a külföldi befektetések szempontjából rendkívül káros jogbizonytalanságot eredményezne.

A.2. Összeegyeztethetőség

- (69) Még ha a Bizottság úgy ítéli is meg, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást valósít meg, ez a rendelkezés – mivel előmozdítja a nemzetközi társaságoknak az Unió érdekében álló integrációját – összeegyeztethető az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdésével.
- (70) Az állami támogatási cselekvési terv⁽³¹⁾ szerint egy intézkedés akkor tekinthető összeegyeztethetőnek, ha egy piaci hiányosság kijavítására irányul, ha világosan meghatározott közös célkitűzéseket teljesít, továbbá ha nem torzítja az Unión belüli versenyt és kereskedelmet a közös érdekekkel ellentétes módon. A jelen ügyben a határokon átnyúló üzleti kombinációk megvalósításának nehézsége (vagy szinte lehetetlensége) képviseli a piaci hiányosságot. A TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének hatása a páneurópai társaságok létesítésének támogatása, egyenlőségjelet téve a hazai és a határokon átnyúló vételek közé.

- (71) A spanyol hatóságok számára ezért a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése összeegyeztethető a belső piaccal, mivel összehangolt európai adóztatás hiányában arányos módon teljesíti a határokon átnyúló befektetés akadályainak megszüntetésére irányuló célkitűzést. A vitatott intézkedés ténylegesen fel kívánja számolni a határokon átnyúló üzleti kombinációk előtti akadályok okozta negatív hatásokat és az adóztatás szempontjából egyenlő elbánásban kívánja részesíteni a határokon átnyúló és a helyi üzleti kombinációkat, hogy biztosítsa, hogy az ilyen jellegű ügyletek vonatkozásában hozott döntések ne adóztatási, hanem kizárólag gazdasági megfontolásokon alapuljanak.

A.3. Jogos elvárás és jogbiztonság

- (72) Végül, abban az esetben, ha a Bizottság kijelenti, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást valósít meg, a Bizottságnak el kell ismernie, hogy vannak bizonyos körülmények, amelyek indokolják a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése alapján nyújtott feltételezett állami támogatás vissza nem térítését. A kedvezményezetteket megilleti a végleges határozat közzétételének napja előtt megvalósított vételeknek megfelelő üzleti és cégérték kivételes amortizációjának joga.
- (73) Először, a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatban vélhetően elismeri a jogos elvárás valószínű meglétét. Így, összhangban az Elsőfokú Bíróság ítéletével⁽³²⁾, ez a nyilatkozat egyértelműen jelzi a jogos elvárások fennállását. Mivel az eljárás megindításáról szóló határozat nem előlegezi meg a hivatalos vizsgálat végeredményét, a jogos elvárás meglétét a végleges döntés közzététele előtti valamennyi ügyletre vonatkozóan el kell ismerni.
- (74) Másodszor, az Európai Parlament képviselői által benyújtott írásbeli kérdésekre adott válaszaiban⁽³³⁾ a Bizottság kijelentette, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése nem valósít meg állami támogatást. Ez a nyilatkozat a Bizottság világos álláspontját tükrözi és nyilvánvalóan jogos elvárásokra készíti a spanyol hatóságokat és a vitatott intézkedés kedvezményezettjeit.
- (75) Harmadszor, a hasonló ügyekben hozott bizottsági következtetésekkel⁽³⁴⁾ összhangban a Bizottság számos közvetett bizonyítékkal szolgált azt illetően, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése nem minősül állami támogatásnak. E határozatokat szem előtt tartva még a legmegfontoltabb vállalkozás sem számíthatott arra, hogy a Bizottság ezzel ellentétes álláspontra helyezkedhet.

⁽³⁰⁾ Lásd a Bizottság 2005. június 10-én a Cesky Telekom ügyben; 2005. január 10-én az O₂-ügyben; 2006. május 23-án a Quebec, GIC, BAA ügyben; 2004. szeptember 15-én az Abbey National ügyben és 2007. március 26-án a Scottish Power ügyben hozott határozatait a következő címen: <http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>

⁽³¹⁾ Állami támogatási cselekvési terv – Kevesebb és célzottabb állami támogatás: ütemterv az állami támogatás 2005–2009 közötti reformjához, COM(2005) 0107 végleges.

⁽³²⁾ A T-384/03. sz., *Koninklijke Friesland Foods* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2007., II-101. o.).

⁽³³⁾ E-4431/05. és E-4772/05. sz. írásbeli kérdés.

⁽³⁴⁾ Köztük a Bizottság N 354/04. sz. ügyben – Írországi holdingtársaságok támogatási rendszere – hozott határozata (HL C 131., 2005.5.28., 10. o.) és a Bizottság a C4/07. sz. (ex N 465/06) *Groepsrentebox* ügyben 2006. július 13-án hozott határozata (HL C 66., 2007.3.22., 30. o.).

(76) Végül pedig a vitatott intézkedés továbbra is, egészen az üzleti és cégérték amortizációjának végéig hatályos egy esetleges negatív határozat közzététele előtti összes ügyletre. A vitatott intézkedés jogosultságot ad egy bizonyos összeg levonására, amely a vételkor kerül meghatározásra, és amelynek levonása a következő húsz év alatt részletekben történik. Ezenkívül a Bizottság hasonló ügyekben tanúsított álláspontja miatt⁽³⁵⁾ indokolt a vélelem, hogy a jogos elvárás a végleges határozat közzétételéig fenn kell tartani.

B. A két érdekelt fél megjegyzései

(77) A két érdekelt fél szerint a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése állami támogatást valósít meg. Úgy vélik, hogy ebben az ügyben nem létezik jogos elvárás, ezért kéri, hogy a Bizottság rendelje el a jogtalanul kapott támogatások visszatérítését. Érveik összegzése a következő.

B.1. A vitatott intézkedés állami támogatást valósít meg

B.1.1. A vitatott intézkedés gazdasági előnyt nyújt

(78) A két érdekelt fél szerint a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének jellege kivételes, mivel a spanyol adórendszerben e rendelkezést kivéve az üzleti és cégérték semmiféle amortizációja nem engedélyezett, mindössze bizonyított értékromlás esetében nyílik lehetőség levonásra. A TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének megjelenéséig a társasági adóra vonatkozó spanyol szabályozás nem engedélyezte a részesedések amortizációját, függetlenül attól, hogy ténylegesen bekövetkezett-e értékromlás. Hangsúlyozzák, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése valószínűleg egyedülálló az európai térségben, hiszen nincs más olyan tagállam, amelyben a határokon átnyúló, részvénytöbbséget nem szerző tranzakciókra vonatkozóan hasonló rendszer lenne érvényben.

(79) A spanyol adórendszer csak üzleti kombináció megléte esetén teszi lehetővé az üzleti és cégérték amortizációját, egyedüli kivétel a vitatott intézkedés, amely kivételes esetben, amennyiben egy felvásárolt társaságban történő kisebbségi részesedésszerzésről van szó, engedélyezi az amortizációt. Ez eltérést jelent az általános adórendszertől, nemcsak azért, mert üzleti kombináció megléte nélkül is lehetővé teszi az amortizációt, hanem mivel azokban az esetekben is engedélyezi, amikor a vevő nem szerez ellenőrzést a külföldi társaság felett. A TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése ezáltal bizonyos spanyol társaságokat előnyben részesít i. a kizárólag nemzeti szinten működő más spanyol társaságokkal szemben; és ii. más uniós gazdasági szereplőkkel szemben, akik nemzetközi versenyben állnak a vitatott intézkedés spanyol kedvezményezettjeivel.

(80) Gazdasági szempontból a spanyol hatóságok nemcsak húsz éven keresztül használható kamatmentes kölcsönt nyújtanak (kamatmentes adóhaladék), hanem a kamatmentes hitel visszafizetésének időpontját valójában a hitelfelvevőre bízzák, ha e kölcsön egyáltalán visszafizetésre kerül. Ha a befektető nem adja el a jelentős részesedését, olyan helyzet alakul ki, mint amikor a spanyol hatóságok elengednek egy adósságot. Ilyen esetben az intézkedés átalakul tartós adómentességgé.

(81) A kettő közül az egyik érdekelt fél becslése szerint a vitatott intézkedés következtében a spanyol részesedésszerzők, például a bakszektorban, közel 7 %-kal többet képesek kifizetni, mint ellenkező esetben tudnának. Elismeri azonban azt is, hogy mivel az ajánlott ár különböző részelemekből áll össze, a vitatott intézkedés által kedvezményezett potenciális spanyol vevők agresszivitásának nem egyetlen, bár valószínűleg legmeghatározóbb eleme a vitatott intézkedés. Ez a fél azt is állítja, hogy a nemzetközi aukciókon a vitatott intézkedés meghatározó előnyt biztosít a potenciális spanyol vevőknek.

B.1.2. A vitatott intézkedés meghatározott társaságoknak vagy meghatározott árú termelésének kedvez

(82) Egyértelmű párhuzam áll fenn ezen ügy és a Bíróság 2004. július 15-én hozott ítéletét⁽³⁶⁾ megalapozó körülmények között. A spanyol hatóságok által hivatkozott azon érvek ellenére, hogy az utóbbi esetben a kifogásolt intézkedés nem szelektív, mivel a TRLIS 37. cikke minden olyan spanyol vállalkozásra vonatkozik, amely nemzetközi befektetést végez, a Bíróság azt állapította meg, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül, mert a vállalkozások egy kategóriájára, nevezetesen a bizonyos nemzetközi befektetéseket eszközöző vállalkozásokra korlátozódik. Ugyanez az érvelés alkalmazható a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésére is. Így tehát a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének szelektivitása abból adódik, hogy a rendelkezés kedvezményeiben csak a külföldi társaságokban részesedést szerző társaságok részesülhetnek.

(83) Továbbá csak bizonyos nagyságú és meghatározott pénzügyi szilárdságú, multinacionális ügyleteket folytató vállalkozások képesek a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének kedvezményeivel élni. A társaság mérlege ugyan megmutatja a tárgyi eszközök könyv szerinti értékét, azonban nem valószínű, hogy azok hallgatóságos piaci értékét is tükrözi. Ezért a gyakorlatban csak a felvásárolt társaságokban ellenőrzési érdekeltiséggel rendelkező gazdasági szereplőknek van elégséges hozzáférésük a társasági dokumentumokhoz, amelyek alapján meghatározhatják a társaság eszközeinek hallgatóságos piaci értékét. Az 5 %-os küszöb következképpen a multinacionális ügyleteket folytató társaságoknak kedvez.

⁽³⁵⁾ Lásd a Bizottság 2000. október 31-i 2001/168/ESZAK bizottsági határozatát a spanyolországi társaságiadó-jogszabályokról (HL L 60., 2001.3.1., 57. o.).

⁽³⁶⁾ C-501/00. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügy (EBHT 2004., I-6717. o.).

(84) Továbbá csak egy Spanyolországban tevékenykedő gazdasági szereplő rendelkezik spanyol adóalappal és élhet a leértékeléssel. Ezért gyakorlatilag csak a spanyolországi illetőségű és jelentős spanyol adóalappal rendelkező társaságok élhetnek vele, mivel a potenciális kedvezmény nem a vétel, hanem a spanyol ügylet méretéhez kapcsolható. Annak ellenére, hogy a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének megfogalmazása szerint a rendelkezés az összes spanyolországi székhellyel rendelkező gazdasági szereplőre vonatkozik, a gyakorlatban csak korlátozott számú, könnyen azonosítható társaság – amelyek az adott adóévben külföldi beszerzést valósítanak meg és az üzleti és cégérték levonását lehetővé tevő, meghatározott összegű adóalappal rendelkeznek – élvezheti évente az intézkedés alkalmazásának előnyeit. Következésképpen a vitatott intézkedés valójában még a külföldi beszerzéseket illetően hasonló helyzetben lévő spanyol gazdasági szereplőket is eltérő adóügyi megítélésben részesíti.

(85) A két érdekelt fél úgy véli, hogy a vitatott intézkedés igazolására nem találtak semmiféle célt illetve horizontális kritériumot vagy körülményt. Éppen ellenkezőleg, úgy vélik, hogy a vitatott intézkedés alapvető szándéka az, hogy kedvezményt nyújtson bizonyos spanyol gazdasági szereplőknek. Ezenkívül, ha a vitatott intézkedés a spanyol adórendszer szerves része, az intézkedésnek az adott időpont előtt szerzett külföldi részesedésekre is vonatkoznia kellene, de ez nem így van, mivel az adókedvezmény csak a 2002. január 1-je után szerzett részesedéseket illeti meg.

(86) Ennek megfelelően, és a Bizottság politikájának fényében ⁽³⁷⁾ a vitatott intézkedést szelektívnek kell tekinteni.

B.1.3. A kifogásolt intézkedés torzítja a versenyt és érinti az uniós kereskedelmet

(87) A vitatott intézkedés egyértelműen diszkriminatív, mivel olyan egyértelmű adózási és monetáris előnyt biztosít a spanyol gazdasági szereplőknek, amelyben a külföldi gazdasági szereplők nem részesülhetnek. Egy társaság vételére kiírt aukció vagy más versenyeljárás esetén ez az előny jelentős különbséget jelent.

⁽³⁷⁾ Lásd a Bizottság jelentését a vállalkozások közvetlen adózáásával kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó támogatás szabályainak alkalmazásáról, II. szakasz 1.b).ff), a következő címen: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/rapportaidesfiscales_en.pdf

(88) A vételi ajánlatok általában felárat kínálnak a felvásárolt társaság részvényeiért, ami majdnem mindig üzleti és cégérték létrejöttét eredményezi. A pénzügyi sajtó számos alkalommal beszámolt a spanyol társaságok hatalmas részesedésszerzéseiről és azon adókedvezményekről, amelyekben az üzleti és cégérték amortizációjára vonatkozó spanyol adózási szabályoknak köszönhetően részesültek. Egy befektetési bank által eszközölt részesedésszerzéseket illetően végzett becslések szerint a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének köszönhető adókedvezmény 1700 milliárd EUR-t, azaz az ajánlott ár 6,5 %-át tette ki. Egy másik beszámoló szerint a spanyol vevő 15 %-kal magasabb árat tudott kínálni, mint nem spanyol versenytársai.

(89) A vitatott intézkedés látszólag a spanyol társaságok bizonyos exporttevékenységének kedvez (külföldi részesedésszerzés céljából történő exporttámogatás), ami ellentétes a Bizottság e területre vonatkozó politikájával ⁽³⁸⁾.

B.1.4. A vitatott intézkedés állami forrásokat érint

(90) A vitatott intézkedés azon vállalkozások számára kedvező, amelyeknél teljesülnek bizonyos követelmények, és lehetővé teszi számukra az adóalapjuk és ezáltal a fizetendő adó összegének csökkentésére ahhoz képest, amelyet az adott évben e rendelkezés hiányában kellett volna fizetniük. Így tehát az intézkedés olyan pénzügyi előnyt biztosít a kedvezményezettnek, amelynek költsége közvetlenül az érintett tagállam költségvetését terheli.

VI. SPANYOLORSZÁG VÁLASZA A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEIRE

(91) A spanyol hatóságok rámutatnak, hogy a harmadik felek által tett megjegyzések túlnyomó többsége az ő álláspontjukat támogatja. Csupán két fél véli úgy, hogy a vitatott intézkedés állami támogatást valósít meg, a többiek mind arra a megállapításra jutottak, hogy TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében nem valósít meg állami támogatást. Ha nem így volna, kevesebb gazdasági szereplő nyújtott volna be észrevételt. Ezenkívül a vitatott intézkedés általános jellegét az érdekelt harmadik felek tevékenységének sokszínűsége és méretének változatossága is bizonyítja.

⁽³⁸⁾ Lásd a Görögország EGK-hoz történő csatlakozását követően a Franciaországból Görögországba irányuló exportot támogató hitelek kamattámogatásáról szóló, 1982. május 17-i 82/364/EGK bizottsági határozatot (HL L 159., 1982.6.10., 44. o.), különösen annak IV. részét, amely utal a 6/69. és 11/69. sz., Bizottság kontra Franciaország egyesített ügyekre.

(92) Ami a vitatott intézkedés kivételes jellegét illeti, a spanyol hatóságok visszautasítják e minősítést, emlékeztetve az üzleti és cégérték és a goodwill amortizációjának a spanyol számviteli szabályok szerinti közös jellemzőjére⁽³⁹⁾. Továbbá a TRLIS 11. cikkének (4) bekezdése és 89. cikkének (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően az üzleti és cégérték amortizációja általános szabályt képvisel a spanyol társaságiadó-rendszerben. A TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése ugyanezt a logikát követi. Helytelen a TRLIS 12. cikkének (3) bekezdését az üzleti és cégérték amortizációjának általános szabályaként bemutatni, mivel ez a cikk a tőzsdén nem jegyzett gazdasági egységekben szerzett részesedés levonására vonatkozik. E rendelkezés az elméleti számviteli érték értékcsökkenéséhez kapcsolódik, nem az üzleti és cégértékhez. A TRLIS 12. cikkének (3) és (5) bekezdése két általános, egymást kiegészítő szabály: az első a felvásárolt társaság veszteségeinek betudható értékcsökkenésre, míg a második az értékcsökkenésnek csak arra a részére vonatkozik, amely az üzleti és cégérték leértékelődésének tudható be. Végezetül, nincs jelentősége annak a ténynek, hogy egyetlen más tagállam sem rendelkezik a vitatott intézkedéshez hasonló intézkedéssel, mivel az Európai Unióban az adózási rendszerek nincsenek összehangolva.

(93) A vitatott intézkedés szelektív jellegét illetően helytelen párhuzamot vonni a Bíróság 2004. július 15-i ítéletével⁽⁴⁰⁾ mivel abban az ügyben a Bizottság világosan meghatározta a kedvezményezett profilját, ami ebben az ügyben nem volt lehetséges. A TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése valójában nem írja elő a részesedésszerzés és a termékek és szolgáltatások exportja közötti kapcsolatot. Következésképpen a vitatott intézkedés nem vonja maga után a spanyol áruk és szolgáltatások exportjának növekedését. Az a tény, hogy ezt a nem szelektív intézkedést nem lehet a hazai ügyletekre alkalmazni, nem érinti annak általános jellegét. A vitatott intézkedés végső célja valójában ugyanaz, mint a határon átnyúló adózásról szóló irányelv esetében: annak biztosítása, hogy a befektetésekre vonatkozó döntések alapját ne adózási, hanem gazdasági megfontolások alkossák. Ezért, mivel üzleti kombinációk hazai beszerzések útján létrehozhatók, de határokon átnyúló beszerzések útján nem, az adórendszer semlegességének biztosítása érdekében nem csupán jogilag indokolt, hanem szükséges is, hogy a hazai és a határokon átnyúló ügyletek eltérő kezelésben részesüljenek.

(94) A vitatott intézkedés állítólagos torzító tulajdonságait illetően a spanyol hatóságok hangsúlyozzák, hogy a társaság működési költségeit csökkentő bármely adókedvezmény növeli a kedvezményezett versenyképességét. Ez az állítás

azonban nem releváns, mivel a vitatott intézkedés általános jellegű. A tagállamokban a letelepedett társaságok versenyképességét befolyásoló különböző adóterhek nem tartoznak az állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá. Továbbá az sem nyert bizonyítást, hogy a vitatott intézkedés hatással lenne a tagállamok közötti kereskedelemre. Az üzleti és cégérték amortizációjának továbbá nem szükséges következménye a versenytárs által ajánlott magasabb ár.

(95) A vitatott intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően a spanyol hatóságok úgy vélik, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése azáltal, hogy a hazai és a határokon átnyúló ügyletek vonatkozásában a páneurópai társaságok fejlődését elősegítő semleges adószabályokat állapít meg, megfelelően és arányosan korrigál egy piaci hiányosságot.

VII. A RENDSZER ÉRTÉKELÉSE

(96) Annak meghatározása érdekében, hogy egy intézkedés támogatásnak minősül-e, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a vitatott intézkedés megfelel-e az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésében rögzített feltételeknek. Ez a rendelkezés kijelenti, hogy „Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.” A továbbiakban a Bizottság e rendelkezés fényében megvizsgálja, hogy a vitatott intézkedés állami támogatást valósít-e meg.

A. Az intézkedés szelektivitása és előnyt adó jellege

(97) Egy intézkedést akkor lehet állami támogatásnak tekinteni, ha egyedi vagy szelektív, abban az értelemben, hogy csak bizonyos társaságoknak vagy bizonyos áruk termelésének kedvez.

(98) A Bizottság közleménye⁽⁴¹⁾ kijelenti, hogy „A 92. cikk (1) bekezdésének [jelenleg az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése] az adóintézkedésekre történő alkalmazásánál tehát a legfontosabb kritérium az, hogy az intézkedés a tagállamban lévő egyes vállalkozások tekintetében kivételt jelent az adórendszer alkalmazása alól. Így először az alkalmazandó közös rendszert kell meghatározni. Ezután azt kell vizsgálni, hogy a rendszer alóli kivételt vagy a rendszeren belüli megkülönböztetéseket indokolja-e az adórendszer »jellege vagy általános felépítése«, azaz, hogy közvetlenül az érintett tagállam adórendszerének alapelvéből vagy vezérelvéből következnek-e”.

⁽³⁹⁾ Lásd az ICAC 3. sz., 1996. novemberi határozatát, BOICAC 27.

⁽⁴⁰⁾ Lásd a 36. lábjegyzetet.

⁽⁴¹⁾ Lásd a 22. lábjegyzetet.

- (99) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ⁽⁴²⁾„A szelektivitás feltételének – amely az állami támogatás fogalmának előfeltétele – értékelését illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének [jelenleg az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése] alkalmazásában azt kell eldönteni, hogy az adott jogi szabályozás keretén belül valamely nemzeti intézkedés alkalmas-e arra, hogy »bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos termékek előállítását« előnyben részesítse olyan vállalkozásokkal és termékekkel szemben, amelyek az intézkedés által elérni kívánt cél tekintetében hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak” ⁽⁴³⁾.
- (100) A Bíróság továbbá számos alkalommal megállapította, hogy az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése nem tesz különbséget az állami intézkedések okai vagy céljai szerint, hanem hatásuk alapján határozza meg azokat ⁽⁴⁴⁾. Különösen azon adóügyi intézkedésekre kell az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdését alkalmazni, amelyek nem az általános rendszernek bizonyos társaságok sajátos jellemzőihez történő igazítását célozzák, hanem azok versenyképességének javítására irányulnak ⁽⁴⁵⁾.
- (101) Az állami támogatás fogalma azonban nem alkalmazandó azokra az állami intézkedésekre, amelyek különbséget tesznek a vállalkozások között, amennyiben e különbségtétel azon rendszer jellegéből vagy általános felépítéséből következik, amelynek részét képezik. A Bizottság közleményében ⁽⁴⁶⁾ megfogalmazott magyarázat szerint „néhány feltételt az adófizetők közötti objektív különbségek indokolhatnak”.
- (102) Ahogyan a következő szakasz részletesebben kifejti, a Bizottság úgy véli, hogy a vitatott intézkedés szelektív, mivel kizárólag a társaságok meghatározott, bizonyos befektetéseket külföldön realizáló csoportjának kedvez, és mivel a rendszernek ez az egyedi jellege nem igazolható a rendszer természetével. A Bizottság úgy ítéli meg,
- hogy a vitatott intézkedést a társaságiadó-rendszer általános rendelkezéseinek, konkrétan az üzleti és cégérték adózására vonatkozó szabályaira figyelemmel kell értékelni (lásd a (48)–(69) bekezdéseket).
- (103) A Bizottság azt is elemezte, hogy a spanyol hatóságok által alapként használt ténybeli feltételezés megalapozott-e, és vannak-e akadályok a harmadik országok jogszabályaiban. Ki kell emelni azonban, hogy ez a gyakorlat nem jelenti annak elismerését, hogy az ilyen akadályok megléte a jelen esetben más adózási elbánást igazolhatna. Továbbá, e határozat célja nem az, hogy meghatározza azokat a feltételeket, amelyek az érintett tagállam számára lehetővé tették volna az, hogy elkerülje a vitatott intézkedés állami támogatással történő minősítését.
- (104) A Bizottság úgy véli, hogy a vitatott intézkedés a spanyol hatóságok által javasolthoz hasonló alternatív referenciarendszer választása esetén is szelektív előnyt valósítana meg, alapvetően azért, mert hiányoznak azok a különböző ténybeli és jogi feltételek, amelyek szükségesek lennének az üzleti és cégértékre vonatkozó rendelkezések kedvezményeinek igénybevételére vonatkozó különböző forgatókönyvek érvényesüléséhez. Az pedig még fontosabb, hogy a vitatott intézkedés lehetővé teszi az üzleti és cégérték elkülönített elismerését és amortizációját is azokban az esetekben, amikor a kedvezményezett 5%-os kisebbségi részesedést szerez. Ez jóval az üzleti és cégérték amortizációjára vonatkozó általános szabályok alkalmazásához szükséges szint alatt marad ⁽⁴⁷⁾. Ezért a vitatott intézkedés kivételnek minősül a referenciarendszer alól, függetlenül annak meghatározásától.
- (105) Ezen túlmenően a Bizottság egyéb különbségeket is észlel a vitatott intézkedésre vonatkozó alkalmazási feltételek és a referenciarendszer rendelkezései tekintetében. A vitatott intézkedés szerint a 2002. január 1. előtt végzett részesedésszerzéseket valóban nem veszik figyelembe az amortizálendő alap kiszámítása során. Ezzel szemben az üzleti kombináció forgatókönyve szerint nem létezik ilyen végső határidő az üzleti és cégérték kiszámítása során, és az adófizetőnek kell bizonyítania, hogy a kombináció valós gazdasági okokból jött létre, azt elkerülendő, hogy a kombinációk pusztán az adózási előnyök kihasználását célozzák ⁽⁴⁸⁾, a vitatott intézkedés viszont csak adókedvezményt nyújt. A spanyol hatóságok nem tudtak meggyőző érveket felhozni e különbségek indoklására, és így az intézkedés nem tekinthető a spanyol adórendszer logikája által alátámasztottnak.

⁽⁴²⁾ Lásd erre vonatkozóan a Bíróság C-308/01. sz. GIL Insurance ügyben hozott ítélete [EBHT 2004., I-4777. o.] (68) bekezdését; a Bíróság C-172/03. sz. Heiser ügyben hozott ítélete [EBHT 2005., I-

⁽⁴³⁾ Lásd a C-88/03. sz., *Portugália kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2006., I-7115. o.) 54. pontját.

⁽⁴⁴⁾ Lásd például a C-56/93. sz., *Belgium kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1996., I-723. o.) 79. pontját; a C-241/94. sz., *Franciaország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1996., I-4551. o.) 20. pontját; a C-75/9. sz., *Belgium kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1999., I-3671. o.) 25. pontját és a C-409/00. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügy (EBHT 2003., I-1487. o.) 46. pontját.

⁽⁴⁵⁾ Lásd például a Bíróság C-66/02. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2005., I-10901. o.) 101. pontját.

⁽⁴⁶⁾ Lásd a 22. lábjegyzetet.

⁽⁴⁷⁾ TRLIS 89. cikk (3) bekezdés, lásd a (31) bekezdést.

⁽⁴⁸⁾ Lásd a TRLIS 96. cikke (2) bekezdését.

- (106) Ennélfogva a vitatott intézkedés, mivel nem szab feltételeket, például az adózás területén alkalmazott eltérő bánásmódot indokoló, meghatározott és jogilag körülhatárolt helyzetek meglétét, túl bizonytalan és pontatlan. Ennek következtében a vitatott intézkedés által biztosított kedvezmény olyan helyzetekre is kiterjed, amelyek eltérő jellegének bizonyítása nem elégséges az üzleti és cégérték területére vonatkozó általános szabályok alóli szelektív eltérés igazolására. Ezért a Bizottság véleménye szerint a vitatott intézkedés meghatározott költség típusokra alkalmazható adókedvezményre vonatkozik és az adófizetők közötti objektív különbségek által nem indokolható, diszkriminatív módon megállapított, széles ügyletkörre vonatkozik.
- (107) Továbbá a Bíróság ítélkezési gyakorlatával⁽⁴⁹⁾ összhangban a Bizottság úgy véli, hogy a rendszer állami támogatássá történő minősítéséhez nem szükséges annak bizonyítása, hogy az adott rendszerben biztosított minden egyedi támogatás állami támogatásnak minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében. Ebből a célból elegendő az, ha a vizsgált rendszer végrehajtása olyan helyzetekhez vezet, amelyek támogatásnak minősülnek, és már ennek alapján megállapítható az, hogy a rendszer az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében támogatási elemeket tartalmaz. Így e határozat összefüggésében szükségtelen minden olyan szóba jöhető nem uniós ország jogszabályait megvizsgálni, amelyek tekintetében a bizottsági vizsgálati eljárás még nem zárult le. Ezért a korábbi határozat 115. és azt követő bekezdéseiben már jelzettek szerint⁽⁵⁰⁾ a Bizottság – az alább részletesen kifejtett módszertan alapján – ellenőrizte, hogy a kifogásolt támogatási rendszer egyes egyedi, nem uniós ügyletekben való alkalmazásai megvalósítottak-e állami támogatást. Az elemzés azokra a nem uniós országokra fókuszált, amelyek szoros gazdasági kapcsolatban állnak Spanyolországgal, és amelyeket ezért a 2002. január 1. és 2009. június 1. közötti időszak közvetlen külföldi befektetéseinek (kkb) szintje alapján kiválasztottak. E nem uniós országok közül a bizottsági elemzés azokra az országokra összpontosított, amelyek esetében valószínűsíthető a vitatott intézkedés egyedi alkalmazásainak magasabb száma. Amerikai Egyesült Államok (35 milliárd EUR kkb), Mexikó (18 milliárd EUR kkb), Argentína (15 milliárd EUR kkb) és Brazília (13 milliárd EUR kkb). A spanyol hatóságok által az eljárás során benyújtott információk alapján úgy tűnik, hogy a 15 nem uniós ország közül, amelyek tekintetében a spanyol hatóságok tájékoztatást adtak, nem csak a fent említett négy országban került sor ügyletekre, hanem a Kolumbiai Köztársaságban, a Perui Köztársaságban és az Ecuadori Köztársaságban is. A Bizottság ezért erre a három országra is kiterjesztette a vizsgálatát.
- (108) A Bizottság fent összegzett indoklásának kifejtése a következő bekezdésekben található.
- (109) Az eljárás megindításáról szóló határozatában, valamint korábbi határozatában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a spanyol társaságiadó-rendszer, konkrétan a spanyol adórendszernek az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási szabályai képezik a megfelelő referenciarendszert. E megközelítés igazodik mind a Bizottság korábbi gyakorlatához, mind az európai bíróságok ítélkezési gyakorlatához, amelyek szerint a rendes társaságiadó-rendszer a referenciarendszer⁽⁵¹⁾. Ezt a megközelítést e határozat is fenntartja.
- A.1. Az üzleti és cégértéknek a spanyol adórendszer szerinti adóztatása a nem uniós részesedésszerzésekre tekintettel
- A.1.1. Referenciarendszer
- (110) A spanyol hatóságok kijelentik, hogy a határokon átnyúló üzleti kombinációk előtti akadályok miatt azok az adózók, akik hazai társaságokban vásárolnak részvényt, jogilag és tényszerűen általában más helyzetbe kerülnek, mint azok, akik nem honos társaságokban, különösen a nem uniós országokban található vállalatokban vásárolnak részesedéseket. A spanyol hatóságok elmagyarázták, hogy a vitatott intézkedés célja az adójogi elbánás terén megnyilvánuló különbség megszüntetése egy olyan felvásárlás, amelyet egy ellenérték fejében végzett azonnali üzleti kombináció követ, és egy üzleti kombináció nélküli részesedésszerzés között. Ennek megfelelően a vitatott rendszer hatálya a nem Spanyolországban letelepedett társaságokban történt jelentős részesedésszerzésekre korlátozódna, mivel bizonyos akadályok miatt nehezebb lenne egy határokon átnyúló, mint egy helyi üzleti kombinációt létrehozni⁽⁵²⁾. Ezen akadályok fennállása következtében a külföldön befektető spanyol adófizetők jogilag és tényszerűen is más helyzetben lennének, mint azok, akik Spanyolországban fektetnek be. E tekintetben a spanyol hatóságok kijelentik, hogy⁽⁵³⁾: „Összegezve, nem szükségeszerű, hogy bizonyos adóügyi intézkedések csupán különbséget tevő jellegük miatt állami támogatásnak minősüljenek, az intézkedéseket – a Bizottság közleményében megfogalmazottak szerint – meg kell vizsgálni abból a szempontból is, hogy szükségesek vagy funkcionálisak-e az adórendszer hatékonysága szempontjából. Éppen emiatt a spanyol adóügyi rendszer eltérő adószabályokat határoz meg az olyan egymástól ténylegesen eltérő helyzetek számára, mint a külföldi gazdasági szervezetekben szerzett részesedések, szemben a spanyol társaságokban realizált felvásárlásokkal (nem lehetséges egyesülési ügyleteket végrehajtani, kockázatkezelés stb.), annak érdekében, hogy elérje a spanyol belső jogszabályokban és magában

⁽⁴⁹⁾ Lásd az Elsőfokú Bíróság T-227/01–T-229/01., T-265/01., T-266/01. és T-270/01. sz., *Diputación Foral de Álava és mások kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítéletének (EBHT 2009., II-00000. o.) 381. és további pontjait.

⁽⁵⁰⁾ Lásd a (14) bekezdést.

⁽⁵¹⁾ Lásd többek között az Elsőfokú Bíróság T-308/00. sz., *Salzgitter AG kontra Bizottság* ügyben hozott ítélete (EBHT 2004., II-1933. o.) 82. pontját.

⁽⁵²⁾ Lásd a spanyol hatóságoknak a (13) bekezdésben említett, 2009. június 16-án kelt elektronikus levelét.

⁽⁵³⁾ Lásd különösen a spanyol hatóságok 2009. április 22-én kelt levelének (A-9531), 6. oldalát, melyre a (9) bekezdés hivatkozik.

a közösségi jogban is előírt adóügyi semlegességet, és biztosítsa a spanyol adórendszer következetes és hatékony logikáját.”.

- (111) E hatóságok szerint a spanyol adórendszer semlegességének biztosítása és a hazai részesedésszerzések kedvezőbb adójogi kezelésének elkerülése érdekében szükséges lenne különleges adózási elbánást biztosítani a határokon átnyúló részesedésszerzéseknek. Ebből következően a spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél véleménye szerint a külföldi részesedésszerzések esetében az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási elbánás képezheti a megfelelő referenciakeretet a vitatott intézkedés értékeléséhez.
- (112) Korábbi határozatában a Bizottság fenntartotta az eljárást annak érdekében, hogy a spanyol hatóságok új információkat szolgáltatassanak a határokon átnyúló üzleti kombinációk kifejezett jogi akadályainak fennállásáról a nem uniós országokban.
- (113) Ebben az összefüggésben és alapvetően a jelentésekben foglalt elemek alapján a Bizottság megvizsgálta a különböző nem uniós országok jogszabályait egyszerűen abból a célból, hogy ellenőrizze a spanyol hatóságok állításait a határokon átnyúló kombinációk kifejezett jogi akadályainak fennállásáról. Ez a vizsgálat azonban nem jelenti annak a ténynek az elismerését, hogy az ilyen akadályok igazolhatnának ebben az esetben egy eltérő referenciarendszert. E vizsgálat során a Bizottság főként azt ellenőrizte, hogy egy spanyol anyavállalatnak volt-e jogi lehetősége arra, hogy összekapcsolódjon egy nem uniós országban honos leányvállalattal.
- (114) A következő premisszák támasztják alá az említett vizsgálatot, amely az érvelésekben említett feltételezések igazságtartalmának vizsgálatára szorítkozott:

— Először a Bizottság azt ellenőrizte, hogy a korábbi határozatban⁽⁵⁴⁾ állítottak szerint szembesülnek-e a spanyol vállalatok olyan kifejezett jogi akadállyal, amely egy nem uniós országnak tudható be és nem Spanyolországnak⁽⁵⁵⁾, és amely megakadályozza őket abban, hogy egy külföldi leányvállalatot fiókteleppé alakítsanak át. Az ilyen jogi rendelkezések azonban csak akkor minősülhetnek akadálynak, ha az érintett vállalat olyan mértékben lenne képes tényleges befolyást gyakorolni a felvásárolt vállalat felett, nevezetesen leginkább többségi részesedés útján, hogy az akadály hiányában elérhetné a vállalatok egyesülését. Ennélfogva a nem uniós országok azon jogi rendelkezései, amelyek megakadályozzák, hogy egy spanyol

adófizető az adott országban megszerezze egy célvállalat feletti ellenőrzést, nem tekinthető releváns kifejezett jogi akadálynak a spanyol hatóságok által feltételezett értelemben: e rendelkezések eredményeként a spanyol vállalatok/adófizetők soha nem felelhetnek meg a tényleges befolyás feltételének, mivel mindig a célvállalat kisebbségi tulajdonosai lesznek. Ezért soha nem rendelkezhetnek az üzleti kombináció megvalósításához szükséges hatékony kapacitással. A Bizottság szeretné kiemelni, hogy az ellenőrzés feltételét az intézkedés kedvezményezettjének a szintjén értékelte (és nem annak a csoportnak a szintjén, amelyhez tartozhat), összhangban a spanyol adórendszerrel. Ugyanezen érvelés alapján a Bizottság úgy véli, hogy a meghatározott eszközök (például vízparti ingatlan) felett közvetlen tulajdonjoggal rendelkező nem honos gazdasági szervezetekre vonatkozó kifejezett tiltás nem minősülhet kifejezett jogi akadálynak e gyakorlat összefüggésében.

A Bizottság úgy véli, hogy a nem uniós országok által a nem honos vállalatoktól megkövetelt pusztán adminisztratív teher vagy formalitás⁽⁵⁶⁾ nem tekinthető kifejezett jogi akadálynak csupán azért, mert további költségekkel jár – amelyek a spanyol adórendszer szerint levonhatóak lehetnek az adóból – de nem lehetetleníti el az üzleti kombinációt.

— Másodszor, az az állítás, hogy nincsenek ismert példák a spanyol vállalatok és bizonyos nem uniós országok vállalatai közötti határokon átnyúló üzleti kombinációkra, nem jelenthet elegendő bizonyítékot és nem igazolhatja a korlátok fennállását. A vállalatok által az üzleti kombinációról szóló döntés meghozatala során figyelembe vett elemek sokrétűek, és nem korlátozódnak csupán az érintett vállalatok arra vonatkozó képességére, hogy az üzleti tevékenységüket kombinálni tudják-e. Ezt világosan mutatja, hogy a harminc érdekelt fél közül néhányan számos teljes ellenőrzés alatt álló spanyol leányvállalattal rendelkeznek, anélkül, hogy összekapcsolták volna a spanyol üzleti tevékenységüket, bár a spanyol hatóságok elismerik, hogy a belföldi üzleti kombinációk előtt nem állnak akadályok. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a jelentésekben foglalt elemek közül csak a határokon átnyúló üzleti kombinációk nem uniós országbeli jogszabályokban meghatározott kifejezett tiltásai fogadhatók el. Amint azt a korábbi határozat (93) bekezdése már jelezte, ha figyelembe lehetne venni általános jellegű, nem megindokolt elemeket, féltő, hogy az elemzés valóban nagymértékben önkényes lenne.

⁽⁵⁶⁾ A Bizottság kiemeli, hogy adminisztratív formalitásnak minősül a határokon átnyúló üzleti kombinációk eléréséhez szükséges bármely technikai feltétel, mint például a kombináció előtti tartós letelepedés a célvállalat honos országában, vagy bizonyos formásoknak való megfelelés a nem uniós ország központi bankjának bevonásával. A Bizottság úgy véli továbbá, hogy érvényes adózási okai vannak az olyan szabályok elfogadásának, amelyeknek célja a gazdasági realitást nem tükröző, illetve az adócsökkentést, mint fő célt kitzűző megállapodások elkerülése. Ilyen szabályok a spanyol adórendszerben is léteznek.

⁽⁵⁴⁾ Lásd a korábbi határozat (117) és (118) bekezdését.

⁽⁵⁵⁾ Lásd a korábbi határozat (94) bekezdését.

(115) Az alábbi megállapítások alapja a spanyol hatóságok által a jelentésekben adott tájékoztatás, amelynek az igazságtartalmát és teljességét a Bizottság a fenti módszertani megjegyzések fényében ellenőrizte. Ezen az alapon a Bizottság úgy véli, hogy – a spanyol hatóságok érveivel ellentétben – nem állapítható meg az, hogy a nem uniós országok jogszabályai kifejezett jogi akadályokat állítanak a határokon átnyúló üzleti kombinációk elé. Ezért – hasonlóan ahhoz, amit a korábbi határozat tartalmazott az unión belüli ügyletekkel kapcsolatban⁽⁵⁷⁾ – a Bizottság nem osztja a spanyol hatóságoknak a harminc érdekelt fél érveivel támogatott nézeteit az ilyen állítólagos akadályok általános fennállását illetően. A Bizottság szerint az uniós tagállamok körén kívül, és legalább is a következő releváns nem uniós országokban nem észlelhetők kifejezett jogi akadályok, az alábbiaknak megfelelően:

— *Amerikai Egyesült Államok*

i. Először is, a Bizottság megjegyzi, hogy a spanyol hatóságok által benyújtott jelentésben⁽⁵⁸⁾ a határon átnyúló üzleti kombinációkra vonatkozó precedensek meglétének vizsgálata kapcsán a szerző kijelenti: „Nem találtunk, de valószínű, hogy sor került ilyenre Delaware-ben”. A spanyol hatóságok fő érveivel ellentétben az egyik jelentésben⁽⁵⁹⁾ az erre az országra vonatkozó következtetés úgy tűnik, hogy az, hogy a határokon átnyúló üzleti kombinációkra nézve nem áll fenn általános, kifejezett jogi tilalom.

ii. Másodszor, a társasági jog⁽⁶⁰⁾ és az adójog⁽⁶¹⁾ általános szabályai szerint nem áll fenn kifejezett tilalom a külföldi gazdasági szervezetekkel történő üzleti kombinációk tekintetében.

iii. Harmadszor, a belföldi üzleti kombinációkra speciális társasági jogi rendelkezések vonatkoznak⁽⁶²⁾. A Bizottság tudomása szerint nincs érvényben kifejezett tiltás e rendelkezéseknek a határokon átnyúló üzleti kombinációkra történő alkalmazása tekintetében, bár a vonatkozó adminisztratív formalitások eltérhetnek. A Bizottság rámutat arra, hogy legalábbis Delaware államban kifejezetten lehetségesek a határokon átnyúló

⁽⁵⁷⁾ Lásd különösen a (93) és további bekezdéseket.

⁽⁵⁸⁾ Lásd: „A határokon átnyúló egyesülések egyedi jogi és adózási akadályai különféle joghatóságok alatti fennállásának elemzése” című KPMG-jelentés 19. oldalát – 2009. december.

⁽⁵⁹⁾ Lásd a 2. mellékletben az Amerikai Egyesült Államokra vonatkozó részt, amely tartalmazza a KPMG-jelentés összegzését.

⁽⁶⁰⁾ Lásd a 61. lábjegyzetet.

⁽⁶¹⁾ Lásd többek között az 1986. évi módosított adóködex 351. és további szakaszait, ugyanezen ködex 7874. szakaszát és a 2006. január 23-i kincstári rendeletet (T.D. 9242), amely a következő címen érhető el: <http://www.law.cornell.edu/uscode/>

⁽⁶²⁾ Lásd az 59. lábjegyzetet, valamint az adóködex 361. és azt követő, valamint 367. és azt követő szakaszait: <http://www.law.cornell.edu/uscode/>

üzleti kombinációk⁽⁶³⁾, azzal a feltétellel, hogy ez a másik irányba is kölcsönösen lehetséges a külföldi vállalat honosság szerinti ország jogszabályai alapján. Ezért ha egy ilyen ügylet nem lehetséges egy delaware-i és egy spanyol vállalat között, akkor a Bizottság véleménye szerint az akadályok Spanyolországnak tulajdoníthatók, így a jelen elemzésben nem vehetők figyelembe. Ezt a megállapítást abban az összefüggésben kell vizsgálni, hogy Delaware állam milyen fontos szerepet tölt be az USA-beli vállalatok letelepedése/alapítása tekintetében⁽⁶⁴⁾.

iv. Negyedszer, különleges adószabályok vonatkoznak a belföldi üzleti kombinációkra annak érdekében, hogy elkerüljék a kedvezőtlen adózást a szerkezetátalakítási műveletek során. A Bizottság tudomása szerint nincs érvényben kifejezett tiltás e rendelkezéseknek a határokon átnyúló üzleti kombinációkra történő alkalmazása tekintetében, bár a vonatkozó adminisztratív formalitások eltérhetnek.

v. Végül pedig a Bizottság nem talált az illetékes amerikai bíróságoknál olyan ítélkezési gyakorlatot, amely ellentétes lenne a következtetéseivel abban a tekintetben, hogy egy USA-ban honos vállalattal kapcsolatos, határon átnyúló üzleti kombináció előtt nem állnak fenn kifejezett jogi akadályok.

— *Mexikó:*

i. Először is a Bizottság megjegyzi, hogy a Spanyolország és Mexikó közötti, 1994. október 6-án aláírt, jelenleg is hatályos adóegyezmény⁽⁶⁵⁾ 8. cikkének (3) bekezdése kifejezetten rendelkezik a határon átnyúló üzleti kombinációt megvalósító ügyletekről. E rendelkezés következtében az ilyen ügyletek adófizetési halasztásban részesülnek, mivel a nem realizált tőkenyeresség nem adózik. A Bizottság megítélése szerint e nemzetközi adóegyezmény célja annak kizárása, hogy a határon átnyúló üzleti kombinációkat kizárhassák⁽⁶⁶⁾ a

⁽⁶³⁾ Lásd többek között a delaware-i általános társasági törvény 252. szakaszának a) pontját az alábbi címen: <http://delcode.delaware.gov/title8/c001/sc09/index.shtml>

⁽⁶⁴⁾ Delaware állam hivatalos honlapja szerint (<http://www.corp.delaware.gov/aboutagency.shtml>) „Delaware államban rendkívül sok USA-beli és nemzetközi vállalat rendelkezik székhellyel. Több mint 850 000 vállalkozásnak van Delaware-ben a jog szerinti központja. Az egyesült államokbeli nyilvánosan jegyzett vállalatok több mint 50 %-a, ideértve a Fortune 500-as listáján szereplő vállalatok 63 %-át, Delaware-t választotta jog szerinti központjának”.

⁽⁶⁵⁾ Elérhető: http://www.agenciatributaria.es/wps/portal/Listado?chamel=de40217740119010VgnVCM10000050f01e0a____&ver=L&site=56d8237c0bc1ff00VgnVCM100000d7005a80____&idioma=es_ES&menu=1&img=8

⁽⁶⁶⁾ Lásd többek között a mexikói szövetségi adóködex 14. cikkének b) pontját, amely elérhető a következő címen: <http://info4.juridicas.unam.mx/jjure/fed/7/18.htm?s=>

belföldi üzleti kombinációkra vonatkozó egyedi adószabályok által kínált előnyökből való részesedésből.

ii. Másodsor, a mexikói jogszabályok szerint (társasági jog és adójog), és figyelemmel a fent említett adóegyezményre, nem áll fenn kifejezett jogi tilalom a spanyol vállalatokkal való üzleti kombinációkra vonatkozóan.

iii. Végül, a Bizottság nem talált az illetékes mexikói bíróságoknál olyan ítélkezési gyakorlatot, amely egyértelműen ellentétes lenne a következtetéseivel abban a tekintetben, hogy egy Mexikóban honos vállalattal kapcsolatos, határon átnyúló üzleti kombináció előtt nem állnak fenn kifejezett jogi akadályok.

— *Brazília:*

i. Először is a Bizottság megjegyzi, hogy a spanyol hatóságok találtak precedenst egy határon átnyúló üzleti kombinációra (nem Spanyolországgal) ⁽⁶⁷⁾.

ii. Másodsor, a társasági jog és az adójog ⁽⁶⁸⁾ általános szabályai szerint nem áll fenn kifejezett tiltás a külföldi gazdasági egységekkel történő üzleti kombinációk tekintetében, bár az adminisztratív formások eltérhetnek ⁽⁶⁹⁾.

iii. Harmadsor, néhány kifejezett jogi korlátozás vonatkozik a külföldi vállalatok által ellenőrzött gazdasági egységek által bizonyos ágazatokban ⁽⁷⁰⁾ végzett gazdasági tevékenységekre. A fent említettek szerint (lásd a (114) bekezdést) azonban a nem uniós országok azon jogi rendelkezései, amelyek megakadályozzák, hogy egy spanyol adófizető az adott országban megszerezze egy célvállalat felett az ellenőrzést, nem tekinthetők releváns kifejezett jogi akadályoknak a spanyol hatóságok által állított értelemben: e rendelkezés eredményeként a spanyol vállalatok/adófizetők soha nem felelhetnek meg a tényleges befolyás feltételének, mivel mindig a célvállalat kisebbségi tulajdonosai lesznek. A Bizottság meglátása szerint ez pontosan az a

helyzet, amely a két jelentésben említett brazil jogszabályokból következik.

iv. Végül, a Bizottság nem talált olyan ítélkezési gyakorlatot, amely ellentétes lenne a következtetéseivel abban a tekintetben, hogy egy Brazíliában honos vállalattal kapcsolatos, határon átnyúló üzleti kombináció előtt nem állnak fenn kifejezett jogi akadályok.

— *Argentína:*

i. Először is a Bizottság megjegyzi, hogy a Spanyolország és Argentína közötti, 1994. augusztus 26-án aláírt, jelenleg is hatályos adóegyezmény ⁽⁷¹⁾ 5. cikke kifejezetten rendelkezik a határon átnyúló üzleti kombinációkról. E rendelkezés következtében a határon átnyúló szerkezetátalakítási műveletek nem eredményezhetnek kedvezőtlen adóztatást.

ii. Másodsor, a társasági jog ⁽⁷²⁾ és az adójog ⁽⁷³⁾ általános szabályai szerint nem áll fenn kifejezett tiltás a külföldi gazdasági egységekkel történő üzleti kombinációk tekintetében, bár az adminisztratív formások eltérhetnek.

iii. Harmadsor, a Bizottság nem talált olyan ítélkezési gyakorlatot, amely ellentétes lenne a következtetéseivel abban a tekintetben, hogy egy Argentínában honos vállalattal kapcsolatos, határon átnyúló üzleti kombináció előtt nem állnak fenn kifejezett jogi akadályok. A Bizottság nem ért egyet továbbá azzal, ahogyan a két jelentés az adóhatóság által bizonyos tervezett határon átnyúló ügyletekkel kapcsolatban kiadott végzéseket ⁽⁷⁴⁾ értelmezi. Ezek a végzések pusztán az argentin adóhalasztási rendszer feltételeit tisztázzák. Nem tesznek említést arról, hogy általánosan és kifejezetten tiltott lenne e rendszer alkalmazása a határon átnyúló szerkezetátalakítási műveletekre. Az e végzésekre vonatkozóan a jelentésekben adott értelmezés ellentmond továbbá a Spanyol Királyság és az Argentin Köztársaság közötti, fent említett adóegyezmény általános rendelkezéseinek ⁽⁷⁵⁾.

⁽⁶⁷⁾ Lásd a második jelentés 29. oldalát. 2004-ben a Labatt Brewing Canada Holding Ltd, amely egy bahamai székhelyű italgyártó vállalat, és a szintén bahamai központú Beverage Associates Holding Lts egyesülésével létrejött a Brazilian Companhia de Bebidas das Américas, amelynek a székhelye São Paulóban van.

⁽⁶⁸⁾ Lásd többek között a 10 460/02. törvényt, a 9 249/95. törvényt, a 6 404/76. törvényt és a 9 249/95. törvényt.

⁽⁶⁹⁾ Lásd többek között a 2 627/40. törvényerejű rendeletet, a 10 406/02. törvényt, a 4 132/62. törvényt, az 5 709/1. törvényt, a 6 634/79. törvényt és a 74 965/74. szövetségi rendeletet, amelyek a következő oldalon érhetőek el: <http://www.jusbrasil.com.br/>.

⁽⁷⁰⁾ Lásd többek között a 9 472/97. törvényt és a 2 617/98. rendeletet: <http://www.jusbrasil.com.br/>

⁽⁷¹⁾ Elérhető: http://www.agenciatributaria.es/wps/portal/Listado?chamel=de40217740119010VgnVCM10000050f01e0a___&ver=L&site=56d8237c0bc1ff00VgnVCM100000d7005a80___&idioma=es_ES&menu=1&img=8.

⁽⁷²⁾ Lásd többek között a kereskedelmi társaságokról szóló 19 550. törvényt és a 25 156. törvényt, amelyek a következő oldalon érhetőek el: <http://infoleg.mecon.gov.ar/>.

⁽⁷³⁾ Lásd többek között a 649/97. rendeletet (a jövedelmek adózásáról szóló törvény) és az 1344/98. rendeletet, amely a következő oldalon érhető el: <http://infoleg.mecon.gov.ar/>.

⁽⁷⁴⁾ Lásd az AFIP 37/1997. sz., 1997. július 8-i és 6/1998. sz., 1998. január 30-i véleményeit, amelyek a következő oldalon érhetőek el: <http://biblioteca.afip.gob.ar/>.

⁽⁷⁵⁾ Elérhető: http://www.agenciatributaria.es/wps/portal/Listado?chamel=de40217740119010VgnVCM10000050f01e0a___&ver=L&site=56d8237c0bc1ff00VgnVCM100000d7005a80___&idioma=es_ES&menu=1&img=8.

— Ecuador:

- i. Először is a Bizottság megjegyzi, hogy a társasági jog és az adójog általános szabályai szerint nem áll fenn kifejezett jogi tiltás a külföldi gazdasági egységekkel történő üzleti kombinációk tekintetében ⁽⁷⁶⁾.
- ii. Másodszor, a Bizottság megjegyzi, hogy a spanyol hatóságok által benyújtott jelentés ⁽⁷⁷⁾ elismeri, hogy lehetséges egy határon átnyúló üzleti kombináció, amennyiben a spanyol részesedésszerző előzőleg alapított Ecuadorban egy fiókállalatot.

— Peru:

- i. Először is a Bizottság megjegyzi, hogy tudomása szerint a társasági jog és az adójog általános szabályai alapján nem áll fenn kifejezett jogi tiltás a külföldi gazdasági egységekkel történő üzleti kombinációk tekintetében ⁽⁷⁸⁾.
- ii. Másodszor, a Bizottság megjegyzi, hogy a perui polgári törvénykönyv 2074. cikke meghatározza a határon átnyúló üzleti kombinációkra vonatkozó alapelveket, az általános társasági törvény pedig megengedi az egy külföldi gazdasági egység fiókállalata és egy perui honosságú vállalat közötti üzleti kombinációkat ⁽⁷⁹⁾.
- iii. Harmadszor, a jövedelemadóról szóló törvény biztosítja a külföldi gazdasági egységek fiókállalata és a perui honosságú vállalatok közötti üzleti kombinációk semleges kezelését ⁽⁸⁰⁾.
- iv. Ezért a Bizottság úgy látja, hogy mindenesetre lehetséges a határon átnyúló üzleti kombináció, amennyiben a spanyol részesedésszerző előzetesen alapított egy fiókállalatot Peruban.

⁽⁷⁶⁾ Lásd többek között az ecuadori társasági törvényt, az adórendszerről szóló organikus törvényt és az adóködext, amelyek a következő oldalon érhetőek el: <http://www.supercias.gov.ec/>.

⁽⁷⁷⁾ Lásd a mellékletben található, a Garrigues által az ecuadori jogszabályokról készített jelentés következtetését.

⁽⁷⁸⁾ Lásd többek között a polgári törvénykönyvet, az általános társasági törvényt és a jövedelemadóról szóló törvényt, amely a következő oldalon érhető el: <http://www.supercias.gov.ec/>.

⁽⁷⁹⁾ Lásd a Garrigues jelentésben a Peruról szóló melléklet 3. lábjegyzetét.

⁽⁸⁰⁾ Lásd a Garrigues jelentésben a Peruról szóló melléklet 8. oldalát.

— Kolumbia:

- i. Először is, a Bizottság megjegyzi, hogy a *Superintendencia de Sociedades* ⁽⁸¹⁾ kifejezetten megerősíti, hogy a kolumbiai jogszabályok alapján lehetséges a határon átnyúló üzleti kombináció ⁽⁸²⁾.
- ii. Másodszor, a társasági jog és az adójog általános szabályai szerint ⁽⁸³⁾ nem áll fenn kifejezett tiltás a külföldi gazdasági egységekkel történő üzleti kombinációk tekintetében, bár az adminisztratív formások eltérhetnek.

- iii. Harmadszor, a Bizottság megjegyzi, hogy a spanyol hatóságok által benyújtott jelentés ⁽⁸⁴⁾ elismeri, hogy lehetséges egy határon átnyúló üzleti kombináció, amennyiben a spanyol részesedésszerző előzőleg alapított Kolumbiában egy fiókállalatot.

(116) A spanyol hatóságok nyolc további nem uniós ország jogszabályaira vonatkozóan nyújtottak be információkat. A (107) bekezdésben már említettek szerint a Bizottság úgy véli, hogy a fenti megállapítások megfelelően megerősítik azt, hogy ha el is fogadnánk azt, hogy a határon átnyúló üzleti kombinációk fennálló jogi akadályai jelentősek, a referenciarendszert mindenesetre akkor is a spanyol rendszernek az üzleti és cégérték adózási kezelésére vonatkozó szabályai kell, hogy képezzék. Mindazonáltal a (114) és az azt követő bekezdésekben kifejtett módszertan és kritériumok alkalmazásával a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján úgy véli, hogy nem állnak fenn a határokon átnyúló üzleti kombinációkra vonatkozó általános jellegű kifejezett jogi akadályok Chile, Venezuela, Algéria, Kanada, Ausztrália, Japán és Marokkó jogszabályaiban sem.

(117) Ezért a fenti megállapítások alapján a Bizottság nem ért egyet a spanyol hatóságokkal abban, hogy a vitatott intézkedés minden egyes potenciális egyéni kedvezményezettje – ha csak a gyakorlatban is – a határokon átnyúló üzleti kombinációkra vonatkozó leküzdhetetlen akadályokkal szembesül.

⁽⁸¹⁾ Ez az intézmény az a technikai testület, amelyen keresztül a kolumbiai köztársasági elnök ellenőrzi és figyelemmel kíséri a kereskedelmi vállalatokat (lásd: <http://www.supersociedades.gov.co/ss/drvisapi.dll?Mlval=sec&dir=280>).

⁽⁸²⁾ Lásd például a *Superintendencia de Sociedades* által a 220-16478. sz. és a 220-62883. sz. kérdésekre adott válaszokat: <http://www.supersociedades.gov.co/ss/drvisapi.dll?Mlval=sec&dir=45&id=18036>

⁽⁸³⁾ Lásd az adózásról szóló törvényt: http://www.secretariassenado.gov.co/senado/basedoc/codigo/estatuto_tributario.html#14-1

⁽⁸⁴⁾ Lásd a mellékletben található, a Garrigues által a kolumbiai jogszabályokról készített jelentés következtetését.

- (118) Ezért a Bizottság úgy ítéli meg, hogy semmi nem indokolja, hogy eltérjen az eljárás megindításáról szóló határozat és a korábbi határozat referenciarendszerétől: a vitatott intézkedés értékelésének megfelelő referenciakerete a spanyol társasági adó általános rendszere, konkrétan a spanyol adórendszernek az üzleti és cégérték adózási kezelésére vonatkozó szabályai. Ezt a következtetést az a tény sem érinti, hogy a Bizottság talált két olyan nem uniós országot, amelyekben fennállnak kifejezett jogi akadályok (India és Kína). A (107) bekezdésben már említettek szerint, a Bíróság joggyakorlatával összhangban⁽⁸⁵⁾ a Bizottság úgy véli, hogy a rendszer állami támogatással történő minősítéséhez nem szükséges annak bizonyítása, hogy az adott rendszerben biztosított minden egyedi támogatás az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül.
- (119) Pontosabban, Kína vonatkozásában a 2005. évi, a kizárólag kínai alapítású korlátolt felelősségű társaságokat vagy részvénytársaságokat érintő egyesületekre alkalmazandó társasági törvény, valamint a kínai kereskedelmi minisztérium 2009. június 22-i, „Belföldi vállalatok külföldi befektetők általi megvásárlására vonatkozó rendelkezések” című rendeletének 2. és 55. cikke kifejezetten kizárják a nem honos vállalatokat az üzleti kombinációkra vonatkozó szabályok alkalmazási köréből, így egy spanyol vállalat nem lenne képes üzleti kombinációt létesíteni egy kínai ellenőrzésű leányvállalattal.
- (120) Ami az Indiában hatályos jogszabályokat illeti, az 1956. évi indiai társasági törvény 391–394. cikke kifejezetten kizárják a nem honos vállalatokat az üzleti kombinációra vonatkozó szabályok alkalmazási köréből, így egy spanyol vállalat nem lenne képes üzleti kombinációt létesíteni egy indiai ellenőrzésű leányvállalattal.

A.1.2. A referenciarendszertől való eltérés fennállása

- (121) A spanyol adórendszerben az adóalapot a számviteli eredmény alapján számítják ki, majd egyedi adószabályok alkalmazásával kiigazításokat hajtanak végre. Előzetes megjegyzésként és kiegészítő jelleggel a Bizottság rámutat

arra, hogy a vitatott intézkedés kivételt képvisel a spanyol számviteli rendszerben. Az üzleti és cégérték megjelenését csak elvont formában lehet kiszámolni, a felvásárolt társaság és a felvásárló társaság számvitelének konszolidációjával. A spanyol számviteli rendszer értelmében azonban „ellenőrzés”⁽⁸⁶⁾ esetén kötelező a számvitel konszolidációja mind az országon belüli, mind pedig a külföldi vállalati társulások esetén, hogy képet adjon az egységes ellenőrzés alatt álló társaságcsoporthoz általános helyzetéről. Ilyen helyzet például akkor áll elő⁽⁸⁷⁾, amikor a leányvállalat szavazati jogainak többsége felett az anyavállalat rendelkezik. A vitatott intézkedés ennek ellenére semmilyen ilyen jellegű ellenőrzést nem ír elő és 5 %-os részesedési szinttől alkalmazható. Végül azt is megjegyzi a Bizottság, hogy 2005. január 1-től⁽⁸⁸⁾, összhangban a számviteli szabályokkal, a legtöbb spanyol vállalat már nem amortizálhatja az üzleti és cégértéket. Ebben a tekintetben a harminc érdekelt fél valójában olyan rendelkezésekre hivatkozik⁽⁸⁹⁾, amelyek a jelenlegi spanyol számviteli rendszer szerint már nincsenek hatályban. A kereskedelmi jogot az uniós szabályozás szerinti nemzetközi számviteli harmonizáció céljából a számvitel terén megreformáló és kiigazító, 2007. július 4-i 16/2007. törvény, valamint az általános számviteli tervről szóló, 2007. november 16-i 1514/2007. királyi rendelet eredményeképp számviteli szempontból már sem az üzleti és cégérték, sem a goodwill nem amortizálható. A spanyol számviteli jog fenti módosításai összhangban vannak a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁹⁰⁾. E megfontolások figyelembevételével tehát a vitatott intézkedés kivételt jelent a Spanyolországban alkalmazandó általános számviteli szabályok alól.

- (122) Ugyanakkor a vitatott intézkedés adóügyi jellegéből adódóan a kivétel meglétét nem csupán számviteli alapon, hanem a referenciául szolgáló adórendszerrel összehasonlítva kell értékelni. Ennek megfelelően a Bizottság megjegyzi, hogy a spanyol adórendszer – a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése kivételével – soha nem engedélyezte az üzleti és cégérték amortizációját. Különösen nem alkalmazható ilyen amortizáció a nemzeti ügyletekre. Ez világosan következik az alábbiakból:

⁽⁸⁶⁾ Az 1885. évi kereskedelmi kódex 42. cikke alapján.

⁽⁸⁷⁾ Lásd az 1885. évi kereskedelmi kódex 42. cikkének (1) bekezdését.

⁽⁸⁸⁾ Társaságok, amelyek bármely tagállam 93/22/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (13) bekezdése értelmében vett szabályozott piacán az említett irányelv 4. cikkének megfelelően átruházható értékpapírokat bocsátottak ki.

⁽⁸⁹⁾ A részvénytársasági törvény egységes szerkezetbe foglalt szövegének elfogadásáról szóló, 1989. december 22-i 1564/1989. sz. királyi rendelet 194. cikke.

⁽⁹⁰⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

⁽⁸⁵⁾ Lásd az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott T-227/01–T-229/01., T-265/01., T-266/01. és T-270/01. sz., *Diputación Foral de Álava és mások kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítéletének (EBHT 2009., II-00000. o.) 381. és további pontjait.

- (123) A spanyol adózás céljaira az üzleti és cégértéket csak független üzleteket alkotó eszközök megszerzése vagy átadása alkalmával megvalósuló üzleti kombinációt vagy jogszerű üzleti kombinációt követően lehet elkülönítve elkönyvelni⁽⁹¹⁾. Ezekben az esetekben az üzleti és cégérték a kombinált vállalat által felvásárolt vagy a birto­kában lévő vállalkozást alkotó eszközök beszerzési költségei és piaci értéke közötti számviteli különbségként jelentkezik. Amikor egy vállalkozást a részvényei megvásárlása útján szereznek meg – mint a vitatott intézkedés esetében – az üzleti és cégérték csak akkor jelenhet meg, ha a felvásárló társaság később egyesül a felvásárolt társasággal, amely felett így ellenőrzést szerez.
- (124) A vitatott intézkedés szerint azonban sem az ellenőrzésre, sem a két társaság egyesülésére sincs szükség. Elegendő egy külföldi társaságban legalább 5 %-os részesedést szerezni. Így tehát azáltal, hogy engedélyezi, hogy az üzleti és cégérték – amely azt az üzleti és cégértéket jelenti, amelyet a társaságok kombinációja esetén könyveltek volna – elkülönülve jelenjen meg még akkor is, ha üzleti kombináció nem jött létre, a vitatott intézkedés a referenciarendszer alóli kivételt képez. Ki kell emelni, hogy a kivétel alapját nem az üzleti és cégérték amortizációjának a hagyományos goodwill amortizációs periódusával összehasonlított időtartama képezi⁽⁹²⁾, hanem a nemzeti és a határokon átnyúló ügyletek eltérő kezelése. A vitatott intézkedés saját jogon nem tekinthető egy új általános számviteli szabálynak, mivel az országban belüli részesedésszerzésekből származó üzleti és cégérték amortizációja nem lehetséges.
- (125) Mindezek figyelembevételével a Bizottság megállapítja, hogy a vitatott intézkedés eltér a referenciarendszertől. Ahogy a (153)–(163) bekezdésekben bizonyítást nyer, a Bizottság véleménye szerint sem a spanyol hatóságok, sem a harminc érdekelt fél nem szolgált e következtetés módosításához elegendően koherens érvekkel.
- A.1.3. Az előny megléte
- (126) A TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése szerint a referenciarendszer alóli kivételként a külföldi társaságokban való részesedésszerzésből származó üzleti és cégérték egy részét le lehet vonni az adóalapból. Mivel tehát a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése csökkenti a kedvezményezett adóterhét, őt gazdasági előnyben részesíti. Az előnyt
- annak az adóterhnek csökkentése jelenti, amelyet ellenkező esetben az érintett társaságoknak viselniük kellett volna. A csökkentés arányos a kifizetett beszerzési ár és a felvásárolt részesedések alapul szolgáló könyvelt eszközeinek piaci értéke közötti különbséggel.
- (127) Az előnynek a kifizetett részesedésszerzési árhoz viszonyított pontos összege megfelel a részesedésszerzést követő teljes amortizációs időszak alatt levonható amortizáció által megvalósított adócsökkentés aktualizált nettó összegének. Az összeg tehát az érintett években a társasági adó mértékétől és az alkalmazandó leszámítási kamatlábtól függ.
- (128) Amennyiben a felvásárolt részesedések újból értékesítésre kerülnének, ez az előny a tőkenyereségre kivetett adón keresztül részben megtérülhet. Az üzleti és cégérték amortizációjának lehetővé tételével a szóban forgó külföldi részesedés újbóli értékesítése esetén a levont összeg az értékesítés pillanatában megadóztatott tőkenyereség összegét növelné. Azonban az előny még e bizonytalan körülmények fennállta esetén sem tűnne el egészen, mivel a későbbi időpontban kivetett adó nem veszi figyelembe a likviditási költséget. Ahogyan a két érdekelt fél helyesen rámutatott, gazdasági szempontból az előny összege legalább annyi, mint egy olyan kamatmentes hitelkeret, amely mindaddig, amíg a részesedés az adófizető számvitelében szerepel, legfeljebb húsz évig évente lehetővé teszi az üzleti és cégérték huszadrészének felvételét.
- (129) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság már említett egy hipotetikus példát, amely szerint egy 2002-ben szerzett részesedés 5 %-os leszámítási kamat esetén⁽⁹³⁾ az üzleti és cégérték összege 20,6 %-ának megfelelő előnyt jelent, figyelembe véve a hatályos 35/2006. törvény által 2022-ig meghatározott társaságiadó-kulcsok struktúráját⁽⁹⁴⁾. A harmadik felek nem kifogásolták e számokat. Amennyiben a felvásárolt részesedéseket újból értékesítenék, az előny azoknak a kamatoknak felel meg, amelyeket az adófizetőtől az előző bekezdésben leírt tulajdonságokkal rendelkező hitelkeret után szedtek volna.

⁽⁹¹⁾ A TRLIS 89. cikkének (3) bekezdése alapján.

⁽⁹²⁾ A TRLIS 11. cikkének (4) bekezdése alapján.

⁽⁹³⁾ A 35/2006. törvény által módosított TRLIS rendelkezéseinek megfelelően a számításnál a 2002–2006-os időszakra 35 %-os, 2007-re 32,5 %-os, a további évekre pedig 30 %-os adókulcsot vettek figyelembe.

⁽⁹⁴⁾ A természetes személyek jövedelemadójáról, valamint a társasági adóról, a nem honos személyek jövedelemadójáról és a nettó személyi vagydon adójáról szóló törvények részleges módosításáról szóló, 2006. november 28-i 35/2006. törvény nyolcadik kiegészítő rendelkezése, Boletín Oficial del Estado 285., 2006.11.29.

- (130) Végül a Bizottság nem tudja elfogadni a spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél azon nézetét, amely szerint a vitatott intézkedés végső kedvezményezettje kizárólag a külföldi részesedés eladója lenne, mivel magasabb árra tenne szert. A Bizottság, miután értékelte a jelenlegi formájában tekintett, kifogásolt intézkedés hatását, elutasítja ezt az érvelést. Először is nem létezik olyan mechanizmus, amely biztosítaná, hogy az előny teljes egészében vagy részben átszálljon az eladóra. Másodszor a felvásárlási ár nemcsak a vitatott intézkedés, hanem számos különböző körülmény eredménye. Harmadrészt, még ha meg is felelnének a fenti két feltételnek, akkor is a vitatott intézkedésből előnyt szerző spanyol adófizetőt kellene az intézkedés kedvezményezettjének tekinteni. Ha a gazdasági előny át is szállna az eladóra, a vitatott intézkedés akkor is nagyobb lehetőséget adna a részesedésszerzőnek arra, hogy magasabb árat ajánljon, ami igen fontos egy verseny során elnyert részesedésszerzési ügyletnél.
- (131) Ebből következően a Bizottság megállapítja, hogy a vitatott intézkedés minden esetben előnyt nyújt külföldi részesedések felvásárlásakor.

A.1.4. Az intézkedés indokolása a spanyol adórendszer logikája szerint

- (132) A Bizottság úgy véli, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatával⁽⁹⁵⁾ összhangban az egyes társaságok megkülönböztetését bevezető intézkedések nem valósítanak meg állami támogatást, ha a különbségtétel a terhek azon rendszerének jellegéből és átfogó szerkezetéből fakad, melynek az intézkedések maguk is részét képezik. Ez az adózási rendszer jellegén vagy általános struktúráján alapuló indokolás egy egyedi adóügyi intézkedésnek az általános adózási rendszer belső logikájának való megfelelését tükrözi.
- (133) E tekintetben a Bizottság elsősorban úgy véli, hogy a spanyol hatóságok nem bizonyították be, hogy a vitatott intézkedés következményeként eltűnne a kettős adóztatás. A rendszer valójában nem teremt olyan körülményeket, amelyek révén bizonyítást nyerhetne, hogy az eladó ténylegesen a részesedés átadása révén szerzett nyereséggel arányosan adózott, annak ellenére, hogy ez az üzleti és cégérték amortizációjának feltételét képezi egy üzleti kombinációt követően⁽⁹⁶⁾. Ki kell emelni, hogy annak ellenére, hogy a spanyol hatóságok hangsúlyozzák, hogy nincs hatáskörük felügyeletet gyakorolni egy külföldön ügyleteket megvalósító külföldi eladó felett,

a Bizottság rámutat arra, hogy e feltétel megléte szükséges más spanyol adóügyi rendelkezések⁽⁹⁷⁾ alkalmazásához, azonban a vitatott intézkedéshez nem.

- (134) Másodszor, a vitatott intézkedés nem azon jövőbeli osztalékok kettős adózása elkerülésére szolgáló mechanizmus, amelyekre a jövőbeli nyereségek realizálásakor adót kellene kivetni és amelyeket nem szabadna kétszeresen megadóztatni, amikor azt kifizetik annak a vállalatnak, amely olyan jelentős részesedést birtokol, amelynek megszerzéséért az üzleti és cégértéket megfizette. A vitatott intézkedés valójában nem kapcsolja össze a felvett osztalékot és a vitatott intézkedés által biztosított adókedvezményt. Ellenkezőleg, a külföldi társaságban fennálló jelentős részesedés után felvett osztalékok részesülnek mind a TRLIS 21. cikkében meghatározott mentességben, mind pedig a TRLIS 32. cikke által a nemzetközi kettős adóztatás elkerülése céljából meghatározott közvetlen adózási semlegesség kedvezményében. Ennek kapcsán az üzleti és cégérték amortizációja a külföldi társaságokban történő jelentős részesedésszerzések tekintetében további előnyöket eredményez.
- (135) Harmadszor, a spanyol hatóságok nem bizonyították be, hogy a vitatott intézkedés az értékcsökkenésre vonatkozó szabályok kiterjesztése volna, hiszen ahhoz a veszteségek részletes, tényszerű számításra alapuló objektív bizonyítékai szükségesek, amelyeket azonban a vitatott intézkedés nem igényli. Ellenkezőleg, a TRLIS 12. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi a másodlagos piacon nem forgalmazott nemzeti és külföldi gazdasági intézmények saját tőkéjében szerzett részesedéseknek az adóév kezdete és lezárása közötti értékcsökkenésének részleges leírását. A vitatott intézkedés, amely a kedvezményezett szem-pontjából összeegyeztethető a TRLIS 12. cikkének (3) bekezdésével⁽⁹⁸⁾, az értékvesztéshez kapcsolódó elméleti számviteli érték csökkenésén felül további levonásokról is rendelkezik.
- (136) Negyedszer, a Bizottság hangsúlyozza, hogy míg az országon belüli részesedések szerzéséből származó üzleti és cégérték nem amortizálható, a külföldi társaságok üzleti és cégértéke meghatározott feltételek mellett amortizálható. A külföldi társaságok esetében az üzleti és cégértéknek a belföldi társaságokétól eltérő adóügyi kezelése a vitatott intézkedés által bevezetett olyan különbség, amely az adórendszer logikája szerint nem szükséges és nem is arányos. A Bizottság aránytalannak véli, hogy az adott rendszer nominálisan és ténylegesen is lényegesen eltérő módon adóztasson hasonló helyzetben lévő társaságokat kizárólag amiatt, hogy néhányan közülük részt vesznek külföldi befektetési lehetőségekben.

⁽⁹⁵⁾ Lásd a C-88/03. sz., *Portugália* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítélet 81. pontját, e határozat 49. lábjegyzetét. Lásd továbbá az Elsőfokú Bíróság T-227/01–T-229/01., T-265/01., T-266/01. és T-270-01. sz., *Diputación foral de Álava és mások* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott, fent említett ítéletének 179. pontját, valamint a T-230/01–T-232/01. és T-267/01–T-269/01. sz., *Diputación foral de Álava és mások* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítéletének (EBHT 2009., II-139. o.) 190. pontját.

⁽⁹⁶⁾ A TRLIS 89. cikke (3) bekezdése a) pontjának 1. alpontja alapján.

⁽⁹⁷⁾ Lásd a TRLIS 89., 21. és 22. cikkét.

⁽⁹⁸⁾ A 12. cikk (5) bekezdésének 2. albekezdése világosan úgy rendelkezik, hogy „e különbség (azaz a TRLIS 12. pont (5) bekezdése) levonása adott esetben összeegyeztethető azokkal az értékvesztésekkel, amelyekre a cikk (3) bekezdése utal.”

(137) A Bizottság úgy véli továbbá, hogy a harminc érdekelt fél egyike által tett észrevételek⁽⁹⁹⁾ azt jelentik, hogy még a Spanyolország által előterjesztett indoklás mögöttes érvei is ellentétben állnak a Spanyol adórendszer logikájával. Valójában e beadvány szerint egy határon átnyúló üzleti kombináció esetén a felmerülő üzleti és cégérték minden valószínűség szerint külföldön lenne található, pontosabban a célvállalat megszűnéséből származó állandó telephelyen. Ezért – még mindig e beadvány szerint – Spanyolország egy határon átnyúló üzleti forgatókönyv esetén sem engedné meg az üzleti és cégérték amortizációját Spanyolországban, mivel az nem Spanyolországban található. Ezen túlmenően a Bizottság megjegyzi, hogy további különbségek állnak fenn az említett két forgatókönyvre külön-külön vonatkozó feltételek között. A kifogásolt intézkedés szerint a 2002. január 1. előtt végzett részesedésszerzéseket nem veszik figyelembe az amortizálható alap kiszámítása során. Egy üzleti kombináció esetén azonban nem létezik ilyen végső határidő az üzleti és cégérték kiszámítása során. Sőt, egy üzleti kombináció esetén az adófizetőnek kell azt bizonyítania, hogy a kombináció fő célja gazdasági megfontolásokból ered, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a pusztán adóelőnyök szerzését célzó kombinációk⁽¹⁰⁰⁾, a kifogásolt intézkedés azonban csupán adóelőnyökkel jár. A spanyol hatóságok nem tudták meggyőző érvekkel indokolni e különbségeket, így ezekről az állapítható meg, hogy a spanyol adórendszer logikája által nem kellően indokoltak.

(138) Végül a spanyol hatóságok azt is állítják, hogy a vitatott intézkedést a társasági adó területén alkalmazandó semlegesség elve indokolja⁽¹⁰¹⁾. Valóban, a vitatott intézkedés bevezetésekor hatályos társaságiadó-törvény⁽¹⁰²⁾ indoklása világosan utalt erre az elvre. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a „versenyképesség elve”⁽¹⁰³⁾, amelyet a – kifejezetten az „exportok növekedésére” hivatkozó – spanyol hatóságok megemlítenek, szintén e reform mögöttes indokának tekinthető. Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a korábbi bizottsági határozatok⁽¹⁰⁴⁾ szerint aránytalannak minősül eltérő tényleges adózást alkalmazni a hasonló helyzetben lévő vállalatokra, pusztán annak okán, hogy az exporthoz kapcsolódó tevékenységekben vesznek részt vagy külföldön keresnek befektetési lehetőségeket. A Bizottság továbbá emlékeztet arra, hogy a Bíróság ítélete szerint⁽¹⁰⁵⁾ „[...] meg ha a közteljesítés és az adózási képesség elvei

ténylegesen a spanyol adórendszer alapjait is képezik, nem írják elő azt, hogy a különböző helyzetű adóalanyokat azonos módon kellene kezelni”.

(139) A felvetett érveknek megfelelően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a semlegesség elve nem indokolhatja a vitatott intézkedést. Valójában, ahogy a két fél is hangsúlyozta, az a tény, hogy a vitatott intézkedés egy adott időpontot követő, legalább 5 %-os kisebbségi részesedésszerzés esetén alkalmazható, azt igazolja, hogy a kérdéses intézkedés olyan meghatározott helyzetekre alkalmazható, amelyek között nincs jelentős hasonlóság. Állítható tehát, hogy a referenciarendszernek megfelelően a jogilag és tényszerűen is eltérő helyzetek ugyanabban az elbánsásban részesülnek. A Bizottság véleménye szerint ezért a vitatott intézkedés igazolása céljából nem lehet a semlegesség elvére hivatkozni.

(140) A fent kifejtettek figyelembevételével a Bizottságnak azt a következtetést kell levonnia, hogy a vizsgált adózási rendelkezés szelektív előnyt biztosító jellegét nem indokolja az adózási rendszer természete. Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a vitatott intézkedés diszkriminatív elemet tartalmaz, egy olyan korlátozás formájában, amely ahhoz kapcsolódik, hogy mely országban megy végbe az adókedvezményt élvező ügylet, és ezt a megkülönböztetést nem indokolja a spanyol adórendszer logikája.

A.2. Kiegészítő indoklás: a kifogásolt intézkedés elemzése a spanyol hatóságok által javasoltan alapuló referenciarendszer szempontjából

(141) Bár a korábbiakban kifejtettek szerint a Bizottság úgy véli, hogy a spanyol hatóságok által felvetett érvek a nem uniós országok tényleges jogszabályainak pontatlan elemzésén alapulnak, a korábbi határozathoz hasonlóan a Bizottság is elemezte a vitatott intézkedést annak a feltételezett referenciarendszernek a szempontjából, amely a spanyol hatóságok által javasolt referenciarendszeren alapul.

(142) A spanyol hatóságok elmagyarázták, hogy a vitatott intézkedés célja az adójogi elbánás terén megnyilvánuló különbség megszüntetése egy olyan felvásárlás, amelyet egy ellenérték fejében végzett azonnali üzleti kombináció követ, és egy üzleti kombináció nélküli részesedésszerzés között. Ennek megfelelően a vitatott intézkedés hatálya a nem Spanyolországban letelepedett társaságokban történt jelentős részesedésszerzésekre korlátozódna, mivel bizonyos akadályok miatt nehezebb egy határokon átnyúló, mint egy helyi üzleti kombinációt létrehozni⁽¹⁰⁶⁾. Ezen

⁽⁹⁹⁾ Lásd a Telefonátótól 2010. szeptember 20-án érkezett észrevételek 2. oldalát.

⁽¹⁰⁰⁾ Lásd a TRLIS 96. cikke (2) bekezdését.

⁽¹⁰¹⁾ Lásd különösen a (60) bekezdést.

⁽¹⁰²⁾ A társasági adóról szóló 43/1995. törvény, amelyet a 4/2004. sz. királyi törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezett.

⁽¹⁰³⁾ A spanyol hatóságoknak a 43/1995. törvény indokolásában megfogalmazott meghatározása szerint „A versenyképesség elve megkívánja, hogy a társasági adó rendszere hozzájáruljon a versenyképesség javítására irányuló valamennyi gazdaságpolitikai lépéssel és összhangban álljon azokkal [...], valamint megkívánja az ösztönzőktől, hogy nemzetközibbé tegyék a társaságokat, így növelve az exportokat, az említett elv teljesülése érdekében.”

⁽¹⁰⁴⁾ Lásd többek között az exporthoz kapcsolatos befektetések közvetlen adóöztönzőiről szóló 2006. március 22-i bizottsági határozat (HL C 302., 2007.12.14., 3. o.), (51) bekezdését.

⁽¹⁰⁵⁾ Lásd a 36. lábjegyzetben hivatkozott ítélet 127. pontját.

⁽¹⁰⁶⁾ Lásd a spanyol hatóságok (13) bekezdésben említett, 2009. június 16-án kelt elektronikus levelét.

akadályok következtében a külföldön befektető spanyol adófizetők jogilag és tényszerűen is más helyzetben lennének, mint azok, akik Spanyolországban realizálnak befektetéseket. A spanyol hatóságok valójában kijelentik⁽¹⁰⁷⁾: „Összegezve, nem szükségszerű, hogy bizonyos adóügyi intézkedések csupán különbséget tevő jellegük miatt állami támogatásnak minősüljenek, az intézkedéseket – a Bizottság közleményében megfogalmazottak szerint – meg kell vizsgálni abból a szempontból is, hogy szükségesek vagy funkcionálisak-e az adórendszer hatékonysága szempontjából. Éppen emiatt a spanyol adórendszer eltérő adórendszereket határoz meg az olyan egymástól ténylegesen eltérő helyzetekre, mint a külföldi gazdasági szervezetekben szerzett részesedések, szemben a spanyol társaságokban realizált felvásárlásokkal (nem lehetséges egyesülési ügyleteket végrehajtani, kockázatkezelés stb.), annak érdekében, hogy megvalósítsa a spanyol belső jogszabályokat és magát a közösségi jogot is vezérlő adóügyi semlegességet, és biztosítsa, hogy a spanyol adórendszer logikája következetes és hatékony.”. Így a spanyol adórendszer semlegességének biztosítása és a hazai részesedések vásárlásának kedvezőbb adójogi kezelésének elkerülése érdekében szükséges lenne különleges adózási elbánást biztosítani a határokon átnyúló részesedésszerzéseknek. Ebből következően a spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél véleménye szerint a külföldi részesedésszerzések esetében az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási elbánás képezheti a megfelelő referenciakeretet a vitatott intézkedés értékeléséhez.

(143) A Bizottság azonban rámutat arra, hogy még egy ilyen alternatív referenciarendszer alapján is, amely meghatározható egy nem spanyolországi illetőségű társaságtól vásárolt gazdasági érdekeltiségből származó goodwillre vagy üzleti és cégértékre vonatkozó adózási elbánásként, a kifogásolt intézkedés olyan eltérésnek minősül, amely nem áll összhangban a spanyol adórendszer logikájával. Az a tény, hogy a vitatott intézkedés egy adott időpontot követő, legalább 5 %-os kisebbségi részesedésszerzés esetén alkalmazható, azt igazolja, hogy az intézkedés olyan meghatározott helyzetekre is alkalmazható lenne, amelyek nem mutatnak jelentős hasonlóságot a legalább többségi ellenőrzést megkövetelő egyéb ügyletekkel. Állítható tehát, hogy e hipotetikus alternatív referenciarendszernek megfelelően a mind jogilag, mind tényszerűen eltérő helyzetek ugyanabban az elbánásban részesülnek. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a kifogásolt intézkedés még ezen alternatív referenciarendszer alapján is eltérésnek minősül, és a semlegesség alapelve nem lehet hivatkozni az intézkedés igazolása céljából.

B. Állami források megléte

(144) Az intézkedés állami források felhasználását vonja maga után, mivel lemond az adókedvezmény összegének megfelelő adóbevételről, amelyet a külföldi társaságokban

⁽¹⁰⁷⁾ Lásd különösen a spanyol hatóságok 2009. április 22-én kelt levelének (A-9531), 6. oldalát, amelyre a (9) bekezdés hivatkozik.

jelentős részesedést szerző spanyolországi adóalany társaságok fizettek volna be a felvásárlást követő legalább húsz éven keresztül.

(145) Az adóbevételekről való lemondás csökkenti a vállalati költségvetésben szereplő szokásos terheket, ezért bár szorosabb értelemben nem szubvencióról van szó, hasonló jellegű és azonos hatású. Hasonlóképpen állami támogatásnak felel meg az az intézkedés, amely lehetővé teszi, hogy bizonyos vállalkozások adókedvezményben részesüljenek vagy a rendszeren megfizetendő adó befizetésére halasztást kapjanak. Költségvetési szempontból és a Bíróság ítélkezési gyakorlatának⁽¹⁰⁸⁾ valamint a Bizottság közleményének⁽¹⁰⁹⁾ megfelelően az adóalap csökkenése következtében a vitatott intézkedés veszteséget jelent az állami adóbevételek terén, ami állami források felhasználásával egyenlő.

(146) A fentiek alapján a Bizottság úgy véli, hogy a vitatott intézkedés állami források felhasználásával jár.

C. A verseny és a tagállamok közötti kereskedelem torzulása

(147) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint⁽¹¹⁰⁾, „[...] Annak értékelése keretében, hogy valamely nemzeti intézkedés tiltott állami támogatásnak minősítendő-e, nem azt kell megállapítani, hogy a támogatásoknak tényleges hatása van a tagállamok közötti kereskedelemre, hanem csak azt kell megvizsgálni, hogy e támogatások képesek-e hatást gyakorolni a kereskedelemre és torzítani a versenyt. Ha az állam által nyújtott támogatás valamely vállalkozás helyzetét megerősíti a Közösségen belüli kereskedelemben versenytársaival szemben, a támogatást olyannak kell tekinteni, mint ami befolyásolja ezt a kereskedelmet. [...] Nem szükséges továbbá, hogy a kedvezményezett vállalkozás saját maga részt vegyen a Közösségen belüli kereskedelemben. Ugyanis amikor a tagállam támogatást nyújt valamely vállalkozásnak, a belföldi tevékenység ugyanazon a szinten maradhat, vagy növekedhet, ezáltal a többi tagállamban letelepedett vállalkozásoknak az e tagállam piacára való belépési esélyei csökkennek.” Továbbá a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint⁽¹¹¹⁾ ahhoz, hogy egy intézkedés torzítsa a versenyt, elegendő, ha a támogatás kedvezményezettje a versenyre nyitott piacokon más társaságokkal versenyben áll. A Bizottság véleménye szerint az ítélkezési gyakorlatban meghatározott körülmények a következő okok miatt teljesültek tekinthető.

⁽¹⁰⁸⁾ Lásd a C-222/04. sz., Cassa di Risparmio di Firenze és mások ügyben hozott ítéletet (EBHT 2006., I-289 o.).

⁽¹⁰⁹⁾ Lásd a 21. lábjegyzetet. Lásd különösen a Bizottság Közleményének 9. és 10. pontját.

⁽¹¹⁰⁾ Lásd a 42. lábjegyzetet és a (139)–(143) bekezdést.

⁽¹¹¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság T-214/95. sz., *Vlaams Gewest kontra Bizottság* ügyben hozott ítélete (EBHT 1998., II-717. o.).

(148) Először is, a vitatott intézkedés előnyt biztosít a finanszírozás terén, így megerősíti a kedvezményezett és a felvásárolt vállalat által létrehozható gazdasági egység pozícióját. E tekintetben és a bírósági ítélezési gyakorlattal ⁽¹¹²⁾ összhangban maga a felvásárolt társaság feletti ellenőrző részesedés birtoklása és az ellenőrzésnek a felvásárolt társaság irányításába közvetlenül vagy közvetve történő beavatkozás útján történő tényleges gyakorlása úgy tekintendő, mint az alárendelt társaság által folytatott gazdasági tevékenységben történő részvétel.

(149) Másodszor, azáltal, hogy a felvásárolt társaságokban jelentős részesedést szerző spanyol társaságoknak adókedvezményt biztosít, a vitatott intézkedés torzíthatja a versenyt, legnyilvánvalóbban az európai versenytársak között. Ezt az elemzést megerősíti az a tény, hogy számos társaság tett panaszt vagy jelentkezett az eljárás megindításáról szóló határozatot követően azzal, hogy a vitatott intézkedés jelentős előnyt biztosít és ezzel táplálja a spanyol társaságok fúziós törekvéseit, különösen a tendereljárások területén. E beadványok megerősítik legalábbis azt, hogy számos nem spanyol társaság szerint a vitatott intézkedés érinti piaci pozíciójukat, függetlenül attól, hogy részletes beadványaikban helyesen ítélték-e meg a támogatás meglétét.

(150) Végül a Bizottság szeretné leszögezni, hogy a szelektív előnyt olyan vállalatoknak biztosították, amelyek spanyol adófizetők, és nem a spanyol adófizetők EU-n kívüli tevékenységeinek. A lecsökkentett adóalap a Spanyolországban megadózott gazdasági tevékenységből ered. Így az előnyben közvetlenül a kedvezményezett Spanyolországban, nem pedig az Unión kívüli állandó telephelyén végzett tevékenysége részesül. Ezért e tényre tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó esetben nem hozható fel az az érv, hogy az előny nem képes torzítani a versenyt vagy a tagállamok közötti kereskedelmet, mert a vitatott intézkedés nem uniós országokra vonatkozik. Bár az előnyt a nem uniós országokkal folytatott ügyletekre vonatkozó objektív feltételekkel összhangban biztosítják, ez nem változtat azon, hogy az intézkedés hatása a belső piacon végzett gazdasági tevékenységből származó adóalap csökkenését eredményezi.

(151) Ezért a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a vitatott intézkedés azáltal, hogy potenciálisan javítja a Spanyolországban adóköteles gazdasági tevékenységekben közvetlenül részt vevő kedvezményezettek működési feltételeit, hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre és – főként a belső piacon – torzíthatja a versenyt.

⁽¹¹²⁾ Lásd a 108. lábjegyzetben hivatkozott C-222/04. sz. ügyben hozott ítéletet.

D. A Bizottság észrevételei a benyújtott észrevételekkel kapcsolatban

(152) Mielőtt levonná az intézkedés minősítésére vonatkozó következtetéseket, a Bizottság szükségesnek tartja, hogy részletesebben elemezze a spanyol hatóságok és harmadik felek által felvetett azon érveket, amelyekkel a rendszer értékelésével foglalkozó bekezdésekben ((96) és a további bekezdések) közvetlenül vagy közvetve még nem foglalkozott.

D.1. Észrevételek a 2006-os adóbevallásokból kigyűjtött adatokkal és a Bíróság C-501/00. sz. ügyben hozott ítéletére vonatkozó megjegyzésekkel kapcsolatban

(153) A vitatott intézkedés nem szelektív voltának bizonyítása céljából a spanyol hatóságok által a 2006-os adóbevallásokból kigyűjtött adatokat illetően ⁽¹¹³⁾ a Bizottság hangsúlyozza, hogy a benyújtott információk általában nem voltak pontosak. Először is az adatok kategóriák szerint kezelik a kedvezményezetteket (tevékenység, forgalom), azonban nem jelzik, hogy a szóban forgó kedvezményezettek az egyes érintett kategóriák kisebb vagy nagyobb részét képviselik-e. Másodszor, bár a kedvezményezettek forgalmának volumenén alapuló statisztikai adatok érdekes mutatók lehetnek akkor, ha annak bizonyítására szolgálnak, hogy a vitatott intézkedés az összes spanyolországi társaságra alkalmazható, hangsúlyozni kell, hogy a vitatott intézkedés a részesedésszerzésekre vonatkozik. Ez a befektetéstípus nem generál szükségszerűen jelentős forgalmat, ezért például a szóban forgó adatokban a holdingtársaságok kkv-ként szerepelhetnek. Ezért az adatok akkor tekinthetők relevánsnak, ha olyan további mutatókkal egészülnek ki, mint például a mérlegfőösszegek, vagy az, hogy a kedvezményezettek összevonhatják-e adóalapjukat más spanyol adófizetőkével. Harmadszor, az adatok azért sem tűnnek reprezentatívnak, mert nem tartalmazzák a kedvezményezettek által megszerzett részesedések szintjét (ellenőrző vagy csak kisebbségi részesedések). Végül a kapott adatok nem tartalmaznak olyan utalást, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy teljesülnek-e a kkv-król szóló 2003. évi bizottsági ajánlásban ⁽¹¹⁴⁾ rögzített feltételek. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a vitatott támogatási intézkedésnek a szóban forgó jogszabály saját jellemzői következtében fennálló szelektív voltát igazoló állításait a spanyol hatóságok által benyújtott részleges és nem reprezentatív adatok nem cáfolták.

(154) Ennek ellenére a vitatott intézkedés szelektív jellege akkor sem szűnne meg, ha a spanyol hatóságok által benyújtott érvek további bizonyítékokkal egészülnének ki, mivel – ugyancsak a Bíróság C-501/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben ⁽¹¹⁵⁾ hozott ítéletével összhangban – az intézkedés előnyeit csak meghatározott vállalkozások élvezhetik. Azt illetően, hogy a spanyol hatóságok az intézkedést – mivel bármely Spanyolországban letelepedett vállalkozás előtt nyitva áll – általános intézkedésnek minősítették ⁽¹¹⁶⁾, emlékeztetni kell a Bíróság fenti ítéletére. Az ügy ugyancsak egy a spanyol társasági adó alóli

⁽¹¹³⁾ Lásd a (12) bekezdést.

⁽¹¹⁴⁾ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

⁽¹¹⁵⁾ Lásd a 36. lábjegyzetet.

⁽¹¹⁶⁾ Lásd különösen a (43) és (56) bekezdést.

kivételre vonatkozott, konkrétan az „exporttevékenységek utáni adókedvezmény” nevű intézkedésre. A Bíróság előtt a spanyol hatóságok azzal védekeztek, hogy a rendszer nyitva állt az adózási szempontból Spanyolországban letelepedettnek minősülő bármely vállalkozás előtt. A Bíróság azonban megállapította, hogy az adókedvezményt „csak meghatározott típusú vállalkozások élvezhetik, így többek között azok, amelyek exporttevékenységet folytatnak és egyes – a vitatott intézkedések által említett – befektetéseket valósítanak meg”⁽¹¹⁷⁾. A Bizottság úgy véli, hogy a vitatott intézkedés ebben az ügyben is a Spanyolországból kiinduló tőkeexportot kívánja elősegíteni annak érdekében, hogy megerősödjön a spanyol társaságok külföldi pozíciója és ezáltal javuljon a rendszer kedvezményezettjeinek versenyképessége.

- (155) Ezzel kapcsolatban figyelemre méltó, hogy a Bíróság szerint „Ahhoz, hogy a vitatott intézkedéseket azon adórendszer természetére és felépítésére hivatkozva igazolják, amelybe azok illeszkednek, [...] mégsem elég azt állítani, hogy ezek a nemzetközi kereskedelem előmozdítására irányulnak. Habár az ilyen célnak valóban gazdasági indíttatása van, mégsem nyert megállapítást, hogy az megfelel az [...] adórendszer logikájának. [...] Továbbá az a körülmény, hogy a vitatott intézkedések olyan kereskedelem- vagy iparpolitikai célokat szolgálnak, mint a nemzetközi kereskedelem külföldi befektetések támogatásával történő előmozdítása, nem elegendő ahhoz, hogy ez alapján eleve ne minősülhessenek az ESZAK 4. cikk c) pontja szerinti támogatásoknak”⁽¹¹⁸⁾. A mostani ügyben a spanyol hatóságok anélkül, hogy bebizonyították volna, hogy az intézkedést a rendszer logikája igazolja, egyszerűen kijelentették, hogy a vitatott intézkedés célja a nemzetközi kereskedelem előmozdítása és a társaságok megerősítése. A fentiek fényében a Bizottság megerősíti elemzését, amely szerint a vitatott intézkedés szelektív.

D.2. Észrevételek a Bizottság gyakorlatára vonatkozó megjegyzésekről

- (156) A szelektivitás fogalmának a mostani ügyben alkalmazott, állítólagosan újító értelmezésének említését illetően először is hangsúlyozni kell, hogy ez a felfogás tökéletes összhangban áll a Bizottság döntéshozatali és a Bíróság ítélkezési gyakorlatával, amelyeket a (109) bekezdés ír le. Az ebben a konkrét ügyben alkalmazott megközelítés sem jelent eltérést a spanyol hatóságok által említett N 480/2007 sz. bizottsági határozattól⁽¹¹⁹⁾. E határozat valójában figyelembe vette a kitűzött cél sajátos jellegét, hivatkozva⁽¹²⁰⁾ az adókedvezményeknek a K + F érdekében történő hatékonyabb felhasználásáról szóló, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak szóló bizottsági közleményre⁽¹²¹⁾. A most tárgyalta ügyben a vitatott

intézkedés célja nem hasonlít a fenti célra. Továbbá az N 480/2007. sz. bizottsági határozatban tárgyalta spanyol intézkedés – az adott üggyől eltérően – nem tett különbséget a nemzeti és a nemzetközi ügyletek között.

- (157) Végül a társasági adó rendszere alól az olyan irányelvek⁽¹²²⁾ alkalmazásából eredő kivételeket illetően, mint az anya- és leányvállalatok irányelve, vagy a határokon átnyúló kamat- és jogdíjfizetések irányelve, a Bizottság úgy véli, hogy az ezen irányelvek alkalmazásából eredő helyzet teljes mértékben összhangban áll e határozat érvelésével. Az Európai Unió belüli jogharmonizációt követően a határokon átnyúló ügyletek helyzetét az Európai Unió és az egyes tagállamokon belül jogilag és tényszerűen is hasonlóknak kellene tekinteni. A Bizottság hangsúlyozni kívánja továbbá azt a tényt, hogy a Bíróság szerint⁽¹²³⁾: „a közösségi jog jelenlegi állapotában a közvetlen adók rendszere a tagállamok hatáskörébe tartozik, még akkor is, ha az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az utóbbiaknak a közösségi jogot tiszteletben tartva kell e hatáskörüket gyakorolniuk (lásd különösen a C-391/97. sz. Gschwind-ügyben 1999. szeptember 14-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-5451. o.] 20. pontját), és következésképpen ebben az összefüggésben tartózkodniuk kell minden olyan intézkedés meghozatalától, amely a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást képezhet.”

D.3. Észrevételek az EUMSZ 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjára vonatkozó megjegyzésekkel kapcsolatban

- (158) A fentiekben már hangsúlyozottak szerint nem szabad megfeledkezni arról, hogy bár a közvetlen adóztatás a tagállamok hatáskörébe tartozik, a tagállamoknak e hatáskörüket gyakorlásakor mindazonáltal tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot⁽¹²⁴⁾, ideértve az EUMSZ állami támogatásokról szóló rendelkezéseit is. Az EUMSZ 65. cikke 1) bekezdésének a) pontja egyszerűen korlátozza az EUMSZ 63. cikkének hatályát, és semmilyen módon nem érinti a Szerződés állami támogatásra vonatkozó szabályainak alkalmazását, ide értve azokat a szabályokat is, amelyek e területen ellenőrzési hatáskört biztosítanak a Bizottság részére.
- (159) Az EUMSZ 65. cikkét továbbá, amelyre a spanyol hatóságok hivatkoznak, a tagországok közötti tőke mozgás korlátozását tiltó 63. cikkel együtt kell értelmezni. Az EUMSZ 65. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „a 63. cikk rendelkezései nem érintik a tagállamoknak azt a jogát, hogy: a) alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek a lakóhely vagy a tőkebefektetés helye alapján az adózók között különbséget tesznek”.

⁽¹²²⁾ Lásd az (59) bekezdést.

⁽¹²³⁾ Lásd a 36. lábjegyzetben hivatkozott C-501/00. sz. ítélet 123. pontját.

⁽¹²⁴⁾ Lásd a Bíróság C-80/94. sz. Wielock ügyben hozott ítéletének (EBHT 1995., I-2493. o.) 16. pontját; a Bíróság C-264/96. sz., ICI kontra Colmer (HMIT) ügyben hozott ítéletének (EBHT 1998., I-4695.) 19. pontját és a Bíróság C-311/97. sz. Royal Bank of Scotland ügyben hozott ítéletének (EBHT 1999., I-2651.) 19. pontját.

⁽¹¹⁷⁾ Lásd a C-501/00. sz. ügyet, különösen az ítélet 120. pontját.

⁽¹¹⁸⁾ Lásd a C-501/00. sz. ügyet, 36. lábjegyzet, és az ítélet 124. pontját.

⁽¹¹⁹⁾ Lásd a 25. lábjegyzetet és az (56) bekezdést.

⁽¹²⁰⁾ Lásd a Bizottság 25. lábjegyzetben hivatkozott, 2008. február 14-i határozatát az N 480/07. sz. ügyben.

⁽¹²¹⁾ SEC(2006) 1515, COM/2006/0728 végleges, 1.2. szakasz.

(160) A Bíróság már megerősítette az EUMSZ 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjában rögzített lehetőséget, amely szerint a tagországok alkalmazhatják adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek a lakóhely vagy a tőkebefektetés helye alapján az adózók között különbséget tesznek. Aszerint az ítélet szerint az EUMSZ 65. cikke (1) bekezdése a) pontjának hatálybalépése előtt a különösen az adófizetők lakóhelye alapján meghatározott különbségeket rögzítő nemzeti adószabályok összeegyeztethetők lehetnek az uniós joggal, amennyiben egymással objektíven nem összehasonlítható helyzetekre vonatkoznak⁽¹²⁵⁾, vagy amennyiben azokat elsőrendű fontosságú – különösen az adózási rendszer koherenciájával kapcsolatos – közérdek indokolja⁽¹²⁶⁾. Mindenesetre a tisztán gazdasági jellegű célok nem képviselhetnek olyan elsőrendű fontosságú közérdeket, amellyel egy, a Szerződés által biztosított alapvető szabadságjog korlátozását igazolni lehetne⁽¹²⁷⁾.

(161) Az EUMSZ 65. cikke (1) bekezdése a) pontjának hatálybalépését követő időszakra vonatkozóan a Bíróság megvizsgálta továbbá, hogy fennállnak-e olyan objektíven összehasonlítható helyzetek, amelyek indokolhatnának egy olyan jogszabályt, amely korlátozza a tőke szabad mozgását. Egyes adótörvények tekintetében, amelyek az egyik tagállamban lakó adófizetőket visszatartották attól, hogy tőkéjüket olyan társaságokba fektessék be, amelyek székhelye egy másik tagállamban található, és amelyek korlátot jelentenek a más tagállamokban székhellyel rendelkező társaságok számára is azáltal, hogy akadályozták őket az adott tagállamban történő tőkeszerzésben, a Bíróság többször megállapította, hogy ezek a törvények nem indokolhatók az EUMSZ 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint az adózás területén alkalmazott eltérő bánásmódot megalapozó, objektíven eltérő helyzettel⁽¹²⁸⁾.

(162) Mindenesetre nem szabad elfelejteni, hogy az EUMSZ 65. cikkének (3) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy az EUMSZ 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett nemzeti rendelkezések nem szolgálhatnak sem az önkényes megkülönböztetés, sem pedig a tőke és fizetések szabad áramlása rejtett korlátozásának eszközéül⁽¹²⁹⁾.

⁽¹²⁵⁾ Lásd különösen a Bíróság C-279/93. sz. Schumacker-ügyben hozott ítéletét (EBHT 1995., I-225. o.).

⁽¹²⁶⁾ Lásd a Bíróság C-204/90. sz., *Bachmann* kontra *belga* állam ügyben hozott ítéletét (EBHT 1992., I-249. o.) és a Bíróság C-300/90. sz., *Bizottság* kontra *Belgium* ügyben hozott ítéletét (EBHT 1992., I-305. o.).

⁽¹²⁷⁾ Lásd a Bíróság C-120/95. sz., *Decker* kontra *Caisse de Maladie des Employés Privés* ügyben hozott ítéletének (EBHT 1998., I-1831. o.), 39. pontját; a Bíróság C-158/96. sz., *Kohll* kontra *Union des Caisses de Maladie* ügyben hozott ítéletének (EBHT 1998., I-1931. o.) 41. pontját és a Bíróság C-35/98. sz. *Verkooyen*-ügyben hozott ítéletének (EBHT 2000., I-4071. o.) 48. pontját.

⁽¹²⁸⁾ Lásd a Bíróság C-315/02. sz. *Lenz*-ügyben hozott ítéletét (EBHT 2004., I-7063. o.) és a Bíróság C-319/02. sz. *Manninen*-ügyben hozott ítéletét (EBHT 2004., I-7477. o.).

⁽¹²⁹⁾ Lásd a már hivatkozott C-35/98. sz. *Verkooyen*-ügyben hozott ítélet 44. pontját.

(163) A fentiek fényében, és különös tekintettel arra a tényre, hogy egyes olyan nem uniós országokban, amelyekre a vitatott rendszer alkalmazandó, nem állnak fenn kifejezett jogi akadályok, a Bizottság úgy véli, hogy a fent említett okokból a jelen ügyben a nemzeti részesedésszerzések és a más tagállamokban székhellyel rendelkező társaságokban, valamint a kifejezett jogi akadályokkal nem rendelkező egyes nem uniós országokban történt részesedésszerzések objektív helyzete hasonló, és nincsenek olyan elsőrendű fontosságú közérdekű okok, amelyek indokolhatnák az adófizetőkre vonatkozó eltérő elbánást a tőkéjük befektetési helyére való tekintettel.

E. Következtetés a vitatott intézkedés minősítésére vonatkozóan

(164) Azon tény következtében, hogy a rendszer mind az EU-n belüli ügyletekre (lásd a korábbi határozatot), mind pedig számos, az Unión kívüli olyan helyzetre is vonatkozik, ahol nem állapítható meg kifejezett jogi akadályok megléte, a Bizottság úgy véli, hogy a vitatott intézkedés egésze esetében – és annyiban, amennyiben az a nem uniós részesedésszerzésekre alkalmazandó – teljesül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében rögzített valamennyi feltétel, és ezért az intézkedés állami támogatásnak tekintendő.

(165) A Bíróság ítélkezési gyakorlatával⁽¹³⁰⁾ összhangban a Bizottság meg kívánja ismételni, hogy e határozat célja nem az, hogy meghatározza azokat a feltételeket, amelyek az érintett tagállam részére lehetővé tennék azt, hogy elkerülje a kifogásolt intézkedés állami támogatássá történő minősítését. Ezt a kérdést a spanyol hatóságoknak és a Bizottságnak a kérdéses intézkedésre vonatkozó tájékoztatás részeként, az intézkedés hatályba léptetése előtt kellett volna megvitatnia.

F. Összeegyeztethetőség

(166) Ahogyan az eljárás megindításáról szóló határozatban kijelentette, a Bizottság úgy véli, hogy az adott támogatási rendszerre az EUMSZ 107. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott eltérések egyike sem vonatkozik.

(167) A spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél az eljárás során kifejtette érveit annak alátámasztására, hogy az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjában rögzített eltérések alkalmazhatók a jelen ügyre⁽¹³¹⁾. A két érdekelt fél véleménye szerint ebben az ügyben az EUMSZ 107. cikke (2) bekezdésének és 107. cikke (3) bekezdésének egyetlen rendelkezése sem alkalmazható.

⁽¹³⁰⁾ Lásd az Elsőfokú Bíróság fent említett T-227/01–T-229/01., T-265/01., T-266/01. és T-270/01. sz., *Diputación Foral de Álava és mások* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítéletének (EBHT 2009., II-00000. o.), 381. és azt követő pontjait.

⁽¹³¹⁾ Lásd az (69) és további bekezdéseket.

- (168) Az EUMSZ 107. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, egyéni fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatásokra, természeti csapások vagy más kivételes események okozta károk enyhítésére irányuló, továbbá a Német Szövetségi Köztársaság meghatározott régióinak adott támogatásokra vonatkozó eltérések nem alkalmazhatók erre az ügyre.
- (169) Nem alkalmazható továbbá a 107. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott eltérés sem, amely engedélyezi a gazdaságfejlesztési célú támogatást azokon a területeken, ahol az életszínvonal rendkívül alacsony vagy ahol jelentős az alulfoglalkoztatottság, mivel a szóban forgó intézkedésnek nem feltétele az, hogy egy adott régióban bármilyen típusú tevékenységet folytassanak⁽¹³²⁾.
- (170) Hasonlóképpen a vitatott, 2001-ben elfogadott intézkedésről nem állapítható meg, hogy közös európai érdeket képviselő projekt megvalósítását segítené elő, vagy hogy a spanyol gazdaság valamely súlyos zavarát lenne hivatott orvosolni, a 107. cikk (3) bekezdése b) pontja rendelkezéseinek megfelelően. Nem célja a kultúra előmozdítása és az örökség megőrzésének előmozdítása sem, a 107. cikk (3) bekezdése d) pontja rendelkezéseinek megfelelően.
- (171) Végül meg kell vizsgálni a vitatott intézkedést a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján is, amely lehetővé teszi egyes gazdasági tevékenységek vagy egyes gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatások engedélyezését, amennyiben az ilyen támogatások nem befolyásolják hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. E tekintetben először meg kell jegyezni, hogy a vitatott intézkedés egyetlen olyan keret vagy iránymutatás hatálya alá sem tartozik, amely meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján egyes támogatási típusok összeegyeztethetőnek tekinthetők a belső piaccal.
- (172) Ami a spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél által a 2005. évi állami támogatási cselekvési terv⁽¹³³⁾ alapján felhozott azon érveket illeti, amelyek szerint meghatározott intézkedések összeegyeztethetőek lehetnek, ha alapvetően valamely piaci hiányosságra adnak választ, a Bizottság megjegyzi, hogy a határokon átnyúló egyesü-
- lések végrehajtása alkalmával állítólagosan jelentkező általános nehézségek nem tekinthetők piaci hiányosságoknak.
- (173) Az a tény, hogy egy adott társaság támogatás nélkül esetleg nem tud megvalósítani egy meghatározott projektet vagy ügyletet, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy piaci hiányosság áll fenn. Kizárólag akkor lehet piaci hiányosság meglétéről beszélni, ha a piaci erők önmagukban nem képesek hatékony eredményt jelző intézkedés felmutatására, tehát amikor kereskedelemből eredő összes potenciális nyereség nem tud realizálódni.
- (174) A Bizottság nem vitatja, hogy egyes ügyleteknél sokkal magasabb költségek merülhetnek fel, mint másoknál. Mivel azonban ezek a költségek az adott projektek jellegét pontosan tükröző valós költségek, amelyek a projektek eltérő földrajzi helyével vagy megvalósításuk eltérő jogrendi kereteivel kapcsolatosak, a társaságoknak döntéshozatalkor tanácsos e költségeket teljes mértékben szem előtt tartaniuk. Ez fordítva is igaz: nem hatékony eredmények születnének, ha nem vennék figyelembe ezeket a valós költségeket, vagy ha azokat ténylegesen állami támogatások kompenzálnák. Egy országon belül bonyolított különböző ügyletek összehasonlításakor, vagy amikor a határokon átnyúló ügyletek kerülnek összevetésre, a valós költségekben ugyanilyen típusú különbségek mutatkoznak, és e különbségek megléte nem jelenti azt, hogy elégtelen piaci eredmények születnének.
- (175) A nemzetközi ügyletek lebonyolításának a nemzeti ügyletekéhez mérten állítólagosan magasabb költségeit illetően a spanyol hatóságok által felhozott valamennyi példa az ügyletek megvalósításának tényleges költségeire utal, amelyeket a piac szereplőinek a hatékony eredmények elérése érdekében teljes egészükben figyelembe kellene venniük.
- (176) Piaci hiányosságról alapvetően az ügyletek vagy jelentős, nem teljes vagy aszimmetrikus információk által generált olyan külső körülmények (pozitív átgyűrűző hatás) meglétékor lehet beszélni, amelyek miatt más körülmények között hatékony ügyletek nem valósulnak meg. Elméletileg ez előfordulhat mind meghatározott nemzetközi, mind nemzeti ügyletek esetében (például a közös kutatási és fejlesztési programok vonatkozásában), azonban nem tekinthető valamennyi nemzetközi ügylet, még kevésbé a szóban forgó ügyleti típus kötelező velejárójának. E tekintetben a Bizottság úgy véli, hogy a piaci hiányosságokra vonatkozó állítás elfogadhatatlan.

⁽¹³²⁾ Lásd a Bizottság korábbi gyakorlatából többek között a Franciaország által a koordinációs és logisztikai központok javára végrehajtott állami támogatási programról szóló, 2003. május 13-i 2004/76/EK bizottsági határozat (HL L 23., 2004.1.28., 1. o.) (73) preambulumbekendését; lásd a hasonló érvelésű, a Hollandia által a nemzetközi finanszírozási műveletekre alkalmazott támogatási rendszerről szóló, 2003. február 17-i 2003/515/EK bizottsági határozat (HL L 180., 2003.7.18., 52. o.) (105) preambulumbekendését; a Belgium által az US Foreign Sales Corporations társaságokra (egyesült államokbeli értékesítési társaságok) alkalmazott *ruling* adórendszer formájában végrehajtott támogatási programról szóló, 2003. június 24-i 2004/77/EK bizottsági határozat (HL L 23., 2004.1.28., 14. o.) (70) preambulumbekendését.

⁽¹³³⁾ Lásd a 31. lábjegyzetet.

- (177) Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy annak értékelésekor, hogy egy támogatás összeegyeztethetőnek tekinthető-e a belső piaccal, a Bizottság mérlegeli mind az intézkedésnek egy közérdekű cél elérése által gyakorolt pozitív hatását, mind lehetséges negatív másodlagos hatásait, például a kereskedelem és a verseny torzulását. A gyakorlatra alapozva az állami támogatási cselekvési terv egy három szakaszból álló „mérlegelési tesztet” intézményesített. Az első két szakasz az állami támogatás pozitív hatásaival, a harmadik a negatív hatásokkal és az egyik és a másik oldal kiegyensúlyozásával foglalkozik. A mérlegelési teszt három kérdésen alapul:
- a) annak értékelése, hogy a támogatás jól meghatározott közérdekű célra irányul-e (például növekedés, foglalkoztatás, kohézió, környezetvédelem, energiabiztonság);
  - b) annak értékelése, hogy a támogatás megfelelő-e a közérdekű cél eléréséhez, azaz a javasolt támogatás orvosolja-e a piaci hiányosságot vagy szolgálja-e egyéb cél elérését. Az értékeléshez a következőket kell megvizsgálni:
    - i. az állami támogatás megfelelő szakpolitikai eszköz-e;
    - ii. gyakorol-e ösztönző hatást, azaz a támogatás megváltoztatja-e a vállalkozások viselkedését;
    - iii. arányos-e az intézkedés, azaz kevesebb támogatással elérhető lenne-e ugyanez a viselkedésváltozás;
  - c) annak értékelése, hogy csak korlátozott mértékben torzul-e a verseny és a kereskedelem, és így az általános mérleg pozitív-e.
- (178) Először azt kell felmérni, hogy a támogatás révén elérni kívánt cél ténylegesen közérdekű célnak tekinthető-e. Bár állítólagosan az egységes piac integrációját kívánja elősegíteni, ebben az ügyben a támogatás célja nincs világosan megfogalmazva, mivel a spanyol társaságoknak a különösen az európai piacon történő térnyerésének támogatásával túlmutat a piaci integráción.
- (179) A második szakaszban azt kell értékelni, hogy a támogatás megfelelő-e a jól meghatározott közérdekű cél eléréséhez. Konkrétabban, az állami támogatásnak oly módon kell megváltoztatnia egy kedvezményezett vállalkozás viselkedését, hogy az a közérdekű cél elérése érdekében olyan tevékenységekbe fogjon, amelyeket a támogatás nélkül nem végezne, vagy csak korlátozott mértékben vagy másként végezne. A spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél nem hozott fel olyan konkrét érveket, amelyek bizonyítanák, hogy ez az ösztönző hatás valószínűsíthetően bekövetkezhet.
- (180) A harmadik kérdés az állami támogatás negatív hatásaival foglalkozik. Még akkor is, ha a támogatás megfelelő egy közös érdek megvalósítása szempontjából, egy adott társaságnak vagy gazdasági ágazatnak nyújtott támogatás súlyosan torzíthatja a tagállamok közötti versenyt és kereskedelmet. E tekintetben a harminc érdekelt fél úgy véli, hogy a támogatási rendszer semmilyen hatással nincs a spanyolországi társasági adó hatálya alá tartozó társaságok versenyhelyzetére, mivel a 12. cikk (5) bekezdésének pénzügyi hatása elhanyagolható lenne. Azonban a fenti (126) és további bekezdésekben már jelzettek szerint komoly jelek utalnak arra, hogy a 12. cikk (5) bekezdésének hatása messze nem elhanyagolható. Továbbá, mivel a támogatási rendszer kizárólag külföldi ügyletekre alkalmazandó, hatása egyértelműen a külföldi piacokon folyó verseny torzulásában nyilvánul meg.
- (181) Az összeegyeztethetőségi elemzés utolsó szakaszában annak értékelése, hogy a támogatás pozitív hatásai – ha vannak ilyenek – ellensúlyozzák-e a negatívakat. A fentiek szerint a spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél ebben az ügyben nem bizonyította egy egyértelműen pozitív hatással járó, jól meghatározott célkitűzés meglétét. Általánosságban úgy vélik, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése megfelel a határokon átnyúló ügyletek fejlesztésére irányuló uniós célkitűzésnek, azonban nem térnek ki a vitatott intézkedés potenciális és tényleges negatív hatásainak értékelésére. Mindenesetre még ha feltételezhető is, hogy az intézkedésnek van pozitív hatása, amely az akadályok megszüntetése által a határokon átnyúló ügyletek fejlesztésében nyilvánul meg, a Bizottság véleménye szerint az intézkedés pozitív hatásai nem ellensúlyozzák a negatív hatásokat, különösen azért nem, mert az intézkedés hatálya bizonytalan és pontatlan.
- (182) Összességében a Bizottság úgy véli, hogy az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti elemzést illetően a vitatott intézkedés értelmében nyújtott adózási előnyök nem állnak kapcsolatban sem a befektetésekkel, sem a munkahelyteremtéssel, sem pedig egyedi projektekkel. Az előnyök egyszerűen csak olyan terheket vesznek le az érintett vállalkozásokról, amelyeket azoknak rendes körülmények között viselniük kellene, ezért működési támogatásoknak tekintendők. A működési támogatások főszabályként nem tartoznak az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése c) pontjának hatálya alá, mivel azokban az ágazatokban, amelyekben ilyen támogatásokat nyújtanak, a versenyfeltételek torzulnak, ugyanakkor a rendelkezés által meghatározott célkitűzések közül – saját jellegükből kifolyólag – egyet sem

tudnak teljesíteni⁽¹³⁴⁾. A Bizottság szokásos gyakorlatainak megfelelően ez a támogatás, mivel nem mozdítja elő bizonyos tevékenységek vagy bizonyos gazdasági területek fejlődését, időben nem korlátozott, nem csökken progresszíven és nem áll arányban azzal, ami a kérdéses területeken egy meghatározott gazdasági hátrány orvoslásához szükséges, nem tekinthető a belső piaccal összeegyeztethetőnek. Ezt az elemzést a „mérlegelési teszt” eredménye is igazolja.

- (183) A fentiek fényében azt a következtetést kell levonni, hogy a szóban forgó teljes támogatási rendszer – az EU-n kívüli részesedésszerzéseket illető mértékben is – összeegyeztethetetlen a belső piaccal.

G. Visszafizetés

- (184) A vitatott intézkedést a Bizottságnak az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésében előírt előzetes értesítése nélkül hajtották végre. Az intézkedés ezért jogellenes állami támogatásnak minősül.

- (185) Amennyiben a jogellenesen nyújtott állami támogatást illetően megállapításra kerül, hogy az összeegyeztethetetlen a belső piaccal, a kedvezményezettekkel vissza kell fizettetni a támogatást az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet 14. cikke szerint⁽¹³⁵⁾. A támogatás visszafizettetése által a lehetőségekhez mérten helyreáll a támogatás odaítélése előtti versenyhelyzet. Sem a spanyol hatóságok, sem a harminc érdekelt fél nem hozott fel olyan érveket, amelyek indokolnák az ettől az alapelvtől való általános eltérést.

- (186) A 659/1999/EK rendelet 14. cikkének (1) bekezdése mindazonáltal kimondja, hogy „A Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését, amennyiben az ellentétes a közösségi jog valamelyik általános elvével”. A Bíróság ítélkezési gyakorlata és a Bizottság gyakorlata megállapította, többek között, hogy ha egy intézkedés kedvezményezettje a Bizottság fellépése következtében jogosan bíz abban, hogy a támogatást a közösségi jognak megfelelően nyújtották, a támogatás visszatérítésének elrendelése sérti az uniós jog egyik alapelvét⁽¹³⁶⁾.

- (187) A Forum 187 ügyben⁽¹³⁷⁾ hozott ítéletében a Bíróság kimondta, hogy „a jogos elvárások elvére való hivatkozás joga minden jogalanyt megillet, amennyiben valamely közösségi intézmény benne megalapozott várakozást kelt. Továbbá senki nem hivatkozhat erre az elvre anélkül, hogy ne jelölne meg a közigazgatási szerv által neki tett pontos ígéreteket. Hasonlóképpen, amennyiben az elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő számíthat az érdekeit esetleg érintő közösségi intézkedés elfogadására, annak elfogadása esetén nem hivatkozhat az említett elvre...”.

- (188) A spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél a jogos várakozások meglétére való hivatkozásukat lényegében és elsősorban a Bizottságnak a Parlament írásbeli kérdéseire adott bizonyos válaszaira, másrészt a Bizottság által összeegyeztethetőnek nyilvánított korábbi intézkedésekből eredő támogatási rendszerek állítólagos hasonlóságára alapozták. Harmadszor a spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél úgy véli, hogy a jogos elvárások elvéből következően a Bizottság nem kérheti sem a már megvalósult adókedvezmények visszatérítését, sem pedig a TRLIS által meghatározott, 20 év alatt esedékes valamennyi adókedvezmény visszatérítését.

- (189) A támogatási rendszer azon más intézkedésekhez való állítólagos hasonlóságát illetően, amelyekről megállapítást nyert, hogy nem valósítanak meg állami támogatást, a Bizottság úgy véli, hogy a támogatási rendszer lényegesen eltér a Bizottság 1984-ben a belgiumi székelyi koordinációs központokról hozott határozatában értékelt intézkedésektől⁽¹³⁸⁾. A vitatott intézkedés alkalmazási területe egészen más, mivel a belgiumi székelyi koordinációs központok esetétől eltérően nem a csoporton belüli tevékenységekre vonatkozik. Továbbá a vitatott intézkedés eltérő felépítése következtében szelektív jellegű, főként azért, mert csak külföldi országokhoz kapcsolódó ügyletekre alkalmazható.

- (190) Ami a Bizottság nyilatkozatai által a kedvezményezettek jogos elvárásaira gyakorolt hatást illeti, a Bizottság véleménye szerint két időszakot kell megkülönböztetni: a) az intézkedés hatálybalépésének időpontjától, 2002. január 1-jétől 2007. december 21-ig, az eljárás megindításáról szóló határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele napjáig tartó időszakot; b) és az eljárás megindításáról szóló határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő időszakot.

⁽¹³⁴⁾ Lásd az Elsőfokú Bíróság T-211/05. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2009., II-2777. o.) 173. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-459/00. sz., *Siemens kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 1995., II-1675. o.) 48. pontját.

⁽¹³⁵⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁽¹³⁶⁾ Lásd többek a 2003/515/EK, a 2004/76/EK és a 2004/77/EK határozatot.

⁽¹³⁷⁾ A C-182/03. és C-217/03. sz., *Forum 187 ASBL* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2006., I-5479. o.) 147. pontja; lásd a Bíróság C-506/03. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének (még nem tették közzé) 58. pontját is; és a Bíróság C-265/85. sz., *Van den Bergh und Jurgens BV* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 1987., 1155. o.) 44. pontját.

⁽¹³⁸⁾ A Bizottság 1984. május 16-i SG(84) D/6421 határozata.

(191) Az első időszak tekintetében a Bizottság elfogadja az Erik Meijer és Sharon Bowles által a vitatott intézkedés lehetséges állami támogatás jellegére vonatkozóan feltett parlamenti kérdéseire adott válaszait. Konkrétabban, 2006. január 19-én Erik Meijer európai parlamenti képviselő parlamenti kérdésére a Bizottság nevében egy biztos a következő választ adta: „A Bizottság nem tudja megerősíteni, hogy a spanyol társaságok magas ajánlatai annak köszönhetőek-e, hogy a spanyol adójog számukra lehetővé teszi az üzleti és cégérték gyorsabb amortizációját, mint az a francia vagy olasz partnerek esetében lehetséges. A Bizottság azonban azt meg tudja erősíteni, hogy az említett nemzeti jogszabályok nem tartoznak az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazási körébe, mivel olyan általános leértékelési szabályokat képviselnek, amelyek valamennyi spanyolországi vállalkozásra alkalmazhatók”⁽¹³⁹⁾. 2006. február 17-én Sharon Bowles európai képviselő parlamenti kérdésére egy biztos a Bizottság nevében a következő választ adta: „A jelenleg a Bizottság rendelkezésére álló információk alapján azonban úgy tűnik, hogy az üzleti és cégérték amortizációjára vonatkozó spanyol (adóügyi) szabályok, mivel általános leértékelési szabályok, az összes spanyolországi vállalkozásra vonatkoznak, mérettől, ágazattól, gazdálkodási formától, vagy attól függetlenül, hogy magán- vagy állami tulajdonban vannak-e. Következésképpen úgy tűnik, hogy nem tartoznak az állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá”⁽¹⁴⁰⁾.

(192) A Bizottság az Európai Parlamentnek tett e nyilatkozatai által egyedi, feltétel nélküli és következetes garanciát adott, amelynek jellegénél fogva a vitatott intézkedés kedvezményezettjei jogosan várhatták el, hogy az üzleti és cégérték amortizációs rendszere – olyan értelemben, hogy nem tartozik az állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá – jogszerű⁽¹⁴¹⁾, és hogy ezért az említett rendszerből származó egyetlen előny sem képezheti egy későbbi visszatérítési eljárás tárgyát. Ugyan e nyilatkozatok nem egyenértékűek a Bizottság egy olyan hivatalos határozatával, amely kimondaná, hogy az amortizációs rendszer nem képez állami támogatást, hatása egyenértékű azzal abban a tekintetben, hogy jogos várokozást teremt, figyelembe véve különösen azt, hogy ebben az ügyben a kollegialitás elvét tiszteletben tartó eljárások kerültek alkalmazásra. Mivel az állami támogatás objektív fogalom⁽¹⁴²⁾, és annak értelmezésekor a Bizottság – az összeegyeztethetőség elemzésével ellenében – nem mérlegelhet, a Bizottság nevében tett

bármely pontos és feltétel nélküli nyilatkozatot, amely szerint valamely nemzeti intézkedés nem tekinthető állami támogatásnak, természetesen úgy tekintenek, mint amely azt jelenti, hogy az intézkedés kezdettől fogva (vagyis a kérdéses nyilatkozat előtt sem) nem valószínűsített meg állami támogatást. Azok a vállalkozások, amelyek korábban bizonytalanságot érezhettek a tekintetben, hogy a jövőben az állami támogatásokról szóló szabályoknak megfelelően nem kell-e visszatéríteniük azokat az előnyöket, amelyekre még a Bizottság nyilatkozata előtt megkötött ügyletekből származó üzleti és cégérték után tettek szert az erre vonatkozó amortizációs rendszer révén, e nyilatkozatok után arra a következtetésre juthattak, hogy bizonytalanságuk alaptalan volt, hiszen nagyobb körülmétekintés, mint amelyet a Bizottság e tekintetben tanúsított, tőlük sem várható el. E sajátos körülmények között, és figyelembe véve azt is, hogy az uniós jog nem teszi szükségessé az okozati összefüggés bizonyítását a közösségi intézmény által nyújtott garanciák és azon állampolgárok vagy vállalkozások magatartása között, akikre vagy amelyekre e garanciák vonatkoznak⁽¹⁴³⁾, bármely gondos vállalkozó ésszerűen várhatta, hogy a Bizottság később nem rendel el semmilyen visszatérítést⁽¹⁴⁴⁾ azon intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket egy másik közösségi intézménynek tett nyilatkozatában ő maga minősített úgy, hogy – attól függetlenül, hogy mikor kötötték meg a támogatási intézkedések által kedvezményezett ügyletet, – nem valószínűsítanak meg támogatást.

(193) Ennek megfelelően a Bizottság megállapítja, hogy a vitatott intézkedés egyes kedvezményezettjei jogosan várhatták el, hogy nem kerül sor a támogatás visszatérítésére, és ezért nem kéri a vitatott intézkedés által nyújtott azon adókedvezmények visszatérítését, amelyekben az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele előtt⁽¹⁴⁵⁾ egy külföldi társaságban közvetve vagy közvetlenül bármilyen részesedést szerző spanyol felvásárló társaságok részesülhettek.

(194) A korábbi határozatban kifejtettekkel megegyező ezen érveken túl a Bizottság úgy véli, hogy több további tényezőt is figyelembe kell venni.

⁽¹³⁹⁾ E-4431/05. sz. írásbeli kérdés.

⁽¹⁴⁰⁾ E-4772/05. sz. írásbeli kérdés.

⁽¹⁴¹⁾ A jogos elvárás elvével kapcsolatban lásd a Bíróság *Van den Bergh und Jurgens* kontra *Bizottság* ügyben hozott, fent hivatkozott ítéletét, és a C-182/03. és C-217/03. sz., *Forum 187 ASBL* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítéletének (EBHT 2006., I-5479. o.) 147. pontját; valamint az Elsőfokú Bíróság T-290/97. sz., *Mehibas Doratselaan* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2000., II-15. o.) 59. pontját.

⁽¹⁴²⁾ A Bíróság C-487/06 P. sz., *British Aggregates* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2008., I-10505. o.) 111–114., 185–186. pontjai; az Elsőfokú Bíróság T-98/00. sz., *Linde* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2002., II-3961. o.) 33. pontja.

⁽¹⁴³⁾ Nem szükséges bizonyítani, hogy a személy vagy vállalkozás részt vett olyan tevékenységekben, amelyeket ellenkező esetben, a szóban forgó garanciában bízva, esetleg nem hajtott volna végre.

⁽¹⁴⁴⁾ Lásd analógia útján a belgiumi székhelyű koordinációs központokról szóló, 2003. február 17-i 2003/757/EK bizottsági határozatot, és a C-46/2004. sz., adózási célú GIE-k ügyben 2006. december 20-án hozott bizottsági határozatot.

⁽¹⁴⁵⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

- (195) A korábbi határozat (117) bekezdésével összhangban a Bizottság kijelentette, hogy bár a spanyol hatóságok és a harminc érdekelt fél a jelen eljárás keretében nem szolgáltatott elégséges bizonyítékot a spanyol részesedésekkel folytatott ügyletek és az Európai Unió területén letelepedett társaságok közötti ügyletek eltérő adóügyi kezelésének igazolására, „a priori nem zárható ki teljesen egy ilyenfajta különbségtétel a harmadik országokkal folytatott ügyletek tekintetében. A Közösségen kívül valóban lehetnek még jogi akadályai a határokon átnyúló üzleti kombinációknak, amelyek következtében a határokon átnyúló ügyletek helyzete jogilag és tényszerűen eltér a Közösségen belüli ügyletek helyzetétől. Ennek eredményeként, mivel nincs lehetőség üzleti kombinációk létrehozására, kimaradhatnak ebből az adókedvezményből azok a Közösségen kívüli részesedésszerzések, amelyek a részvényesek többségének birtoklása esetén az üzleti és cégérték adóleírásához vezethettek volna. A semleges adóztatás biztosítása érdekében szükség lehet arra, hogy azokra a tranzakciókra vonatkozóan is amortizálják az üzleti és cégértéket, amelyek kívül esnek a Közösség tényleges és jogi keretein.” A Bizottság az elemzését a korábbi határozat (119) bekezdésében – amely a Bizottság honlapján 2010. január eleje óta elérhető – a következőképpen fejezte be: „Ebben az összefüggésben a Bizottság fenntartja a 2007. október 10-i, az eljárás megindításáról szóló határozat által megindított eljárást a Közösségen kívüli részesedésszerzések vonatkozásában, figyelembe véve azt, hogy a spanyol hatóságok kötelezettséget vállaltak arra, hogy újabb részletekkel szolgálnak a Közösségen kívüli, határokon átnyúló egyesülések előtti akadályokra vonatkozóan. Következésképpen a 2007. október 10-én megindított eljárás függőben marad a Közösségen kívüli részesedésszerzések tekintetében.”
- (196) A korábbi határozat (115)–(119) bekezdéseiben a Bizottság jelezte, hogy különbség tehető az Unión belül történő és az Unión kívüli részesedésszerzési ügyletek között. A Bizottság különösen megjegyezte azt, hogy „lehetnek még jogi akadályai a határokon átnyúló üzleti kombinációknak, amelyek következtében a határokon átnyúló ügyletek helyzete jogilag és tényszerűen eltér a Közösségen belüli ügyletek helyzetétől”. A „jogi akadályok” és a „többségi részesedés” kritériumaira történő hivatkozások különösen fontosak az említett egyedi körülmények tekintetében.
- (197) A jelen ügy ezen egyedi és karakteres jellemzőinek fényében a Bizottság véleménye szerint a korábbi határozat (117) bekezdésében tett nyilatkozat jogos elvárásokat ébreszthetett a kifogásolt támogatási rendszer spanyol vállalatok olyan ügyletei tekintetében történő alkalmazására, amelyek azokban a harmadik országokban realizálódnak, ahol a határon átnyúló üzleti kombinációk kifejezett „jogi akadályai” fennállnak és ahol az érintett spanyol vállalat „többségi részesedést” szerzett, tekintet nélkül az ügylet e határozat elfogadását megelőző időpontjára.
- (198) A spanyol hatóságok által a jelentésekben benyújtott információk alapján, nem érintve a kifogásolt intézkedés állami támogatássá minősítését és annak az egyedi ügyletekre való alkalmazását a (107) bekezdésben vázolt okokból, a Bizottság megjegyzi, hogy az elemzett országok közül kettő – India és Kína – esetében a hatályos jogszabályaik kifejezett jogi akadályokat tartalmaznak a határokon átnyúló üzleti kombinációk vonatkozásában.
- (199) A (119) és (120) bekezdésekben foglalt megállapítások fényében a Bizottság megállapítja, hogy az e két országgal kapcsolatos ügyletek esetében a vitatott intézkedés kedvezményezettjeinek, akik többségi részesedést szereztek, jogos elvárásaik lehettek abban a tekintetben, hogy a támogatást nem kell visszafizetni.
- (200) Ugyanilyen elbánásban kell majd részesíteni azokat a kedvezményezetteket, akik másik harmadik országokban bonyolítottak le egy ügyletet, többségi részesedést szereztek, valamint kielégítő módon tudják bizonyítani azt, hogy az adott harmadik ország jogrendszerében az e határozat értelmében vett kifejezett jogi akadály áll fenn. A jelentésekben említett országok tekintetében a Bizottság figyelembe fogja venni, hogy a spanyol hatóságok által szolgáltatott információk alapján nem lehetett ilyen akadályokat azonosítani, de kész arra, hogy további releváns bizonyítékokat is megvizsgáljon.
- (201) Azon kedvezményezettek tekintetében, akiknek akár a Bizottság által az Európai Parlament képviselői részére tett nyilatkozatok, akár pedig a korábbi határozat alapján jogos elvárásaik voltak, a Bizottság véleménye az, hogy mindezen kedvezményezettek továbbra is élvezhetik a vitatott intézkedésből származó előnyöket mindaddig, amíg az intézkedés által megállapított amortizációs időszak le nem jár. A Bizottság tudomásul veszi, hogy az ügyletek tervezésekor és a befektetések megvalósításakor ésszerű és legitim módon a gazdasági feltételek – a vitatott intézkedést is beleértve – bizonyos fokú folyamatosságával számoltak. Ezért a Bíróság korábbi ítélezési gyakorlatának és a Bizottság gyakorlatának megfelelően⁽¹⁴⁶⁾ a Bizottság úgy ítéli meg, hogy kiemelkedően fontos közérdek hiányában⁽¹⁴⁷⁾ a kedvezményezetteknek meg kell engedni, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésében meghatározott teljes amortizációs időszak alatt továbbra is részesüljenek a vitatott intézkedés előnyeiben.

⁽¹⁴⁶⁾ Lásd a belgiumi székhelyű koordinációs központoknak nyújtott támogatási programról szóló, 2003. február 17-i 2003/755/EK bizottsági határozatot (HL L 282., 2003.10.30., 25. o.) és a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Forum 187 ASBL egyesített ügyekben hozott, fent hivatkozott ítéletének 162. és 163. pontját.

⁽¹⁴⁷⁾ Lásd a Forum 187 ügyben hozott fent hivatkozott ítélet 149. pontját; a Bíróság a C-74/74. sz., CNTA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (EBHT 1975., 533. o.) 44. pontját.

- (202) Másrészt a Bizottság úgy véli, hogy azon társaságok számára, amelyek jogos elvárásokban bízva és hosszú távú perspektívában gondolkodva tulajdonjogokat szereztek külföldi vállalkozásokban és az eljárás megindításáról szóló határozat közzétételkor (a Bizottság által az Európai Parlament tagja részére tett nyilatkozatok alapján fennálló jogos elvárások) vagy e határozat közzétételkor (a korábbi határozat alapján fennálló jogos elvárások) e jogoknak még nem voltak legalább egy éve megszakítás nélkül birtokában, ésszerű átmeneti időszakot kell meghatározni. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy azoknak a társaságoknak, amelyek 2007. december 21. előtt, illetve adott esetben e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéig a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdésében meghatározott összes egyéb releváns feltételnek megfeleltek – azon a feltételen kívül, hogy legalább egy éven keresztül megszakítás nélkül birtokolták a részesedéseiket –, szintén részesülniük kell a jogos elvárások előnyeiből, amennyiben tulajdonjogaikat 2008. december 21-ig, illetve adott esetben határozat közzétételét követő egy éven keresztül legalább egy évig megszakítás nélkül birtokolták.
- (203) Másrésztől, azokban az esetekben, amelyekben a spanyol részesedésszerző társaság nem rendelkezik jogos elvárásokkal, az összegegyeztetetlen támogatást e kedvezményezettnek vissza kell fizetnie, kivéve, először is, ha a részesedésszerző spanyol vállalat visszavonhatatlan kötelezettséget vállalt 2007. december 21. előtt (a Bizottság által az Európai Parlament tagjai részére tett nyilatkozatok alapján fennálló jogos elvárások) vagy e határozat közzététele előtt (a korábbi határozat alapján fennálló jogos elvárások); másodsor, ha a szerződés a kérdéses ügyletre vonatkozóan felfüggesztő feltételt tartalmaz, amely azt a szabályozó hatóság kötelező jóváhagyásához köti; és harmadszor, ha az ügyletről értesítést adtak ki 2007. december 21. előtt (a Bizottság által az Európai Parlament tagjai részére tett nyilatkozatok alapján fennálló jogos elvárások) vagy e határozat közzététele előtt (a korábbi határozat alapján fennálló jogos elvárások).
- (204) A Bizottság ugyancsak megállapítja, hogy a vitatott intézkedés nem valósít meg támogatást, amennyiben akkor, amikor a kedvezményezettek az intézkedés által biztosított előnyöket élvezték, teljesült a 994/98/EK tanácsi rendelet⁽¹⁴⁸⁾ 2. cikkével összhangban elfogadott, az adókedvezmény alkalmazásának időpontjában hatályos jogszabályokban meghatározott valamennyi feltétel.
- (205) A fenti megfontolások fényében – és a korábbi határozatban már kiemelték szerint – egy meghatározott kedvezményezett támogatásának pontos összege az adott évben a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése által meghatározott amortizáció által biztosított adócsökkentés aktualizált nettó értéke. Tehát az összeg az érintett években a társasági adó mértékétől és az alkalmazandó leszámítolási kamatlábtól függ.
- (206) Egy adott év és egy meghatározott kedvezményezett esetében a támogatás névleges értéke megfelel a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése alapján külföldi társaságokban fennálló olyan jogok után biztosított adókedvezménynek, amelyek esetében nem teljesülnek a megelőző bekezdésekben rögzített feltételek.
- (207) Az aktualizált értéket a 271/2008/EK bizottsági rendelet⁽¹⁴⁹⁾ módosított 794/2004/EK⁽¹⁵⁰⁾ bizottsági rendelet V. fejezetének megfelelően a kamatlábnak a nominális értékre történő alkalmazásával számítják ki.
- (208) A fent kifejtetteknek megfelelően a spanyol hatóságoknak annak kiszámításakor, hogy a jogtalan támogatási intézkedés hiányában mekkora adóterhet kellett volna a kedvezményezetteknek viselniük, az eljárás megindításáról szóló határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele előtti (a Bizottság által az Európai Parlament tagjai részére tett nyilatkozatok alapján fennálló jogos elvárások) vagy e határozat közzététele előtti (a korábbi határozat alapján fennálló jogos elvárások) időszakban lebonyolított ügyletekből kell kiindulniuk. Nem lehet arra hivatkozni, hogy ha nem léteztek volna e jogellenes előnyök, a kedvezményezettek az adóterhek csökkentése céljából másként strukturálták volna az ügyleteiket. Amint a Bíróság Unicredito-ügyben hozott ítélete⁽¹⁵¹⁾ világosan rávilágít, a támogatás kiszámításakor e hipotetikus megfontolások nem vehetők figyelembe.

VIII. KÖVETKEZTETÉS

- (209) A fent említett ítélkezési gyakorlatot és az ügy sajátosságait szem előtt tartva a Bizottság úgy kell, hogy vélje, hogy a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése értelmében vett állami támogatási rendszert valósít meg, az Unión kívüli részesedésszerzésekre alkalmazandó mértékben is. A Bizottság megállapítja továbbá, hogy mivel a vitatott intézkedés végrehajtása az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésébe ütközött, az intézkedés az Unión belüli részesedésszerzések tekintetében jogellenes támogatási rendszer valósított meg.

⁽¹⁴⁸⁾ HL L 142., 1998.5.14., 1. o. Ez a rendelet felhatalmazza a Bizottságot, hogy rendeletet alkosson arra hivatkozva, hogy bizonyos támogatási kategóriák nem felelnek meg az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti valamennyi feltételnek (de minimis támogatás).

⁽¹⁴⁹⁾ HL L 82., 2008.3.25., 1. o.

⁽¹⁵⁰⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

⁽¹⁵¹⁾ A Bíróság C-148/04. sz., *Unicredito Italiano Spa* kontra *Agenzia delle Entrate* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2005., I-11137. o.), 117–119. pontja.

(210) Mivel azonban az eljárás megindításáról szóló határozat közzétételéig jogos elvárás állt fenn, a Bizottság elfogadja, hogy a rendelkezés végrehajtása folytatódhat a támogatási rendszer által létrehozott amortizációs időszak teljes ideje alatt, és kivételesen lemond a támogatási rendszernek a külföldi társaságok spanyol felvásárló társaságok közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt álló részesedéseire történő alkalmazásából származó bármiféle adókedvezmény visszatérítéséről, amennyiben a részesedésszerzés a 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele előtt történt, kivéve, először, ha 2007. december 21. előtt a részesedést megszerző spanyol társaság visszavonhatatlan kötelezettséget vállalt a jogok birtoklására; másodsor, ha a szerződés a kérdéses ügylet vonatkozásában olyan felfüggesztő feltételt tartalmaz, amely azt a szabályozó hatóság kötelező jóváhagyásához köti; és harmadszor, ha az ügyletet 2007. december 21. előtt bejelentették. A Bizottságnak el kell továbbá tekintenie a visszafizetéstől, és elfogadja azt, hogy az intézkedés végrehajtása folytatódhat a támogatási rendszer által meghatározott teljes amortizációs időszak alatt minden olyan adókedvezmény tekintetében is, amely a támogatási rendszernek az e határozat közzététele előtti, többségi részesedésre vonatkozó alkalmazásából ered, és amely olyan harmadik országokhoz kapcsolódik, amelyekben a határokon átnyúló kombinációk előtt álló kifejezett jogi akadályok létét az e határozatban lefektetett alapelvekkel összhangban megfelelően igazolták,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A támogatási rendszer, amelyet Spanyolország a spanyol társasági adóról szóló törvény módosításait egységes szerkezetbe foglaló, 2004. március 5-i, 4/2004. sz. királyi törvényerejű rendelet 12. cikkének (5) bekezdése alapján, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével jogellenesen alkalmazott azon támogatások tekintetében, amelyeket az Európai Unión kívüli részesedésszerzések céljából nyújtott a kedvezményezetteknek, összegegyeztetetlen a belső piaccal.

(2) Ennek ellenére az Unión kívüli részesedéseket szerzett kedvezményezettek, akik a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése révén a külföldi társaságokban közvetlenül vagy közvetve birtokukban álló tulajdonok után adókedvezményekben részesültek, amennyiben 2007. december 21. előtt a támogatási rendszer összes rájuk vonatkozó feltételének megfeleltek – azon a feltételen kívül, hogy legalább egy éven keresztül megszakítás nélkül birtokolták a részesedéseiket –, továbbra is részesülhetnek az adókedvezményben a támogatási rendszerben létrehozott teljes amortizációs időszakban.

(3) Az Unión kívüli részesedésszerzések tekintetében a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése alapján adókedvezményben részesült

kedvezményezettek, amennyiben 2007. december 21. előtt visszavonhatatlan kötelezettséget vállaltak e jogok birtoklására, és amennyiben a szerződés a kérdéses ügyletre vonatkozóan felfüggesztő feltételt tartalmaz, amely azt egy szabályozó hatóság kötelező jóváhagyásához köti, és amennyiben az ügyletről 2007. december 21. előtt értesítést adtak ki, továbbra is részesülhetnek az adókedvezményben a támogatási rendszer által létrehozott teljes amortizációs időszakban azon jogok tekintetében, amelyeket a felfüggesztő feltétel megszűnésének időpontjában élveznek.

(4) Továbbá, a támogatási rendszer által létrehozott teljes amortizációs időszak alatt továbbra is alkalmazni lehet a kedvezményezettek által a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése szerint, az e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét megelőzően megvalósított, Unión kívüli olyan részesedésszerzések tekintetében élvezett adókedvezményeket, amelyek Kínában, Indiában vagy olyan egyéb országokban alapított külföldi vállalatok többségi részesedésének közvetett vagy közvetlen megszerzéséhez kapcsolódnak, amely országokban bizonyított vagy bizonyítható a határokon átnyúló üzleti kombinációk előtt álló kifejezett jogi akadályok megléte.

(5) Az Unión kívüli részesedésszerzések után a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése alapján adókedvezményben részesült kedvezményezettek, amennyiben e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététele előtt visszavonhatatlan kötelezettséget vállaltak e jogok birtoklására Kínában, Indiában vagy más olyan országokban alapított külföldi vállalatokban, ahol bizonyított vagy bizonyítható a határokon átnyúló üzleti kombinációk kifejezett jogi akadályainak megléte, amennyiben a szerződés a kérdéses ügyletre vonatkozóan felfüggesztő feltételt tartalmaz, amely azt a szabályozó hatóság kötelező jóváhagyásához köti, és amennyiben az ügyletről e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététele előtt értesítést adtak ki, továbbra is részesülhetnek az adókedvezményben a támogatási rendszer által létrehozott teljes amortizációs időszakban azon jogok tekintetében, amelyeket a felfüggesztő feltétel megszűnésének időpontjában élveznek.

2. cikk

Az 1. cikkben említett rendszer keretében nyújtott egyedi támogatás nem valósít meg támogatást, amennyiben odaítélésének időpontjában megfelel a 994/98/EK rendelet 2. cikkével összhangban elfogadott és a támogatás odaítélésekor hatályos rendeletben meghatározott feltételeknek.

3. cikk

Az 1. cikkben említett rendszer keretében nyújtott egyedi támogatás, amennyiben odaítélésének időpontjában megfelel a 994/98/EK rendelet 1. cikkével összhangban elfogadott rendeletben vagy bármely egyéb jóváhagyott támogatási rendszerben meghatározott feltételeknek, az ilyen típusú támogatásra alkalmazott maximális támogatási intenzitás erejéig összegegyeztethető a belső piaccal.

4. cikk

(1) Spanyolország visszafizeteti az 1. cikk (1) bekezdésében említett rendszer értelmében adott adókedvezménynek megfelelő összegegyeztetetlen támogatást azokkal a kedvezményezettekkel, akiknek az Unión kívüli beszerzések keretében külföldi társaságokban szerzett jogai nem felelnek meg az 1. cikk (2)–(5) bekezdéseiben előírt feltételeknek.

(2) A visszafizetendő összegek után kamatot kell fizetni attól a naptól kezdve, amelyen a kedvezményezett adóalapját csökkentették, a visszafizetés megtörténtének napjáig.

(3) A kamatokat a 794/2004/EK rendelet V. fejezete szerinti konszolidált alapon kell kiszámítani.

(4) Spanyolország e határozat elfogadása napjától hatályos módon megszünteti az 1. cikk 1) bekezdésében említett rendszer keretében nyújtott összes, függőben levő adókedvezményt, kivéve az 1. cikk (2) bekezdésben említett feltételeknek megfelelő külföldi társaságokban szerzett jogokhoz kapcsolódó adókedvezményeket.

5. cikk

(1) Az 1. cikkben említett rendszer keretében odaítélt támogatás visszafizettetése azonnali és tényleges.

(2) Spanyolország biztosítja, hogy ez a határozat az értesítésének dátumától számított négy hónapon belül végrehajtásra kerüljön.

6. cikk

(1) Az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül Spanyolország benyújtja a következő információkat:

a) az 1. cikkben említett rendszer keretében támogatásban részesült kedvezményezettek listája és az említett rendszer alapján kapott támogatás teljes összege kedvezményezettenkénti bontásban;

b) az egyes kedvezményezettek által visszafizetendő teljes összeg (tőkével és kamattal);

c) az e határozatnak való megfelelés érdekében érdekében már meghozott és tervezett intézkedések részletes leírása;

d) az azt bizonyító dokumentumok, hogy a kedvezményezetteket felszólították a támogatás visszafizetésére.

(2) Amíg az 1. cikkben említett rendszer keretében nyújtott támogatást teljes egészében vissza nem fizetik, Spanyolország folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtásának érdekében meghozott nemzeti intézkedések előrehaladásáról. A Bizottság kérésére Spanyolország azonnali tájékoztatást ad az e határozat végrehajtása érdekében már meghozott és tervezett intézkedésekről. Ugyancsak részletes tájékoztatást nyújt a kedvezményezettek által már visszafizetett támogatásokról és kamatokról.

7. cikk

Ennek a határozatnak a Spanyol Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 12-én.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
alelnök

I. MELLÉKLET

**AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATRA VONATKOZÓAN MEGJEGYZÉSEKET
BENYÚJTÓ, NÉVTELENSÉGET NEM KÉRŐ, ÉRDEKELT HARMADIK FELEK NÉVSORA**

Abertis Infraestructuras SA

Acerinox SA

Aeropuerto de Belfast SA.

Altadis SA, Fomento de Construcciones y Contratas SA

Amey UK Ltd

Applus Servicios Tecnológicos SL

Asociación Española de Banca (AEB)

Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Asociación de Empresas Constructoras de Ámbito Nacional (SEOPAN)

Asociación de Marcas Renombradas Españolas

Asociación Española de Asesores Fiscales

Amadeus IT Group SA

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (BBVA)

Banco Santander

Club de Exportadores e Inversores Españoles

Compañía de distribución integral Logista SA

Confederacion Española de Organizaciones Empresariales

Confederacion Española de la Pequeña y Mediana Empresa (CEPYME)

Ebro Puleva SA

Ferrovial Servicios SA

Hewlett-Packard Española SL

La Caixa, Iberdrola

Norvarem SA

Prosegur Compañía de Seguridad SA

Sociedad General de Aguas de Barcelona SA (Grupo AGBAR)

Telefónica SA

A SPANYOL HATÓSÁGOK ÁLTAL BENYÚJTOTT KPMG-JELENTÉS ÖSSZEGZÉSE

Összefoglaló táblázat

Ország	Az egyesületekre vonatkozó társasági jog	Tiltja-e a társasági jog és a további jogszabályok a határokon átnyúló egyesületeket? (Igen/Nem/Nincs szabályozva)	Vonatkozik-e ítélkezési gyakorlat vagy elv a határokon átnyúló egyesületek lehetetlenségére? (Igen/Nem/Nem található)	Azonosítottak-e a határokon átnyúló egyesületek előtt álló tényleges akadályokat? (Igen/Nem)	Azonosítottak-e olyan adószabályokat, amelyek további adóterhet vetnek ki a határokon átnyúló egyesületekre? (Igen/Nem/Bizonytalan adózási elbánás)	Vannak-e az adott joghatóságban precedensek a határokon átnyúló egyesülésre? (Igen/Nem/Nem található)	Összegzés
Argentína	19550. törvény 82–87. és 118. cikk	Sem a társasági jog, sem a cégnyilvántartásról szóló fő jogszabály nem szabályozza kifejezetten	Igen A vonatkozó elv szerint Argentínában nem lehetséges határokon átnyúló egyesülés	Igen A vonatkozó cégjegyzékbe való bejegyzéssel kapcsolatos problémák	Igen A célvállalat és tulajdonosainak adóztatása, mivel úgy vélik, nem alkalmazható az Argentína és Spanyolország által aláírt megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv. A vonatkozó elv és az argentin adóhatóság szerint az adóhalasztási rendszer csak belföldi egyesületek esetén alkalmazható	Nem	Tudományos szerzők szerint nem lehetséges határon átnyúló egyesülés. A beolvasztott vállalat és tulajdonosainak adóztatása
Ausztrália	2001. évi társasági törvény (fő szakaszai: 606., 413. és 611.)	Az ausztrál társasági jog nem ismeri el a határon átnyúló egyesülés fogalmát. A 2001. évi társasági törvény csak három különös eljárásról rendelkezik az egyesületek tekintetében és ezek közül egyik sem foglalkozik a határon átnyúló egyesületekkel	Nem található	Igen Határon átnyúló egyesületek nem lehetségesek Ausztráliában	Bizonytalan adózási elbánás Az adóhalasztási rendszer csak a belföldi egyesületekre vonatkozik	Nem található	A 2001. évi vállalati törvény nem foglalkozik kifejezetten a határon átnyúló egyesüléssel, mint engedélyezett ügylettel, így az nem lehetséges

Ország	Az egyesületekre vonatkozó társasági jog	Tiltja-e a társasági jog és a további jogszabályok a határokon átnyúló egyesületeket? (Igen/Nem/Nincs szabályozva)	Vonatkozik-e ítélkezési gyakorlat vagy elv a határokon átnyúló egyesületek lehetetlenségére? (Igen/Nem/Nem található)	Azonosítottak-e a határokon átnyúló egyesületek előtt álló tényleges akadályokat? (Igen/Nem)	Azonosítottak-e olyan adószabályokat, amelyek további adóterhet vetnek ki a határokon átnyúló egyesületekre? (Igen/Nem/Bizonytalan adózási elbánás)	Vannak-e az adott joghatóságban precedensek a határokon átnyúló egyesülésre? (Igen/Nem/Nem található)	Összegzés
Brazília	Brazil polgári törvénykönyv (10 406/02. törvény és 6 404/1976. törvény)	Nincs szabályozva	Nem található	Az államtanács jóváhagyása A SISBACEN nyilvántartásának jóváhagyása bizonytalan Bizonyos gazdasági ágazatokban fennálló korlátozások nem teszik lehetővé a határon átnyúló egyesülést	Bizonytalan adózási elbánás Egy piaci értéken végzett egyesülési ügyletben részt vevő brazil és nem brazil (azaz a brazil társaságban részesedéssel rendelkező) adózók hátrányos adózási következményeket szenvednének el.	Nem Csak egy ügyletet azonosítottak, az azonban egy fordított egyesülés, amelyben egy brazil vállalat olvasztott be néhány külföldi céget	Jelentős akadályok vannak, amelyek a gyakorlatban megakadályozzák a határon átnyúló egyesületeket.
Kanada	A kanadai társasági törvény és a kanadai tartományokban alkalmazandó társasági törvények	Igen Mindkét egyesülő félnek a kanadai jogszabályokat kell alkalmaznia Brit Columbiában elméletileg csak bizonyos típusú egyesületek (pl. összeolvadások) engedélyezettek, de nincs precedens	Nem található	Igen	Igen/Bizonytalan adózási elbánás Ha egy 100 %-os leányvállalatot felszámolnak, a megszüntetett vállalat és annak tulajdonosa adót fizet	Nem található	Fő szabályként nem lehetséges a határon átnyúló egyesülés (csak Brit Columbiában, bizonyos feltételek mellett), kivéve egy 100 %-os kanadai tulajdonban álló leányvállalat felszámolását A megszüntetett vállalat és tulajdonosainak adóztatása
Chile	18 046. sz. törvény 99. cikk	Nincs szabályozva	Nem található	Igen Előírás az üzleti tevékenység megszüntetéséről szóló adóhatósági igazolás beszerzése, ami jelentősen késleltetheti az egyesülési folyamatot Léteznek más akadályok is, a Chilei Központi Bank szabályainak formájában, melyek	Bizonytalan adózási elbánás Nem biztos, hogy a belföldi adóhalasztási rendszer alkalmazható a határon átnyúló egyesülésben mind a részesedésszerzőkre, mind pedig a céltársaságra A határon átnyúló egyesülés nem járna az egyesülés	Igen Csak egy, de az egyetlen precedensben olyan holding szerepelt, amelynek nem volt chilei tevékenysége vagy eszközei	Fennállnak olyan releváns akadályok, amelyek megakadályozhatják egy határon átnyúló egyesülés végrehajtását Bizonytalan a tulajdonosokra és a beolvasztott vállalatra vonatkozó adózási elbánás

Ország	Az egyesületekre vonatkozó társasági jog	Tiltja-e a társasági jog és a további jogszabályok a határokon átnyúló egyesületeket? (Igen/Nem/Nincs szabályozva)	Vonatkozik-e ítélezési gyakorlat vagy elv a határokon átnyúló egyesületek lehetetlenségére? (Igen/Nem/Nem található)	Azonosítottak-e a határokon átnyúló egyesületek előtt álló tényleges akadályok? (Igen/Nem)	Azonosítottak-e olyan adószabályokat, amelyek további adóterhet vetnek ki a határokon átnyúló egyesületekre? (Igen/Nem/Bizonytalan adózási elbánnás)	Vannak-e az adott joghatóságban precedensek a határokon átnyúló egyesülésre? (Igen/Nem/Nem található)	Összegzés
				szerint az ilyen egyesüléshez különleges kérelmet kell benyújtani, továbbá a 600. sz. törvényerejű rendelet szerint a külföldi befektetésekre vonatkozó szabályok, valamint az a tény, hogy bizonyos gazdasági ágazatokban nem lehetséges a határon átnyúló egyesülés	időpontjában a beolvasztott cég által visszatartott nyereségre vonatkozó adón túl további adóhatással. A chilei adószabályok szerint egy chilei jogi személynek a közvetlen leányvállalatába történő beolvadással járó felszámolása nem tekinthető az egyesüléshez hasonló ügyletnek. Így a tulajdonosokra a chilei társasági adó vonatkozik, az átruházott eszközök növekedésének mértékében.		
Kína	a) a 2005. évi, a kizárólag kínai alapítású korlátolt felelősségű társaságokat vagy részvénytársaságokat érintő egyesületekről szóló társasági törvény, és b) a külföldi befektetéssel létrejött vállalkozások egyesülésére és szétválására vonatkozó (2001. évi) rendelkezések, amelyek a kínai szárazföld területén végzett külföldi befektetésekhez kapcsolódó egyesületekre vonatkoznak Külföldi vállalat egyesülésére vonatkozó (2009. évi) rendelkezések	A meglévő szabályok csak a belföldi összeolvadásokat szabályozzák 2009. június 22-én a kereskedelmi minisztérium új rendelkezéseket fogadott el a belföldi vállalatot és külföldi befektetőt érintő egyesületek és részesedésszerzések terén E dokumentum értelmében nem lehetséges határon átnyúló egyesülés	Nem található	Igen Határon átnyúló egyesülés nem engedélyezett	Bizonytalan adózási elbánnás A (társasági adó reorganizációjáról szóló rendelkezéseket tartalmazó) 59. sz. értesítés nem vonatkozik a határon átnyúló egyesületekre, így az adósemlegesség sem alkalmazható, bár a határon átnyúló egyesületek nem engedélyezettek Kínában	Nem található	2009-ben új társasági törvényt fogadtak el, amelyet alkalmazni kell a külföldi befektetők által végzett egyesületekre. E dokumentum értelmében azonban nem lehetséges határon átnyúló egyesülés

Ország	Az egyesületekre vonatkozó társasági jog	Tiltja-e a társasági jog és a további jogszabályok a határokon átnyúló egyesületeket? (Igen/Nem/Nincs szabályozva)	Vonatkozik-e ítélkezési gyakorlat vagy elv a határokon átnyúló egyesületek lehetőségére? (Igen/Nem/Nem található)	Azonosítottak-e a határokon átnyúló egyesületek előtt álló tényleges akadályok? (Igen/Nem)	Azonosítottak-e olyan adószabályokat, amelyek további adóterhet vetnek ki a határokon átnyúló egyesületekre? (Igen/Nem/Bizonytalan adózási elbánnás)	Vannak-e az adott joghatóságban precedensek a határokon átnyúló egyesülésre? (Igen/Nem/Nem található)	Összegzés
Kolumbia	A kereskedelmi kódex 172. és azt követő cikkei.	Nincs szabályozva A határon átnyúló egyesületeket azonban a gyakorlatban elfogadják, mivel a társasági felügyelet szolgál iránymutatásokkal Egy kolumbiai fiók vállalat számára előírás, hogy a külföldi jogi személy gazdasági tevékenységét egy releváns számú gazdasági ágazatban folytassa, ami a gyakorlatban megakadályozza a határon átnyúló egyesülés végrehajtását	Nem	Igen Külföldi befektetési szabályok, elsősorban annak lehetősége, hogy egy kolumbiai fiók vállalat bizonyos gazdasági tevékenységeket végezzen	Igen A tulajdonosok adóztatása	Igen, de spanyol vállalatokkal nem	Jelentős akadályok vannak, amelyek késleltethetik vagy megakadályozhatják a határon átnyúló egyesületeket. A tulajdonosok adóztatása
Ecuador	Társasági törvény (R.O. 312. sz. R.O., 1999. november 5.) és A társasági törvényt módosító törvény 337–344. cikkei (519. sz. R.O., 2009. május 15.)	Nincs szabályozva Nem lehetséges Ecuadorban határon átnyúló egyesülés végzése, mert az ecuadori jogi személyt fel kell számolni.	Nem található	Igen Nem lehetséges Ecuadorban határon átnyúló egyesülés végzése	Bizonytalan adózási elbánnás Az adóhalasztási rendszer csak a belföldi vállalati átalakításokra létezik.	Nem	Határon átnyúló egyesületek nem lehetségesek Ecuadorban
India	Az 1965. évi társasági törvény 391–394. cikkei	A társasági törvény 394. cikke (4) bekezdésének b) pontja tiltja a leányvállalatok anyavállalattal való egyesülését	Nem található	Igen Nem lehetséges a leányvállalat anyavállalattal való egyesülés	Igen A leányvállalat anyavállalattal való egyesülése esetén a beolvasztott vállalat és tulajdonosai számára adókötelettség merül fel annak ellenére, hogy Indiában nem engedélyezett a határon átnyúló egyesülés	Nem Csak fordított egyesületekre vannak precedensek (nincs precedens egy leányvállalat anyavállalattal való egyesülésére)	Nem lehetséges leányvállalat egyesülése az anyavállalattal

Ország	Az egyesülésekre vonatkozó társasági jog	Tiltja-e a társasági jog és a további jogszabályok a határokon átnyúló egyesületeket? (Igen/Nem/Nincs szabályozva)	Vonatkozik-e ítélezési gyakorlat vagy elv a határokon átnyúló egyesülések lehetőségére? (Igen/Nem/Nem található)	Azonosítottak-e a határokon átnyúló egyesülések előtt álló tényleges akadályokat? (Igen/Nem)	Azonosítottak-e olyan adószabályokat, amelyek további adóterhet vetnek ki a határokon átnyúló egyesülésekre? (Igen/Nem/Bizonytalan adózási elbánnás)	Vannak-e az adott joghatóságban precedensek a határokon átnyúló egyesülésre? (Igen/Nem/Nem található)	Összegzés
Japán	A 2005. július 26-i, 86. sz. társasági törvény	Nincs szabályozva Azonban az igazságügyi minisztérium által a társasági törvény 2006. évi bevezetésekor meghatározott feltételrendszer alapján a határon átnyúló egyesülések nem engedélyezhetők	Igen A vonatkozó elv és az igazságügyi minisztérium szerint Japánban nem lehetséges határokon átnyúló egyesülés	A japán jogügyi iroda nem engedélyezi a határon átnyúló egyesülések bejegyzését	Elméletben bizonytalan az adózási elbánnás, mivel a társasági törvény nem szól a határon átnyúló egyesülésekről	Nem	A japán jogügyi iroda nem engedélyezi a határon átnyúló egyesülések bejegyzését
Mexikó	Általános kereskedelmi társasági törvény	Nincs szabályozva	Nem található	Igen Bizonyos gazdasági ágazatokban fennálló korlátozások nem teszik lehetővé a határon átnyúló egyesülést	Igen Egy leányvállalat anyavállalattal való egyesülése esetén a célvállalatot és tulajdonosait adófizetési kötelezettség terheli	Igen, de spanyol vállalkozással nem	A célvállalat és tulajdonosainak adóztatása
Marokkó	17-95. sz. Törvény a részvénytársaságokról. (Azonban minden alapelv vonatkozik a korlátozott felelősségű társaságokról szóló törvényre is)	Nincs szabályozva	Nem található Marokkóban	Igen A devizasabályozás megakadályozhatja, hogy egy spanyol vállalat átvegyen egy marokkói vállalatot	Bizonytalan adózási elbánnás Az adósemlegességi szabályok csak a nemzeti vállalatok közötti egyesülésekre vonatkoznak	Nem található	Nincs külön szabályozás. A jelentős jogi, adózási és tényleges akadályok következtében nem lehetséges határon átnyúló egyesülés
Peru	268.87. sz. törvény Általános társasági törvény	Nincs szabályozva Nem lehetséges Peruban határon átnyúló egyesülés, mert a perui jogi személyt fel kell számolni.	Igen	Igen Határon átnyúló egyesülés nem lehetséges Peruban	Bizonytalan adózási elbánnás Az adóhalasztási rendszer csak a belföldi vállalati átalakításokra alkalmazható.	Nem található	Határon átnyúló egyesülések nem lehetségesek Peruban

Ország	Az egyesületekre vonatkozó társasági jog	Tiltja-e a társasági jog és a további jogszabályok a határokon átnyúló egyesületeket? (Igen/Nem/Nincs szabályozva)	Vonatkozik-e ítélkezési gyakorlat vagy elv a határokon átnyúló egyesületek lehetetlenségére? (Igen/Nem/Nem található)	Azonosítottak-e a határokon átnyúló egyesületek előtt álló tényleges akadályokat? (Igen/Nem)	Azonosítottak-e olyan adószabályokat, amelyek további adóterhet vetnek ki a határokon átnyúló egyesületekre? (Igen/Nem/Bizonytalan adózási elbánás)	Vannak-e az adott joghatóságban precedensek a határokon átnyúló egyesülésre? (Igen/Nem/Nem található)	Összegzés
Egyesült Államok	Az USA államaiban alkalmazandó társasági jog	Az USA törvényei nem tiltják az egyesületeket és nem is szabályozzák azokat másként, mint a külföldi vállalatokat érintő egyéb üzleti kombinációkat Azonban bizonyos államokban (pl. Delaware) nem engedélyezett az ilyen egyesülés, ha a másik joghatóság jogszabályai nem engedélyezik az ilyen határokon átnyúló egyesületeket	Nem	Igen Szigorú korlátozások bizonyos ágazatokban, egyes nemzetbiztonsági törvények alapján. Szigorú szabályok vonatkoznak a határon átnyúló egyesülési eljárás engedélyezésére.	Nem Az adómentességi szabályok be nem tartása azonban hátrányos adókövetkezményekkel járhat A gyakorlatban az amerikai vállalatok tulajdonosai gyakran ellenzik a határon átnyúló egyesületeket az ezekből eredő esetleges adóterhek miatt	Nem található, de ilyen egyesületek valószínűleg történtek Delaware-ben	Határon átnyúló egyesülés csak bizonyos államokban lehetséges, számos követelménynek való megfelelés esetén
Venezuela	Az 1955. július 26-i kereskedelmi kódex és annak 340. cikke	Nincs szabályozva Nem lehetséges Venezuelában határon átnyúló egyesülés, mert a venezuelai jogi személyt fel kellene számolni.	Nem	Igen Határon átnyúló egyesülés nem lehetséges Venezuelában	Bizonytalan adózási elbánás Az adóhalasztási rendszer csak a belföldi vállalati átalkításokra alkalmazható.	Nem található	Határon átnyúló egyesületek nem lehetségesek Venezuelában

III. MELLÉKLET

A SPANYOL HATÓSÁGOK ÁLTAL BENYÚJTOTT GARRIGUES-JELENTÉS ÖSSZEGZÉSE

Jogi és szabályozási szempontok

A következő országokban a határon átnyúló egyesülés a kereskedelmi jog szerint nem lehetséges:

- **India**, a vonatkozó indiai jogszabály (1965. évi társasági törvény) 3. cikke és 391–394. cikkei alapján.
- **Ausztrália**, mivel sem a 2001. évi társasági törvény, sem a külföldi részesedésszerzésekről és felvásárlásokról szóló 1975. évi törvény nem ismeri el a határon átnyúló egyesüléseket, melyek így az ausztrál jog szerint nem lehetségesek.
- **Japán**, mivel a tokiói jogügyi hivatal (a japán igazságügyi minisztériumnak a Japánban történt egyesülések nyilvántartásával foglalkozó szervezeti egysége) megerősítette, hogy a társasági törvény 2. és 748. cikkeinek értelmezése kizárja a határon átnyúló egyesülések lehetőségét.
- **Kanada**, mivel a kanadai jog nem ismeri el a határon átnyúló egyesüléseket, csupán az „összeolvadást”, mint hasonló műveletet, amelyhez viszont az szükséges, hogy mindkét vállalat ugyanazon kanadai joghatóság alatt álljon (a kanadai szövetségi társasági törvény 2. és 181. cikkei), ezért a meghatározás szerinti határon átnyúló egyesülésre nincs lehetőség.
- **Ecuador**, mivel a hivatalos közlöny 312. számában, 1999. november 5-én közzétett társasági törvény 342. és 415. cikkei szerint a részesedésszerző vállalat akkor valósíthatja meg az egyesülést, ha Ecuadorban honossággal rendelkezik vagy korábban létrehozott egy új vállalatot Ecuadorban, ami így lehetetlenné teszi a meghatározás szerinti határon átnyúló egyesülést. Ezt a megközelítést megerősítette az ecuadori vállalatokat ellenőrző és felügyelő igazgatási testület (társasági felügyelet) is, amelynek feladata a vállalati egyesülések és más műveletek jóváhagyása Ecuadorban.
- **Kína**, mert így rendelkeznek a helyi vállalatok nem honos felek általi megszerzését szabályozó előírások (különösen a kínai kereskedelmi minisztérium által 2009. június 22-én kiadott, a belföldi vállalatok külföldi befektetők általi megvásárlására vonatkozó rendelkezések 2. és 55. cikke).

Vannak további olyan országok, amelyekben a határon átnyúló egyesüléseket kifejezetten nem szabályozzák, de olyan jogi akadályok állnak fenn, amelyek az egyesülést oly mértékben megnehezítik, hogy a megkérdozett ügyvédi irodák és/vagy az irányadó igazgatási vagy tudományos elvek szerint az ilyen egyesülések gyakorlatilag lehetetlenek, különösen az alább felsorolt országokban:

- **Argentína**, ahol a számos jogi és gyakorlati akadály (az Argentínáról szóló csatolt jelentésben részletezve) megakadályozza a határon átnyúló egyesülések végrehajtását. A jelentésben hivatkozott legtöbb argentin elv is ugyanerre a következtetésre jut, csak úgy, mint az argentin igazságügyi igazgatás is, amely a társasági felügyelet előminősítési osztálya (a Buenos Aires autonóm város jogi személyeit ellenőrző szerv) útján az ilyen egyesüléseket precedens nélküli „teszt-eseteknek” nevezi.
- **Brazília**, ahol a megkérdozett ügyvédi iroda szerint a határon átnyúló egyesülések gyakorlatilag lehetetlenek egyrészt annak következtében, hogy a brazil jogszabályok szerint nem lehetséges egy egyesülés bejegyzése Braziliában, másrészt amiatt, hogy alapítani kellene egy fiókvállalatot, amelybe a brazil vállalat beolvadhatna, ehhez viszont számos engedélyt kell beszerezni különböző politikai és gazdasági szervektől, ez pedig szinte kivitelezhetetlen feladat (különösen a brazil jelentésben említett „elnöki rendelet” megszerzése).
- **Peru**, mert a helyi ügyvédi iroda által adott tájékoztatás szerint a perui közhiteles nyilvántartások eddig megtagadták a meghatározás szerinti határon átnyúló egyesülések bejegyzését, mivel ezek olyan szerkezetátalakítási műveletek, amelyek nem tartoznak az alkalmazandó törvény („Ley n° 26887 General de Sociedades”) hatálya alá.
- **Kolumbia**, mivel a csatolt jelentést készítő ügyvédi iroda véleménye szerint i. a határon átnyúló egyesülésekre nem vonatkozik egyedi eljárás, ii. kolumbiai fiókvállalatot kell nyitni egy meghatározott engedélyezési eljárást követően, valamint iii. számos üzleti ágazatban végzett bizonyos tevékenységekre jogi és szabályozási korlátozások vonatkoznak, ezért a határon átnyúló egyesülések megvalósítása ezekben az ágazatokban lehetetlen.

Továbbá, a Kolumbiáról szóló jelentésben kifejtettek szerint az elemzett országok némelyikében a külföldi befektetésekre vonatkozó szabályozási korlátozások bizonyos üzleti ágazatokban nem engedik meg a határon átnyúló egyesületek megvalósítását, mert ha ezek megvalósulhatnának, akkor az adott országokban a szóban forgó tevékenységeket közvetlenül a nem honos vállalatok végeznék, amely olyan összeegyeztethetetlen hatásokkal járna, amit az adott országok joga teljes mértékben tilt vagy szigorúan korlátoz. Az elemzett országok közül ez a latin amerikai országokra jellemző, különösen **Kolumbiára**, amely számos üzleti ágazatban megtiltja a külföldi felek általi bármilyen befektetést; **Brazíliára**, ahol hasonló tiltások vannak érvényben; **Chilére**, ahol jelentős tilalmak és korlátozások vannak érvényben többek között a távközlési ágazat, a koncessziójogosultak, a villamosenergia-ágazat, az egészségügy és az energiaágazat tekintetében; **Ecuadorra**, ahol a korlátozások a pénzügyi és a biztosítási ágazatot érintik; **Venezuelára**, különösen a távközlés területén, **Mexikóra**; és még az **Egyesült Államokra** is, ahol a nemzetbiztonsággal és a pénzügyi szektorral kapcsolatban vannak bizonyos korlátozások.

Adózási kérdések

Továbbá az elemzett országok többségében jelentős adózási akadályai is vannak a határon átnyúló egyesületeknek. Ebben az értelemben, ha meg is lehetne valósítani (de nem lehet) egy határon átnyúló egyesületet, az elemzett országok többségében a nem realizált tőkenyereséget azonnal megadóztatnák a célvállalat és/vagy a részesedésszerző szintjén, és közvetett adót is alkalmaznának, mint minden más megvalósult ügylet esetén. A kísérő jelentés részletesen tükrözi ezt a helyzetet a következő országokban:

- **Argentínában** a jövedelemadóról szóló törvény nem teszi lehetővé, hogy a határon átnyúló egyesület „adómentes átszervezésként” kezeljék, amit számos végzésében kifejezetten megerősített az AFIP (az argentin nemzeti adóhatóság), ez azt jelenti hogy a célvállalatnak a nem realizált tőkenyereség után jövedelemadót kell fizetnie (és tulajdonosainak is, függetlenül a kettős adóztatásról szóló spanyol–argentin egyezmény alább részletezett rendelkezéseitől), és az Argentínában az ügyletre vonatkozó közvetett adókat is meg kell fizetni: hozzáadottérték-adó, *Impuesto sobre los Ingresos Brutos*, *Impuesto de Sellos* (illeték) stb.
- **Ausztráliában** minden „összeolvadási” ügyletre az ausztrál adók vonatkoznak, mind az eszközeit és forrásait átadó vállalat (a megszűnő vállalat), mind annak tulajdonosai tekintetében.
- **Brazíliában** ezekre az ügyletekre is az átruházásokra vonatkozó általános adózási rendszer vonatkozna, figyelemmel minden brazil adóra, mind a célvállalat, mind a tulajdonosai tekintetében. A 9249/95. sz. törvény 21. cikkében meghatározott speciális rendszer csak a brazil vállalatok egyesülésére alkalmazható.
- **Kanadában** a határon átnyúló egyesüléshez hasonló egyetlen művelethez is az szükséges, hogy a célvállalatot felszámolják, és így arra minden kanadai adót alkalmazni kell.
- **Chilében** a határon átnyúló egyesületekre az egyesületek esetén általában fizetendő adókat kellene alkalmazni. A jövedelemadóról szóló törvény szerint a megszűnő vállalat minden nyereségére 35 %-os adót kell kivetni, annak tulajdonosai pedig 17 %-os illetve 35 %-os adót fizetnek a realizált nyereségük után, amennyiben adózandó értéknövekedést könyvelhetnek el. A célvállalat megszüntetését a chilei adóhatóság továbbá előzetesen ellenőrzi, ami egy további akadályt jelent, elriasztva a feleket, és jelentősen késleltetheti az ilyen ügyletek véghezvitelét.
- **Kolumbiában** az egyesülés nem jár a megszűnt vállalat tekintetében jövedelemadó- (az *Estatuto Tributario* 14.1. cikke) vagy hozzáadottértékadó-fizetési kötelezettséggel (az *Estatuto Tributario* 428.2. cikke). Azonban a tulajdonosok adóügyi kezelésére vonatkozó jogi szabályozás hiányában a nemzeti adó- és vámigazgatóság úgy rendelkezett (végzés száma: 053516, 2009. július 6.), hogy a tulajdonosok adózandó tőkenyereségre tesznek szert, ha a részesedések, a készpénz vagy az átvett egyéb eszközök piaci értéke meghaladja az egyesülés folytán kapott részesedések megszerzésének költségeit.
- Az **Egyesült Államokban** lényeges szövetségi adóhátrány jelentkezhet egy USA-beli vállalat és annak USA-beli tulajdonosai számára – az USA-ra vonatkozó jelentésben részletezett módon – annak következtében, ha egy USA-beli vállalat egyesül egy külföldi vállalattal és beolvad abba úgy, hogy az utóbbi marad fenn. Mivel az USA adóhatósága tart attól, hogy az amerikai vállalatok külföldre helyezik át a székhelyüket annak érdekében, hogy minimalizálják az USA-beli szövetségi adókötelezettségüket, azok a szabályok, amelyek adómentesen engedélyezik két USA-beli vállalat egyesülését, gyakran nem alkalmazhatók egy USA-beli vállalat egy külföldi vállalatba való beolvadása esetén. Bár egy határon átnyúló egyesülésnek lehetnek valós üzleti indokai, az USA-beli vállalatok tulajdonosai gyakran ellenzik az ilyen egyesületeket az ebből fakadó büntető jellegű USA-beli adóvonzatok miatt.

- **Marokkóban** a határon átnyúló egyesületek következtében a megszűnő vállalatnak és tulajdonosainak adófizetési kötelezettsége merül fel minden vonatkozó marokkói adó tekintetében, mivel az általános adókönyv (*Code Général des Impôts*) 162. cikkében meghatározott speciális szabályok csak a kódex meghatározása szerinti, jövedelemadó-alanynak minősülő marokkói vállalatokra vonatkoznak. Sőt, Chiléhez hasonlóan egy marokkói vállalat felszámolása előtt is minden esetben szükség van előzetes ellenőrzésre, ami egy további akadályt jelent az ilyen egyesületek előtt, és ami szintén jelentősen késleltetheti annak megvalósítását.
- **Mexikóban** egy mexikói és egy külföldi vállalat egyesülése mexikói jövedelemadó-fizetési kötelezettséget keletkeztet az egyesülő vállalat számára, (e tekintetben – az alább részletezettek szerint – a kettős adóztatásról szóló mexikói–spanyol egyezmény szövegét is figyelembe kell venni), továbbá meg kell fizetni az áruk és jogok átruházása esetén irányadó egyéb alkalmazandó adókat is: vállalati átalányadó (*Impuesto Empresarial a Tasa Única – IETU*), hozzáadottérték-adó (*IVA*), vagyónátruházási helyi adók (*ISAI*) stb. A szövetségi adókönyv 14-b. cikke csak a Mexikóban honos vállalatok egyesülése esetén engedi meg az adósemlegesség szabályának alkalmazását.

Ami a célvállalat tulajdonosait illeti, a jövedelemadóról szóló törvény 1. és 179. cikkei szerint a nem honos személyek is kötelesek megfizetni az egyesülés következtében az egyesülő vállalat által megszerzett eszközök utáni adót.

- **Peruban**, ha egy határon átnyúló egyesülés megvalósulna, azt az adózás szempontjából adásvételnek kellene tekinteni és minden abból származó nyereség 30 %-os mértékkel adózna a megszüntetett társaságban. A tulajdonosok adót fizetnének a felszámolásból maradó nyereség után, a részvények könyv szerinti értékét meghaladó rész alapján, hozzáadva ehhez a további tőkeprémiumot. Az egyesülésre közvetett adók is vonatkoznának (alapvetően az általános forgalmi adó (IGV)), az átruházási értékre kivetett 19 %-os adómértékkel. Ezt a rendszert kifejezetten, kötelező jelleggel megerősítette a perui adóhatóság a 229-2005-SUNAT/2B0000. sz., 2005. szeptember 28-i jelentésében.
- Végül **Venezuelában** – a venezuelai ügyvédi iroda jelentésében foglaltak szerint – ha kereskedelmi szempontból teljesíthető egy egyesülés, meg kell fizetni utána a céltársaságra és annak tulajdonosaira vonatkozó venezuelai adókat.

Meg kell jegyezni továbbá, hogy a Spanyolország által aláírt egyik kettős adóztatási egyezmény sem tartalmaz további speciális előnyöket a határon átnyúló egyesületek esetére más országok kettős adóztatási egyezményeihez képest, az OECD mintaegyezménye alapján.

A Spanyolország, Argentína és Mexikó által aláírt kettős adóztatási egyezményekre vonatkozó további alábbi magyarázatokon túl azonban egyes egyezmények lehetőséget adnak arra, hogy a jelentős részesedés átruházásának származási országában vessék ki az adókat (ideértve ezen elemzés szempontjából az olyan átruházást is, amely egy egyesüléshez kapcsolódó részesedés amortizációjának a következménye) az adott országban honos vállalatra.

Ebben a tekintetben Spanyolország eltért az OECD általános megközelítésétől az egy adott szerződő állambeli vállalat részvényeinek vagy részesedéseinek valamely másik szerződő államban honos fél általi értékesítése esetén keletkező tőkenyereségek adóztatása tekintetében (függetlenül attól, hogy az értékesítésre egyesülés keretében kerül-e sor). Az OECD általános megközelítése az, hogy ezt az adóztatási hatáskört kizárólagosan az átruházó honossága szerinti államra ruházza (ami ebben az esetben Spanyolország). Azonban összhangban a Spanyolország által tett fenntartásokkal, amelyeket az OECD-modelleget egyezményének 13. cikkére vonatkozó kommentár tartalmaz (45. pont), és összhangban a megkötött kétoldalú megállapodásokkal, az egyezmények általában kikötik a Spanyolország és a tulajdonrész-eladással (a jelen esetben az egyesüléssel érintett részesedések amortizációjának következtében) érintett vállalat honossága szerinti állam közötti megosztott adóztatást, azokban az esetekben, amikor a részesedés „jelentős” (az itt elemzett államok közül ez az Argentínával, Ausztráliával, Chilével, Indiával, Kínával, az Egyesült Államokkal és Marokkóval megkötött egyezményekre vonatkozik).

Mindazonáltal az említettek közül két állammal megkötött egyezmények vonatkozó jegyzőkönyveiben (konkrétan a Mexikóval és Argentínával kötött egyezmények jegyzőkönyveiben) az egyik értelmezés szerint ⁽¹⁾, ha egy átruházás az ugyanazon csoporthoz tartozó vállalatok közötti határon átnyúló egyesülés részét képezi, engedélyezett az adóhalasztási rendszer alkalmazása a származási államban a tőkenyereségre.

A Spanyolország és Argentína közötti kettős adóztatási egyezmény jegyzőkönyvének egyedi kikötése esetében e szabálynak az országban működő ügyvédi iroda által adott és a fennálló doktrína szerinti értelmezése az, hogy ez a kikötés nem teszi lehetővé egy spanyol és egy argentin vállalat határon átnyúló egyesülése esetére az argentin adóhalasztási szabályok alkalmazását.

⁽¹⁾ Ez az értelmezés megkérdőjelezhető, mivel ezek a kikötések inkább az olyan egyesületekre utalnak, amelyekben az érintett vállalatok az egyik szerződő államban honosak, de a másik szerződő államban rendelkeznek eszközökkel, és amelyeket – az említett kikötések hiányában – az utóbbi államban kellene megadóztatni, a honosság szerinti államban fizetendő adók megfizetését pedig ezzel szemben az adóhalasztási szabályok alapján el kellene halasztani.

A Spanyolország és Mexikó között aláírt kettős adóztatási egyezmény jegyzőkönyvének kikötése tekintetében, az országban működő ügyvédi iroda szerint is igen kétséges az az értelmezés, mely szerint az említett kikötés alkalmazható lenne egy spanyol és egy mexikói vállalat határon átnyúló egyesülése esetére, és még ha elfogadható lenne is (ami nem valószínű), akkor ez a körülmény egyes esetekben olyan adóvonzatokkal járna, amelyek meghaladnák az elhalasztható költségek szintjét, mivel az „elhalasztott” adó esetén be kellene fizetni a „befagyasztott” adókat, tekintet nélkül a tényleges gazdasági bevétel meglétére (még akkor is, ha az átruházás kifejezetten veszteséges).

Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a kettős adóztatási egyezmények fent említett jegyzőkönyvei nem érintik az egyes joghatóságok alatt az említett átruházásokra vonatkozó közvetett adókat.

Végül, azt a tényt bizonyítandó, hogy a fent említett adózási, jogi és tényleges akadályok valósak, meg kell jegyezni, hogy általában – az elemzett országokra vonatkozó különböző jelentésekben írtak szerint – ezen joghatóságok alatt nem történtek határon átnyúló egyesülések.
